XXXV. ÉVFOLYAM, 46. SZÁM

Ára: 2,80 Ft

1979. NOVEMBER 15.

Ludas Matyi

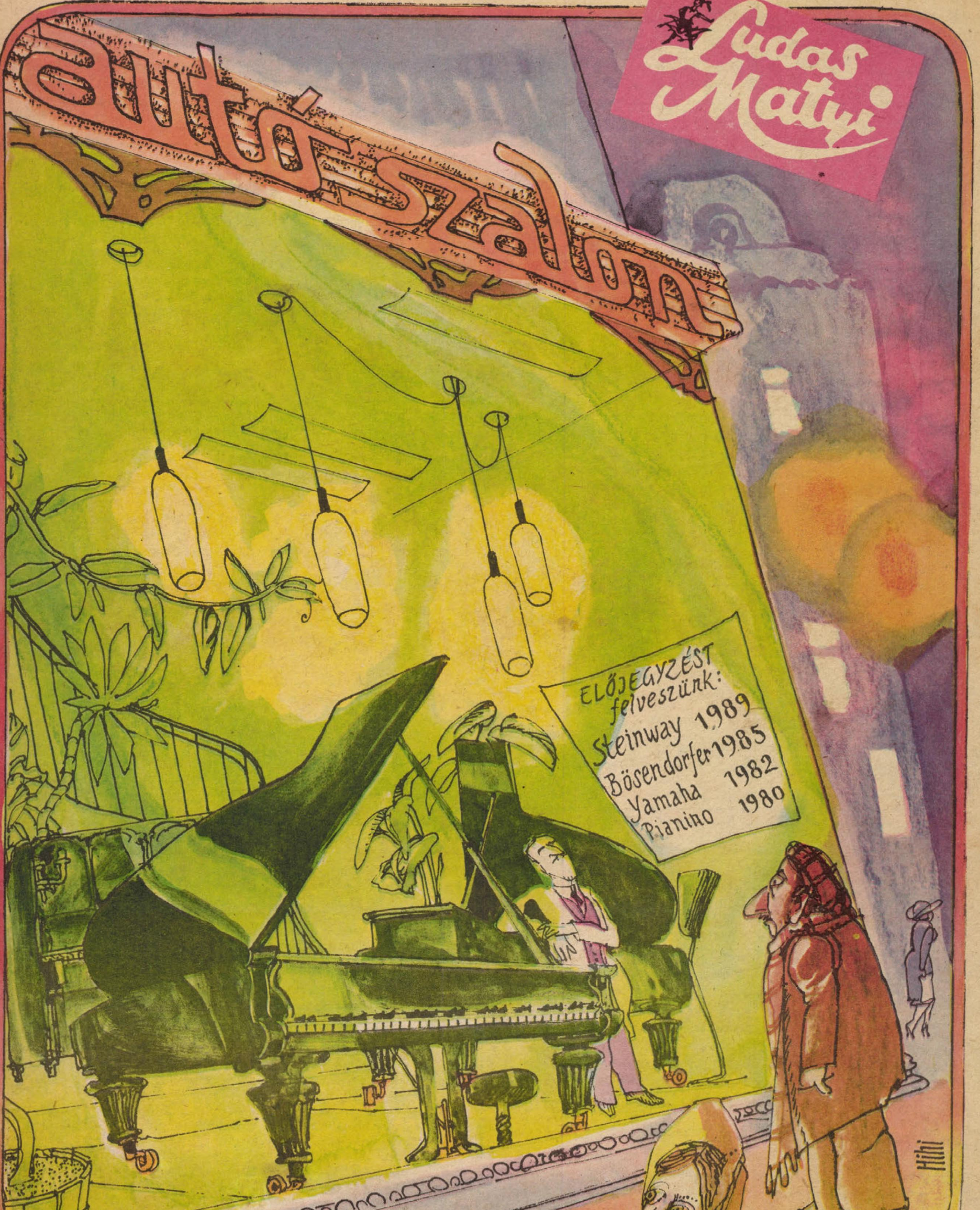
autó-szalon
ELŐJEGYZÉST felveszünk:
Steinway 1989
Bösendorfer 1985
Yamaha 1982
Pianino 1980
Hihi

MÓDOSULÓ ÁLMOK

Hegedűs István rajza

Csak nyugi!

Rajongok a megnyugtató hírekért és nyugodt vagyok, mert ilyenekkel elég gyakran találkozom. Legalább egy valerianát pótol, ha például ezt olvasom egy jelentés címeként: „Megszüntették az üzemzavart a 75-ös troli vonalán." A hírből kiderül, hogy a felsővezeték leszakadása miatt a troli egy ideig nem közlekedett. Nos, ha erről akkor értesülök, amikor még a földön van a vezeték, idegeskedni kezdek, hogy már megint baj van a felsővezetékkel, hová vezet ez... Szóval felesleges izgalmakat élek át. Míg, ha csak akkor közlik velem az egészet, amikor már megszüntették az üzemzavart, kellemes érzés árad el bennem: no, ugye, ha akadnak is üzemzavarok, milyen hamar el tudjuk hárítani azokat! A troli már régen befutott a végállomásra, mire a hír elindult. De ha ez a hír valerianát helyettesít, minimum két andaxint pótolhat egy ilyen közlés: „Rekordidő alatt megerősítették a Paradicsomi utca 5. és 7. számú házakat." A hírből kiderül, hogy mindkét bérházat már rég tatarozni kellett volna, de nem volt hozzá kapacitás. Nemrég azonban az 5. számú épület homlokzatának egy nagy darabja leszakadt. Csak két járókelő sérült meg, azok is könnyebben. A 7-es számú ház teteje kilyukadt, szerencsére csupán 3 lakást kellett kiüríteni, ideiglenesen. Ha mindezt rögtön a leszakadás és a kilyukadás után tudatják, én istenbizony mérges leszek, nem is szólva a Paradicsomi (régebben Mennyország) utca lakóiról, akiknek ereiben megfagy a vér, ha egy ilyen jelentésből megtudják, mi történt a házukban. A járókelők is rémülten pillantanak az épületekre – minek ez? Az viszont, hogy rekordidő alatt végezték el a munkát, méghozzá felajánlásként, építő jellegű, tehát megnyugtató hír.

De igazságtalanság lenne azt állítanom, hogy csak az utólagos hír a divat! Íme: már október közepén megtudtam a magyar lapokból, hogy november 1-én fogyasztói áremelés lesz Kínában. Megkérdeztem kollégámat, aki rendszeresen olvassa a Zsenmin Zsipaót (és tud is kínaiul), nincs-e benne hasonló előrejelzés a mi árainkra vonatkozóan? Határozottan kijelentette, hogy nincs. sőt még a saját áremelésüket sem közölték olyan gyorsan, mint a magyar sajtó a kínait. És ez az, ami felért egy nyugtatókúrával: ez idő szerint tehát csupán tájékoztatásunk frissesége és színvonala emelkedik.

Földi Iván

Jelölés

Az ismerős ábécé-boltban nézelődöm, amikor mellém lép a főnök.

– Keresünk valamit?

– Nem. Csak azon tűnődöm, hogy ki lehetett az az észlény, aki ezekre a műanyag tányérkákra és kanalakra belülre véste az árat, lesúrolhatatlan fekete filctollal. Nemrég vettem ilyet, majd megpukkadtam, mert több órás dörzsöléssel és vakarással is alig sikerült leszednem.

A főnök tudomásul veszi, biccent, tovább megy.

Pár perc múlva összeakadunk a tejtermékek pultjánál. Felemelem kedvencemet, a citromos joghurthabot és mutatom.

– Látja? Ezen ugye van határidő-megjelölés. De hol és hogyan? A pohár fenekén, láthatatlan, olvashatatlan dombornyomással. Ha valaki meg akarja nézni a lejáratot, olvasószemüveg kell, mert aki csinálta, arra nem gondolt...

Az üzletvezető rám néz.

– Egyszer az a baja, hogy látható a jelzés, máskor az a baja, hogy nem látható a jelzés. Nem lehet, hogy a kedves vevőben van a hiba?

Meghökkenek. Lehet.

Fehér Klára

Jó napom volt

Glosszát kellene írnom, témát kellene keresnem hozzá, de nem mozdulhatok a telefon mellől, Szalkszentmártonra várok, másfél napja immár. A hívottnak nincs telefonja, csak a helyi postára lehet kéretni, meghívásos beszélgetésre, ám ennek csak kétszeres a díja, a telefonos kislány viszont azt mondja, hogy még a tízszeres díjú hívásokat sem tudja kapcsolni, annyi van belőlük. Tízszeresre mégsem kérhetem, mert nem a saját zsebemből fizetek, s a posta lenne az első – maga is állami intézmény lévén –, aki megszólna, hogy miért gavalléroskodom én az állam-pénzéből?! Egyébként is: a tízszeres díjú hívás azonnalra szól, s hogyan tudna nekem valakit azonnal előteremteni a posta, ha nincs az illetőnek telefonja?

Felberreg a készülék... Nem Szalkszentmárton jelentkezik, hanem Mátyásföld. Ifjú anyuka panaszolja: gyermeke üzenőkönyvébe mindennap beírják a bölcsődében, hogy közelít a tél, gondoskodják hócipőről, de mit tegyen, ha sehol sem kap, ő kinek az üzenőkönyvébe írjon be és mit?... Megköszönöm a témát, értékes adalék lesz, ha a kereskedelemről írunk majd. Nem emelik a hócipőcske árát, csak éppen nem gyártják ennyiért. Nem emelik a telefonálási díjakat, csak éppen...

Megint cseng a telefon. Egy férfihang kérdezi: olvastam-e, hogy késve jelenik meg a Magyar Közlönynek az a száma, amely a jövő évi gazdasági szabályozókat, a munkaügyi és bérintézkedéseket tartalmazza? Neki erről egy anekdota jut az eszébe. Victor Hugo megíratta az újságokban, hogy a Nyomorultak megjelenése azért késik nyolc napot, mert a nyomdászok, akik szedték, megrendültek a szöveg olvasásakor, zokogtak, mint a gyerekek, így a nyomdai munka nem haladt a kívánt tempóban...

Jóízűen mosolyognék most, ha nem bosszantana a telefon. Nagy szerelmek múlhatnak el így! Rómeó hívja Júliáját, de nem meri tízszeresre kérni, mert egy tékozlónak, pazarlónak nem nyújthatja a szívét, s kezét egy meggondolt ifjú hölgy, ha pedig csak úgy, simán kéri, Júlia nem győzi kivárni, kolostorba vonul, vagy szocotthonba...

Újból cseng a telefon – és ez most már, végre, Szalkszentmárton!

Tulajdonképpen jó napom volt ma: elintéztem egy vidéki telefont, szereztem egy hasznosítható adalékot, hallottam egy kedves anekdotát. Most már csak valami glosszatémát kellene találnom.

Radványi Barna

Meztelen Symphonia

Néhány hónappal ezelőtt a trafikban kezembe nyomtak egy meztelen – azaz celofánborítás nélküli – Symphoniát. Először azt hittem, selejttel, ritka, egyedi darabbal találkoztam, még büszkélkedtem is vele. A későbbiek során rájöttem, hogy korántsem egyedi példány, sőt azóta csak ilyen kapható. Hasonló sorsra jutott a Fecske és a Románc is. Kezdetben úgy képzeltem, hogy a magyar dohányipar, beismerve két évtizedes kudarcát, felhagyott a celofánborítással. Ugyanis e csomagolás lényege, hogy egy keskeny celofánszalag vége megmarkolható, egy mozdulattal körbetekerhető, és a borítás teteje leválik. A tudományos-technikai forradalom korában ezt nálunk sohasem sikerült megvalósítani: már a szalag végét is foggal-körömmel kellett megtalálni, a körbetekerés után pedig egy nagy rántás szükségeltetett, mire az egész csomagolás rendszerint szétszakadt.

A napokban már a Sopianae is celofán nélkül került forgalomba, s ezzel a kör bezárult.

Mindezek után nem azt várom a magyar dohányipartól, hogy – a tisztességes kereskedelem szellemében – a celofán nélküli cigarettát tíz-húsz fillérrel olcsóbban adja. Korántsem. Én a celofánt követelem vissza. Persze mondhatnák, hogy ez teljesen fölösleges. Ha úgy vesszük, tényleg az, de akkor árulják a cigit újságpapírstanicliban, vagy nyomják a markomba a húsz szálat.

Nem ismerem a dohánygyárak indokait. Lehet, hogy szállításiraktározási problémákra, a termékszerkezet átalakítására, a gyártmánystruktúra korszerűsítésére, a takarékosságra hivatkoznak, netán arra, hogy a celofán „dollár-relációból" származik. (Milyen gazdag ország lehet az a sokat emlegetett „Dollár-reláció", ott minden van.) Előrebocsátom, hogy az indokok engem egy csöppet sem érdekelnek. Nekem nem indok, a celofán kell. Nem fogom minden celofán-fecni miatt a vállamra, a lelkemre és a pénztárcámra venni a népgazdaság egyensúlyi helyzetét és a külkereskedelem mérleghiányát.

Tegnap egy teljesen fehér, papírborítású Symphoniát kaptam. A csomagon nem volt sem ábra, sem szín, sem felirat. Azt hiszem, hogy ez valami selejtes, egyedi darab. Ámbár...

Majláth László

TÚLTERHELTSÉG

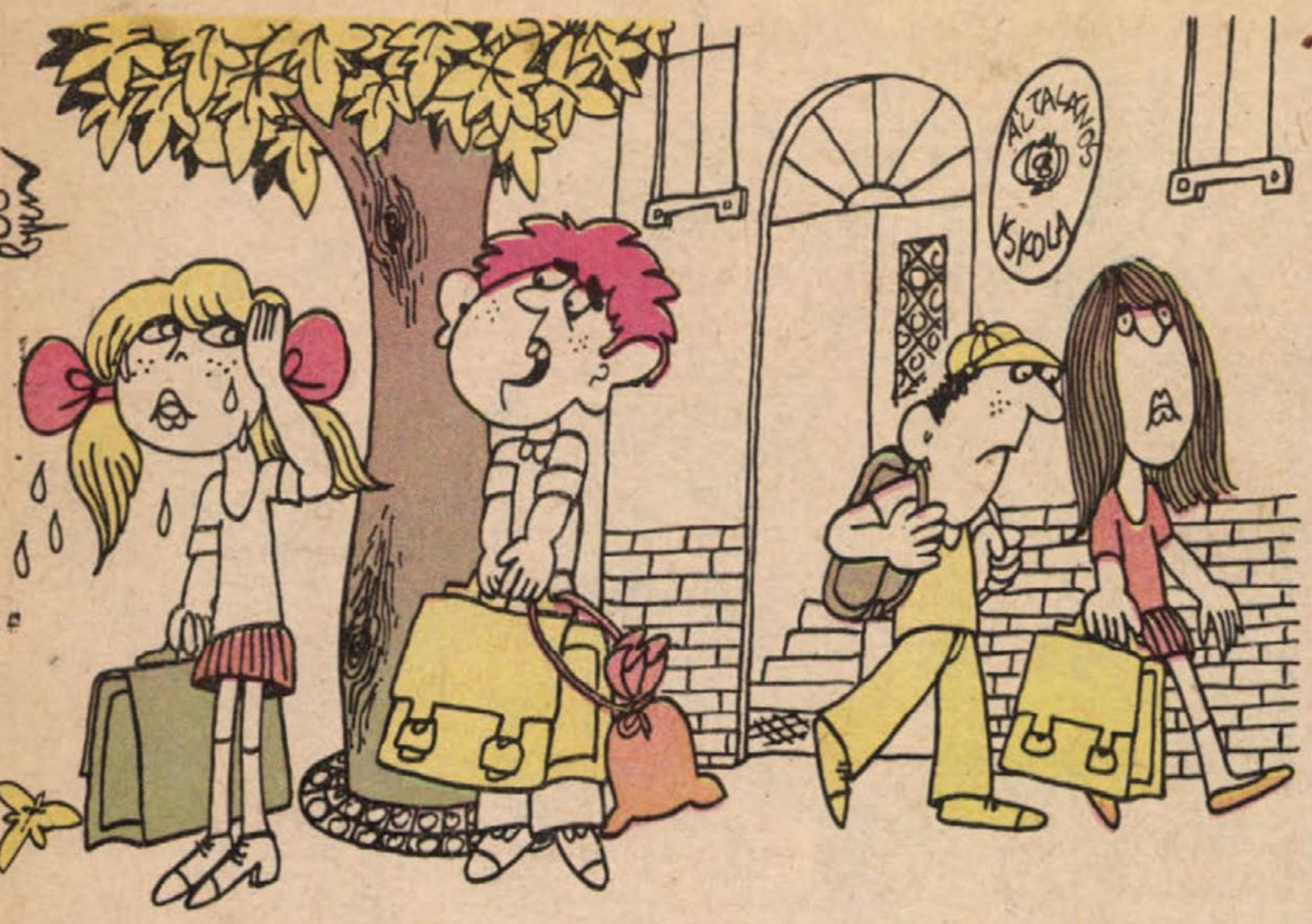

– Ne sírjál már, jut is nekem arra időm, hogy megcsaljalak...

KLIKK

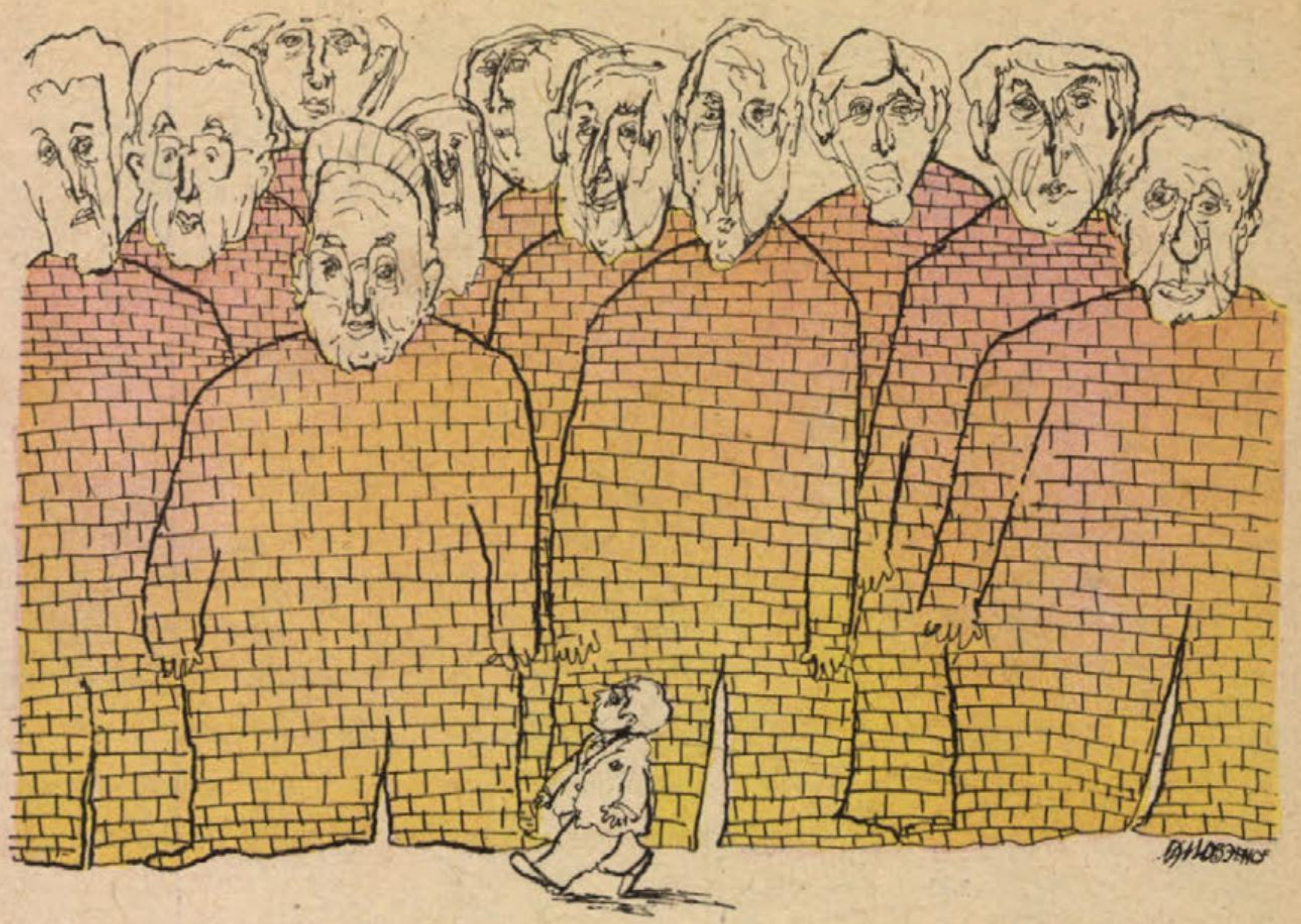

BEUGRÁS

Itt a náthás évszak, megint sikeres beugrásokról lehet olvasni. Az úgy megy, hogy háromnegyed hét után öt perccel cseng a telefon a neves színész lakásán.

— Szervusz, Gajzágó — mondja egy rémült hang —, mit csinálsz ma este?

— Csaó, dirikém — ismer az igazgatójára a neves színész. — Őszintén szólva egy kis mucust várok. Arra gondoltam, hogy játszunk néhány parti dominót.

— Gajzágó — mondja a rémült hang —, pokolba a dominóval.

— Szívemből szólsz, dirikém. Magam is utálok dominózni, csak gondoltam, hogy kvázi a hangulat kedvéért.

— Gajzágó — reszket az elkínzott hang —, nagy zűr van. Zömötör ágynak esett, a mandulája két teniszlabda, az orra egy gyárkémény. Szörcsögve lélegzik, s a magánhangzói teljesen eltűntek. Gajzágó, segítened kell!

— Kérlek — mondja a neves színész —, semmi az egész. Negyedóránként jeges priznic külsőleg, forró rum belsőleg.

— Gajzágó, értsd meg, táblás házunk van, tíz perc múlva kezdődik az előadás és Zömötör nem léphet színpadra. Képzelj el egy tragikus atyát, aki sziszegők helyett szörcsög... rémes...

— Miért? — mondja a neves színész —, legalább röhögnek valamin.

— Gajzágó, be kell ugranod. El kell játszanod Zömötör szerepét. Öt perc múlva kezdünk.

— Miért nem ezt mondod? Megyek.

Öt perc múlva beöltözve áll a kulisszák mögött, s amikor a harmadik gong megszólal, odafordul az igazgatóhoz:

— Apropó, dirikém, mi is megy ma este?

— Erich Flederschmauss tragédiája, a Torschlusspanik. Ismered?

— A büdös életben nem hallottam róla. Talán nem ártana, ha azt is elárulnád, hogy én mit játszom?

— Don Rodriguezt, a szadista gyermekkertészt.

— Áhá...

Kilibben a színpadra, az igazgató eltakarja a szemét és hangtalan fohászt mormol, de Gajzágónak akkora sikere van, mint ide Lacháza. Mert a beugrásoknak mindig sikere van. Egy beugrás csak bravúros lehet. Vagy fenomenális. A pattintott kőkorszak óta figyelem az ügyet, de még sosem olvastam olyasmit, hogy, teszem azt:

„Ha száz évig élünk, sem értjük meg, hogyan ugorhatott be Góliát Béla A kertész kutyájának címszerepébe, amikor még a fülét sem tudja hegyezni. Ha azt mondjuk, hogy ez a szikkadt lelkű kupcihér csak ugatta a darabot, még agyba-főbe dicsértük. Mindenki jobban járna, ha ez a retardált anyaszomorító legközelebb beugrás helyett a kiugrást vállalná, lehetőleg a harmadik emeletről."

Ha pedig a beugrás csak sikeres lehet, ki kell terjeszteni az élet más területére is.

— Halló, Lipánkai? Kérlek, bajban van a vállalat. Az üzletkötőnket megcsípte a hülyelégy, hatodik hete szundikál Sri Lankán. Márpedig a cég külkereskedelmi mérlegét nyereségessé kell tennünk. Értesz te az ilyesmihez?

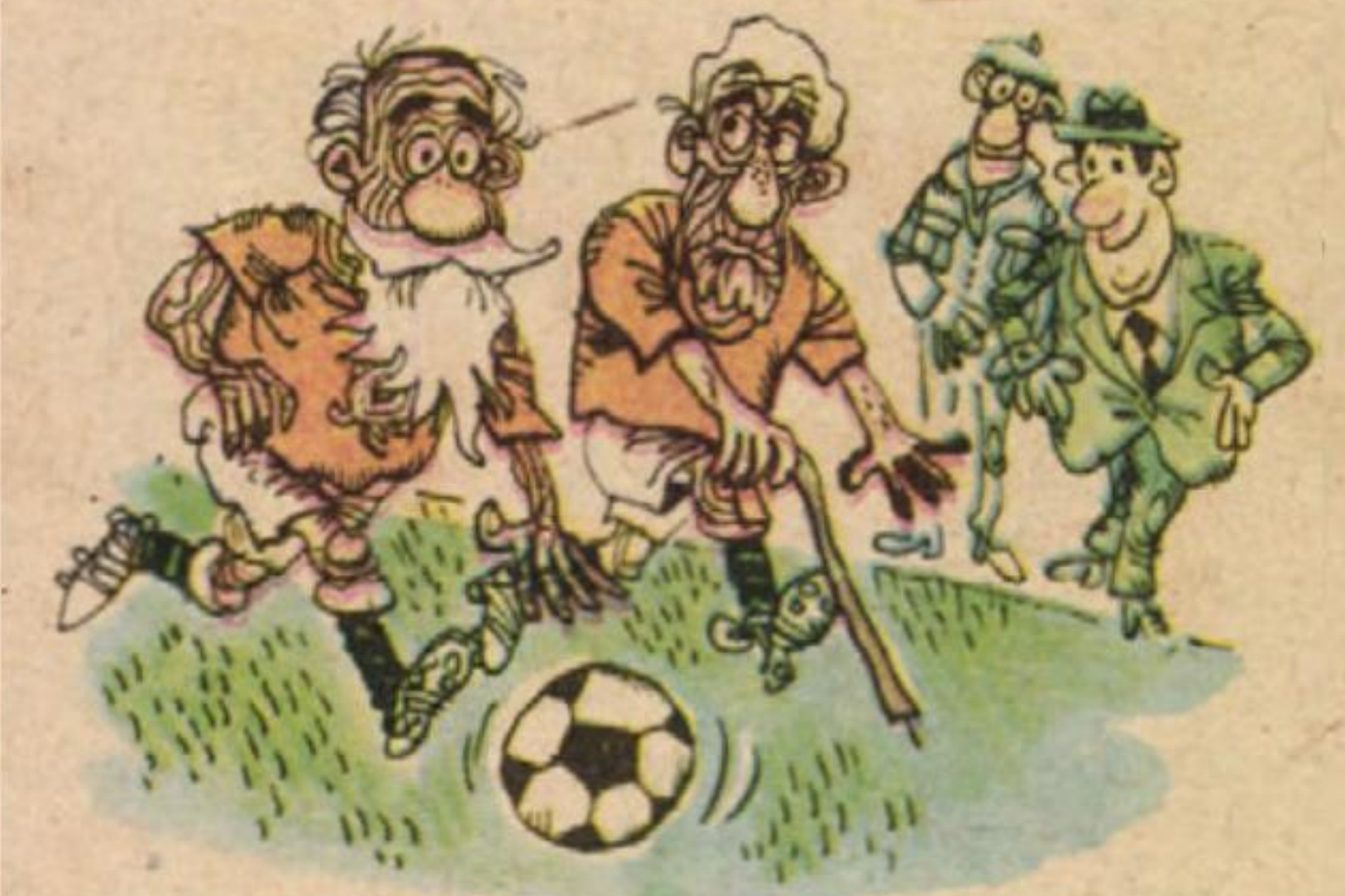

— Ért a hóhér.

— Az a jó. Akkor ez beugrásnak számít és máris zsebben a prémcsi. Szóval vállalod?

— Nem bánom. Persze hasznos lehetne, ha elárulnád, mit gyárt a ti cégetek.

— Semmit a világon.

Lipánkai Kázmér beugrik és két hét múlva nyereséges a cég külkereskedelmi mérlege.

— Halló, Lipánkai? Az ég szerelmére, hogyan csináltad?

— Kérlek, nagyon egyszerű. Kiszolgáltam, hogy Reykjavíkban száz gallon gejzírt adnak egy olasz karmesteri pálcáért. Ajaccióban pedig száz karmesteri pálcát egy gallon izlandi gejzírért. Na most: vettem Ajaccióban száz karmesteri pálcát, kaptam érte Reykjavíkban tízezer gallon gejzírt. Azt eladtam Ajaccióban egymillió karmesteri pálcáért, azért adtak Reykjavíkban százmillió gallon gejzírt... és így tovább...

— Jééé... És, hogyan hálálhatjuk ezt meg neked, Lipánkai?

— Arra ne legyen gondotok. Én amatőr vagyok!

Vagy például a szövetségi kapitány kisétál a Stadionba és felszól a tribünre.

— Izé... Mucurka bácsi... tíz perc múlva kezdünk, és még nincs csapatom. Lejönne egy kicsit játszani?

— Boldogan, fiacskám. Ultit, vagy snapszlit?

— Focit kéne...

Illetve, ezzel nem is mondunk újat. Legutóbb úgy focizott a csapat, mintha már beugrott volna Mucurka bácsi is. Sőt, mintha tizenegy Mucurka bácsi ugrott volna be. És ez érthető is.

A szurkoló mindig beugrik.

Peterdi Pál

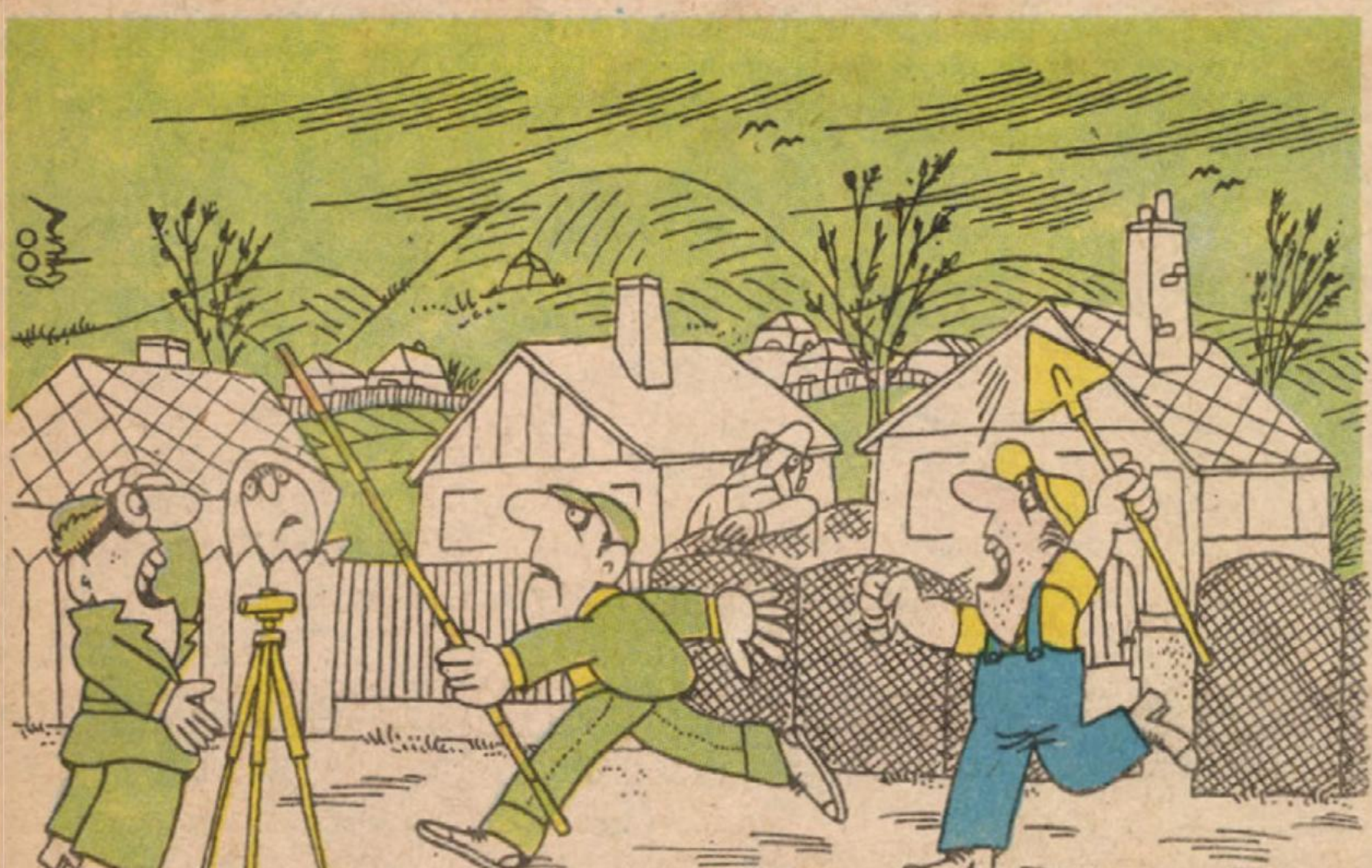

– Maga szerencsétlen, nem megmondtam, hogy a szanálás szót ki ne ejtse a száján...

GONOSZ NAGYBÁCSI

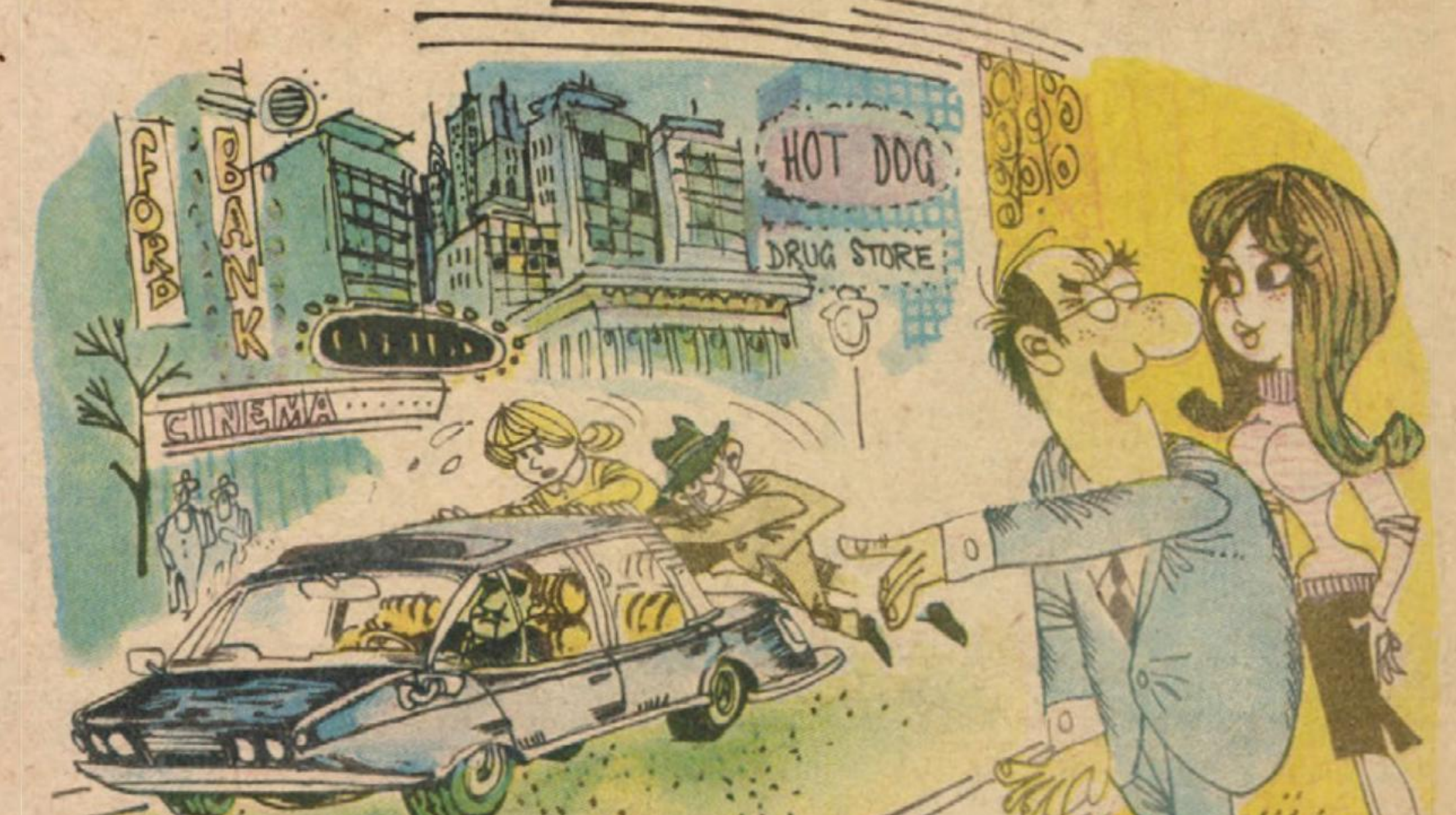

– Elhatározta, hogy a magyar rokonainknak ajándékozza...

HUMÁNUS VETÉLKEDŐ

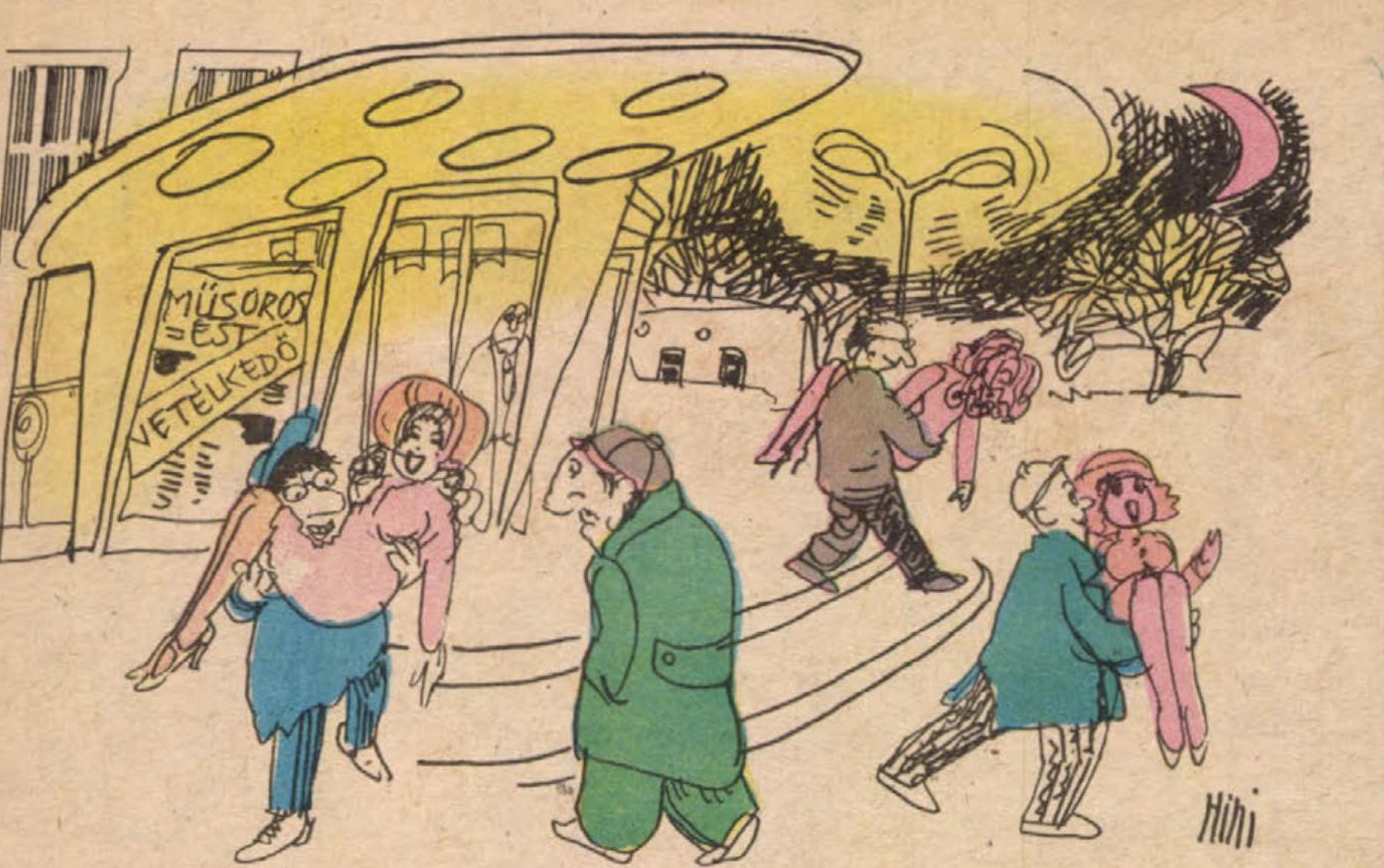

– Kiosztottak néhány vigaszdíjat is…

ALKOHOLISTÁK UTÓKEZELÉSE

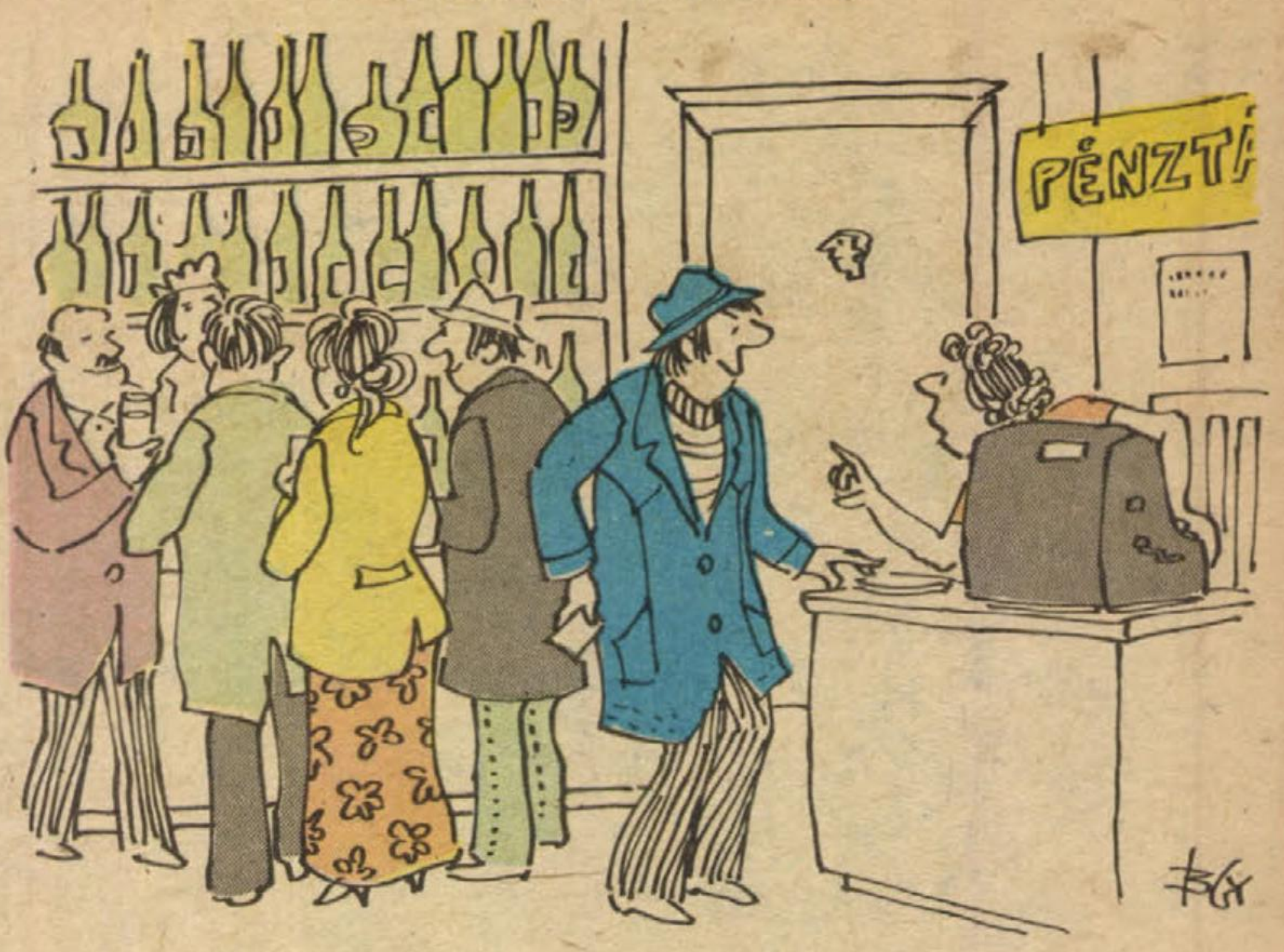

– Igyon a cseresznye mellé más gyümölcslevet is, Jancsi!

A LEGNAGYOBB TALÁLMÁNY

Szerintem a legnagyobb dolog, amit ember kitalált, az autó. Meg a televízió. Meg a penicillin, meg az antibébi pirula. Meg a telefon. Meg Mikszáth Kálmán, aki mindig kedvencem volt. Meg még sokan mások, beleértve a krumplis kenyeret is, ami sohasem kapható sehol, de feltalálták.

No, de maradjunk az autónál. Autót vettem. Ma mindenki autót vesz, vagy szeretne venni, de sorbaállnak érte, mint a „nem nyert" sportsorsjegyért.

Gondoltam, eleget jártam már gyalog, és ha nem is vagyok tökéletes gyalogjáró, elég szépen totyogok. Már régebben is vehettem volna kocsit, mert adott volna kölcsönt az OTP, de féltem. Most is félek. Most is azt mondom, hogy szép az autó, gyönyörű az a vad rohanás, de sohasem ülnék bele abba a kocsiba, amit én vezetek. Jobb a bizonytalanság. Ámde. Más örömöket is okoz az autó, nemcsak a vezetést. Megpukkadnak a barátaim: „Mit szólsz hozzá? ENNEK autója van! Nekem meg gyalogjárásra sem telik." Aztán. Az autó gyorsabb is, mint a gyalog. Az ember percek alatt ér oda, ahol semmi dolga. Hipp-hopp, fenn vagyok a Szabadság hegyen, most aztán gurulhatok vissza a Hungária házba, ahol dolgom van.

Nomegaztán. A vezetés örömei. A frászt kapja az ember a rémülettől, hogy elüt valakit, mert az tilos. Vagy, szerencsés esetben, csak nekem szalad egy másik kocsi, mert mindegyiket nem vezethetem egymagam, hiszen azt az egyet sem tudom vezetni, ami az enyém.

Meg aztán itt van a közlekedés. Minek az a sok gyalogjáró!? Ők miért nem vesznek kocsit? Csak én szenvedjek? De van egy barátom, akit irigylek. Már együtt volt a tőke az autójára, amikor rászokott az italra. Elitta a kocsit, az utolsó kuplungig. Ő már nem fog részegen vezetni, hogy lecsukják. Az ember vagy vezet, vagy iszik. De van egy barátom, aki sohasem iszik vezetés előtt. Csak közben. Egyik kezével vezet, a másikkal iszik. Rumot. Érdekes, hogy miért nem büntetik a részeg gyalogost, aki minden autónak nekimegy, pedig nem győzhet. Neki szabad? A részeg gyalogos veszélyezteti az autósok szabadságát.

Az autó: örökös szórakozás. Ha siet az ember valahová, csak felpattan kis kocsijára és máris ott van, ahonnan indult, ha a kocsi bedöglik. Akkor persze pénzbe kerül a javítás. Mindig valami baj van vele. Kis bajnak számít, ha az ember lemoshatja, hadd ragyogjon és csak aztán kezd esni az eső, hogy berondítsa újra.

De — kíváncsi vagyok —, mit szólok akkor, ha remekül indul, gördül, mint a vaj, majd hirtelen leáll az út közepén és hiába szidod, pofozod, korholod, meg sem mozdul. Nem megy az istennek sem. Konok, mint az öszvér, csak drágább.

De mindent meggondolva és mindent megfontolva, mint annak idején első Ferencz József, apostoli királyunk: az autó nagy találmány. Azért is vettem, mert nagyszerű, bonyolult szerkezet. Igaz, hogy az arabok percenként emelik a benzin árát, igaz, hogy másodpercenként születnek új találmányok a benzin pótlására. Amerikában már népszerűek a villanyautók, de a villany előállításához több benzin, vagyis energia kell. Aztán van most legeslegújabban a napenergia. Ez meglehetősen olcsó, de ha nem süt a nap, akkor megint csak vissza kell térni a benzinhez.

Ám nem azért adtam el az autómat, mert Allah felemelte a benzin árát, hanem azért, mert szeretem a nyugalmat.

Meg aztán sokat gondoltam Petőfi Sándorra, aki egész életében csak gyalog járt, vagy szekéren, ha felvették, mégis milyen nagy költő lett belőle. Vagy itt van Goethe. Vagyis itt volt. Ő sem ült autóba soha szegénykém, csak postakocsi repítette a hepehupás országúton, mégis azt írta, hogy a lovak annyira rohantak, hogy nem tudta élvezni a tájat. De írni ő is tudott, benzin nélkül.

Szeretek sétálni. Főleg nyáron, mert ebben a hidegben már fázom, de ha van autóm, majd bolond leszek gyalogolni. De nincs, az eladás miatt.

De valamit meg kell mondanom. Még most is félek. Nagyon megszerettük egymást ezzel az autóval. Talán beképzelt vagyok, de azt hiszem ő is megszeretett engem, mert igazán jól bántam vele, gondját viseltem, simogattam, becéztem, soha durva szóval nem illettem.

Sőt! Ha súlyos anyagi nehézségeim voltak és csak vékony kis párizsi volt az ebédvacsorám, arra mindig vigyáztam, hogy neki meglegyen a mindennapi benzinje, amit a tankjába apríthat.

Persze, nem mindennap kapott szupert, nem akartam elkényeztetni, de ő érezte, hogy ezt is az ő érdekében teszem.

Összeszoktunk. Büszke voltam rá. Hízelegtem neki. Becéztem és az anyját sohasem emlegettem, akármikor döglött is be szegénykém.

Mégis eladtam.

Lehet, hogy egy szép napon visszaszökik majd hozzám, mint egy hű kutya?

Királyhegyi Pál

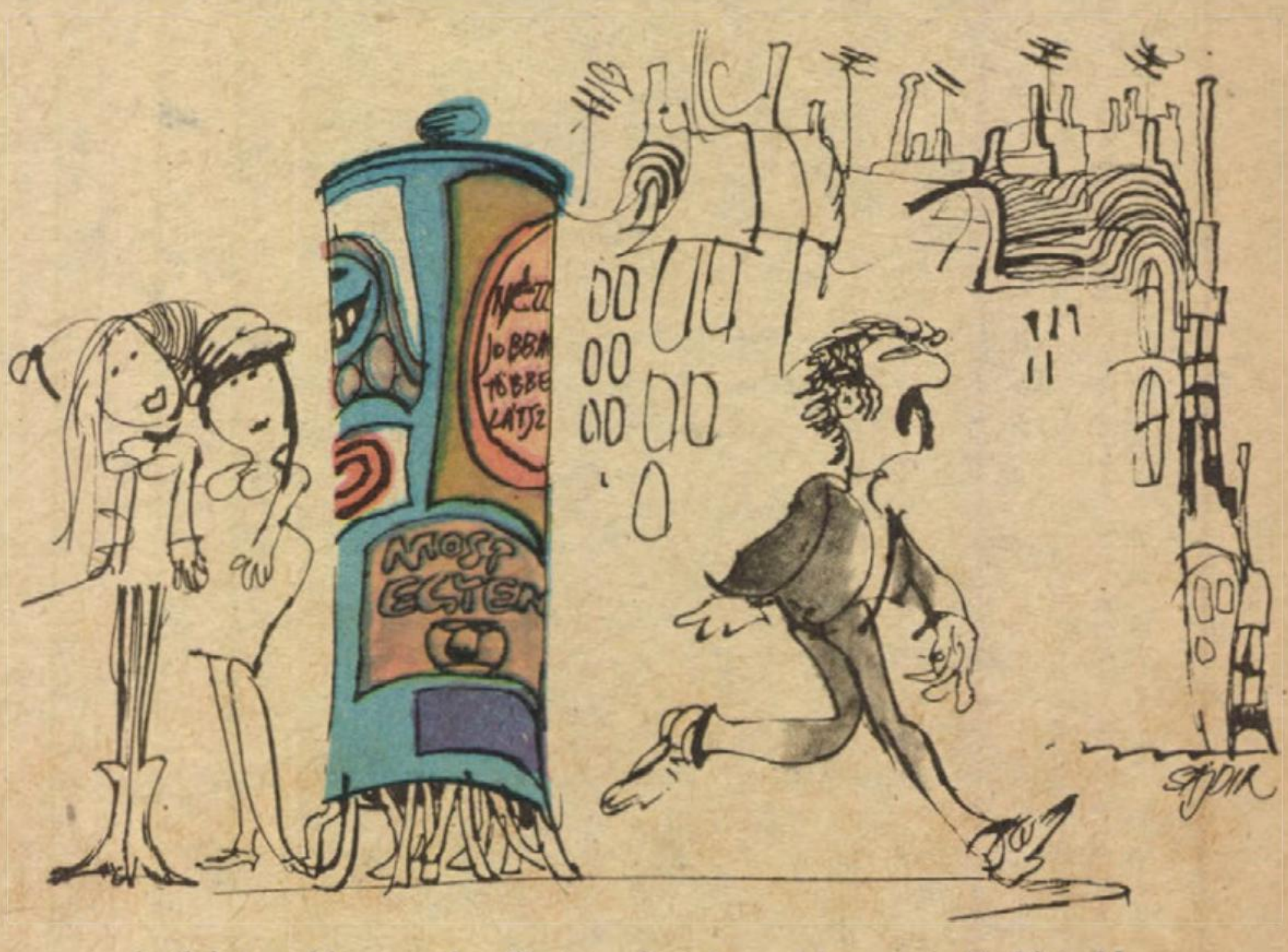

– Imádni valóan tud nőket pofozni ezekben az új filmekben.

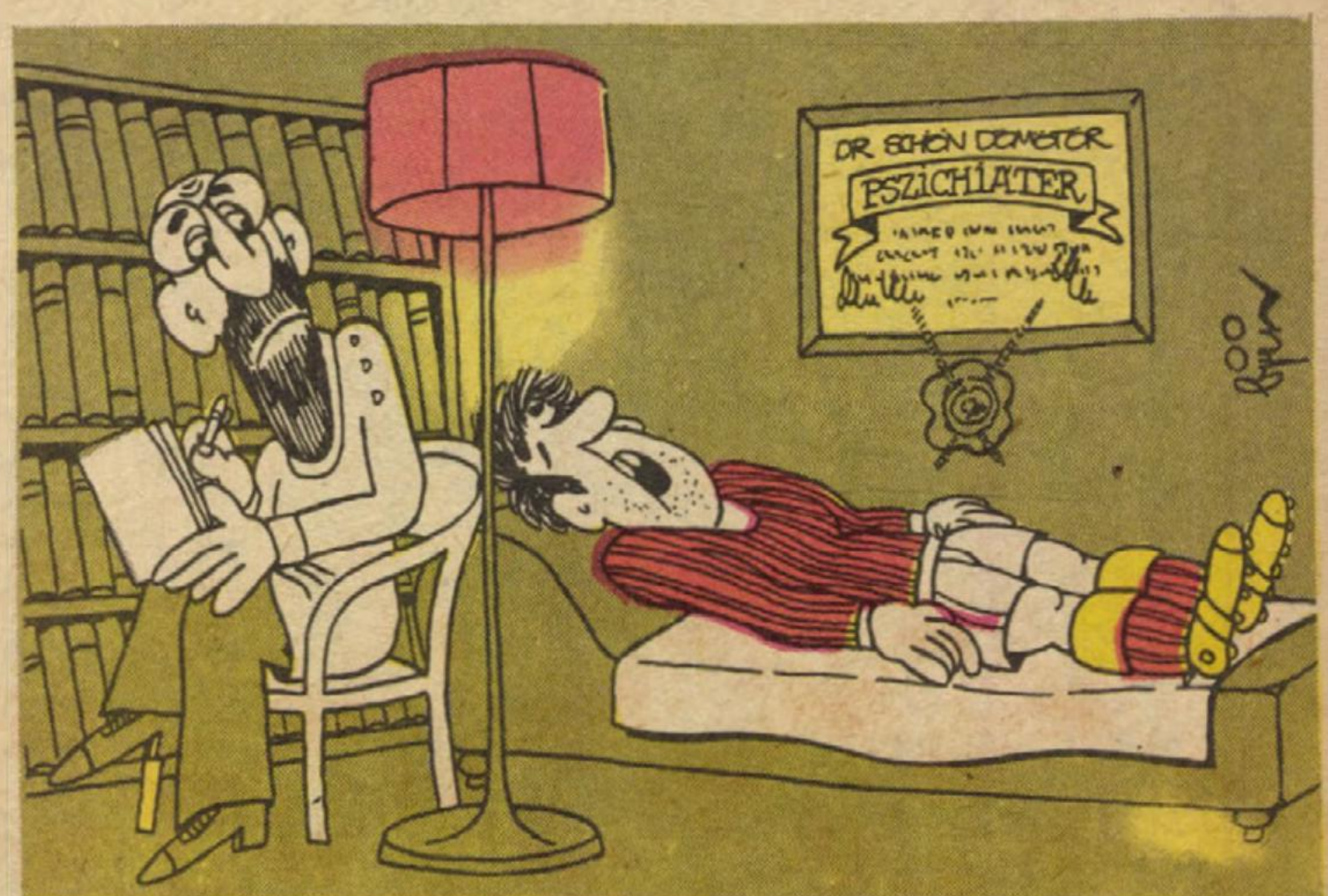

– És hallaná, hogy a közönség miket kiabál be…

ATLÉTIKA

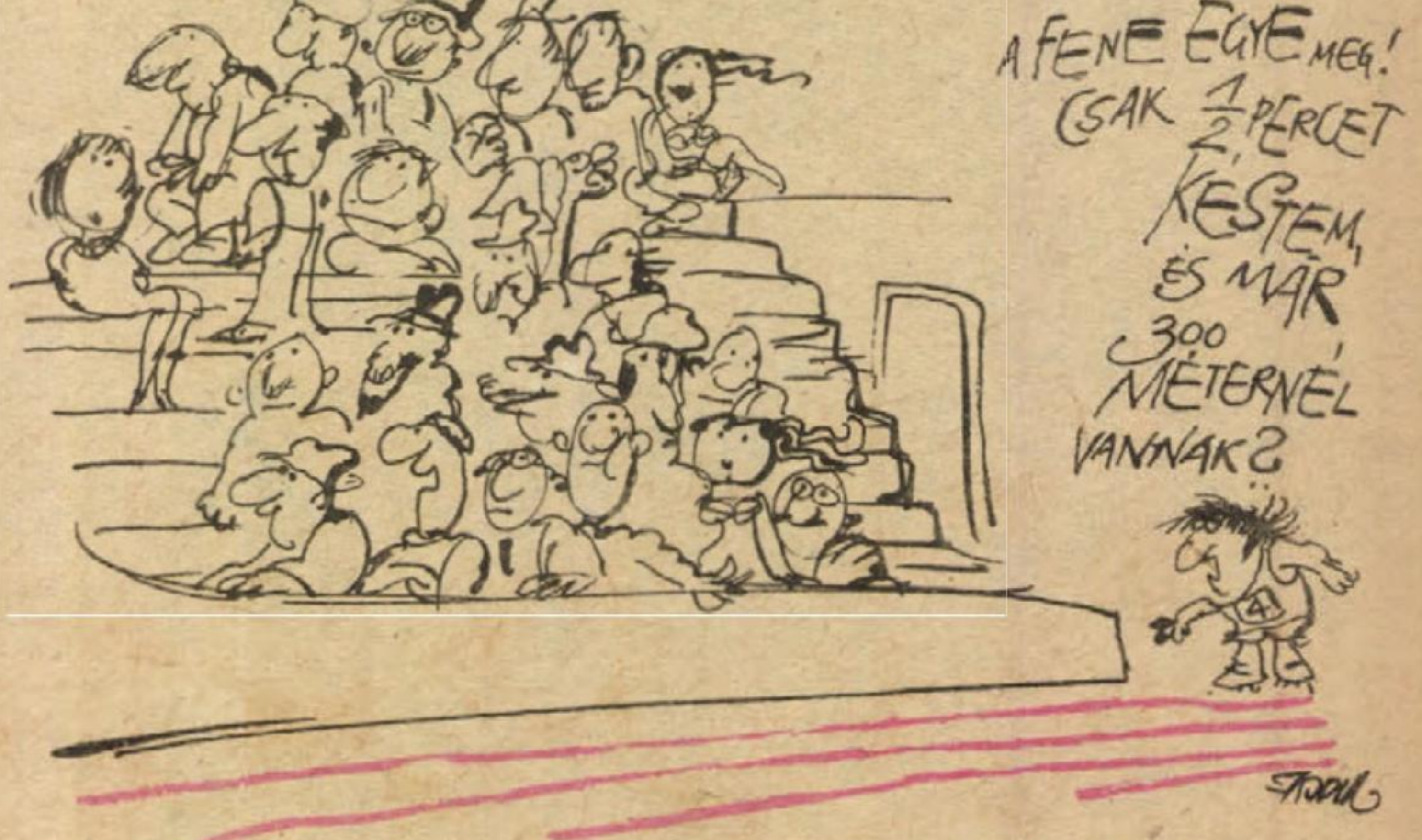
A FENE EGYE MEG! CSAK 1/2 PERCET KÉSTEM, ÉS MÁR 300 MÉTERNÉL VANNAK?
4

NOVEMBER: FOGÁSZATI HÓNAP

GYEREKFOGÁSZAT

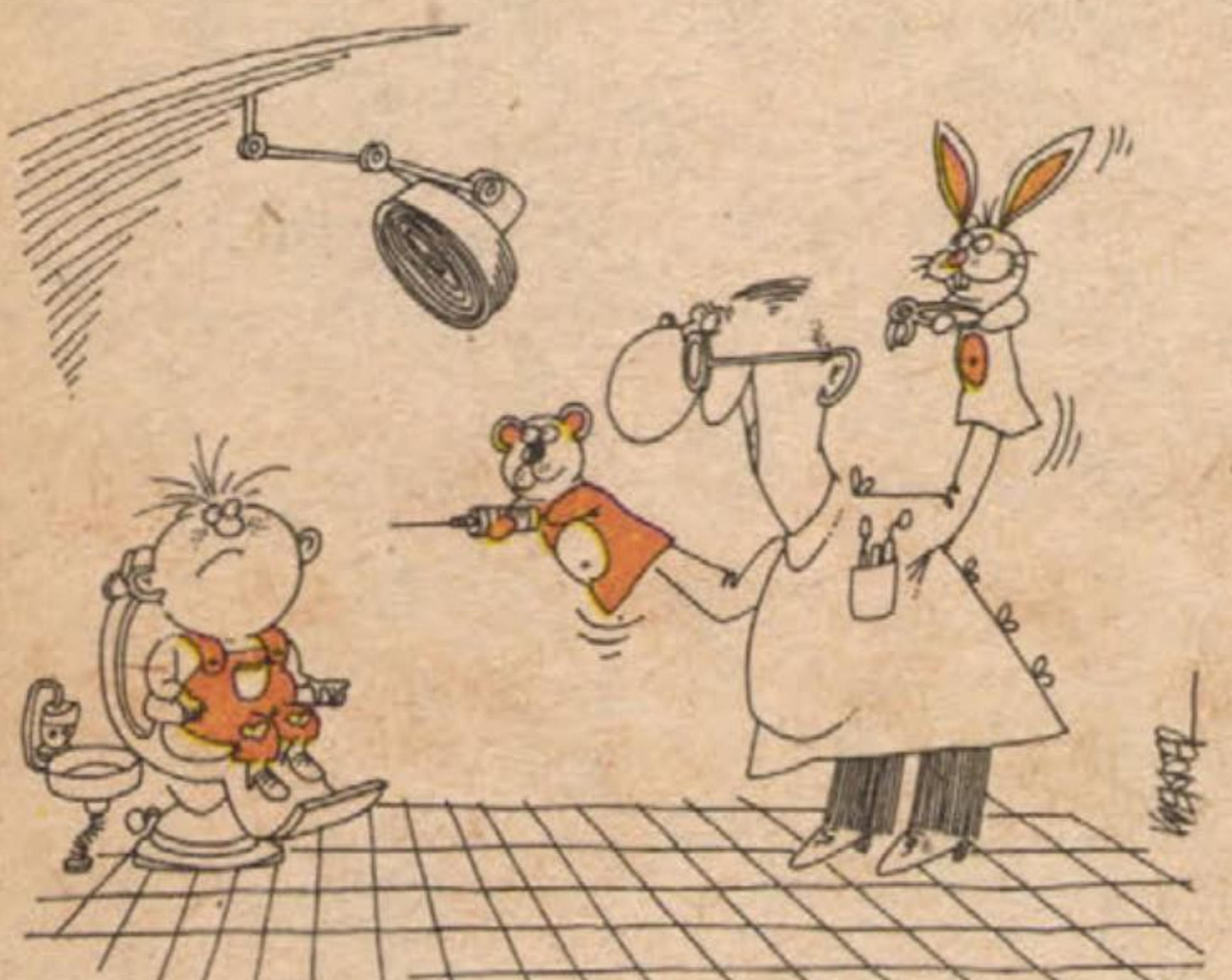

VÉDEKEZÉS

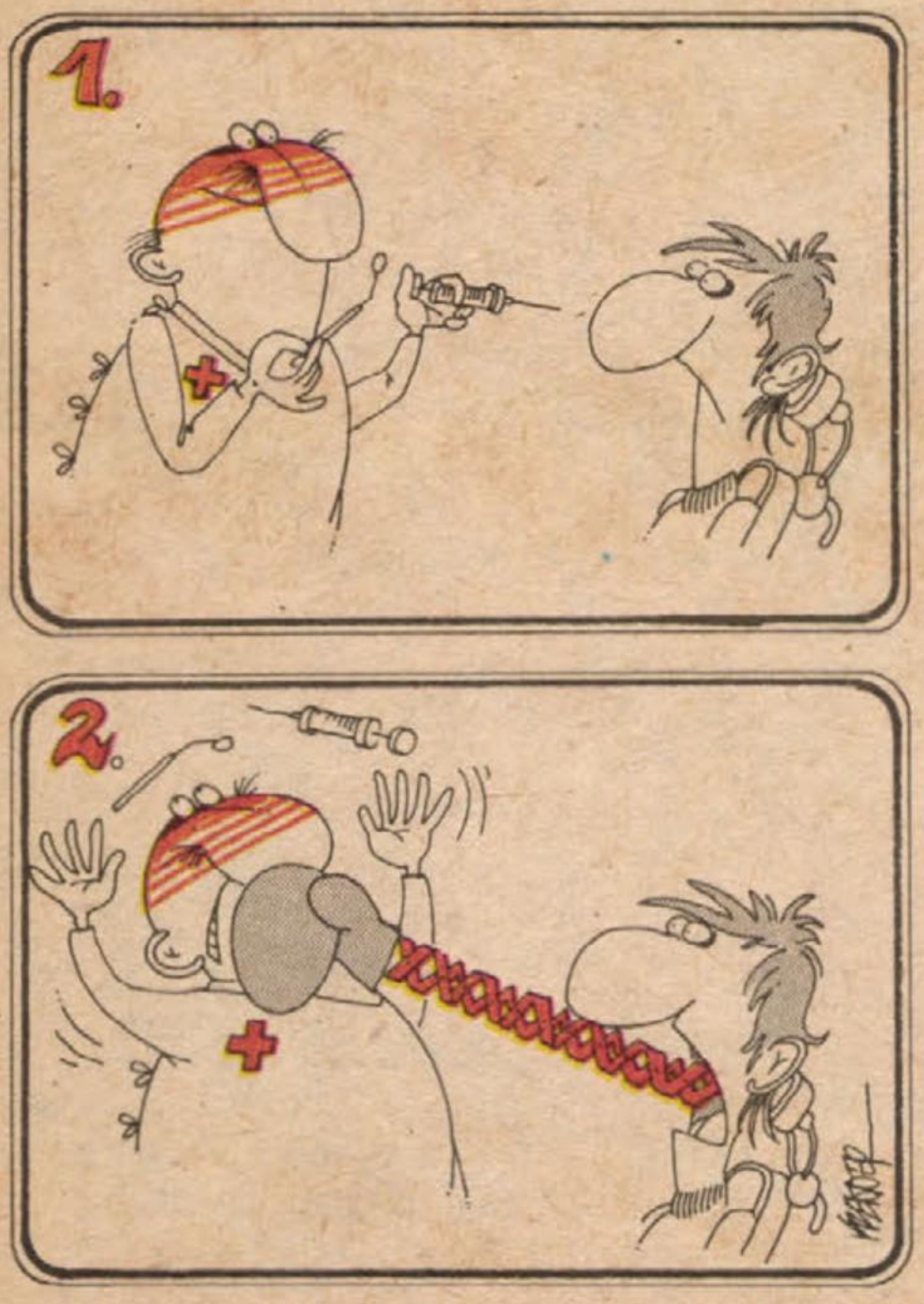

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A feleség megkérdezi a férjét:

— Mit szeretnél kapni tőlem születésnapodra?

— Egy perc nyugalmat.

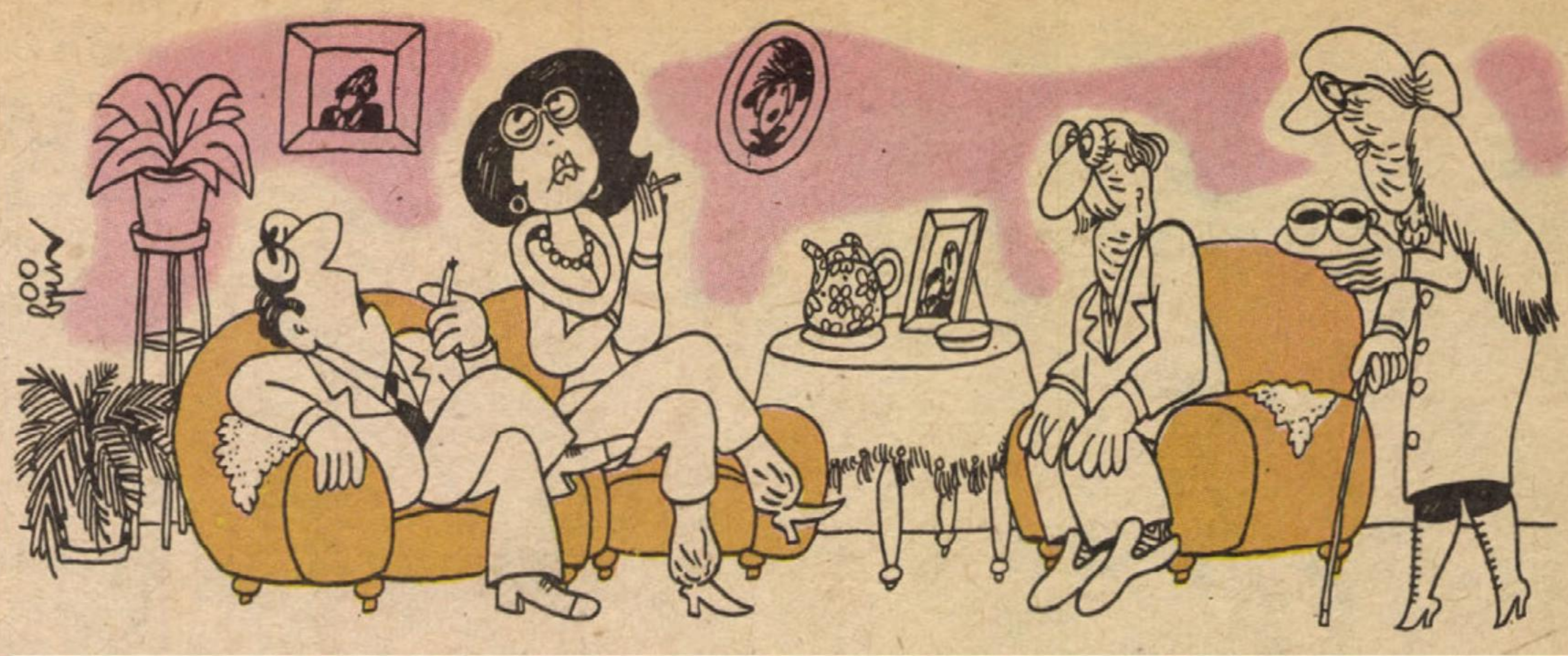

– Na és mondd, papa, hogy tudtok a nyugdíjatokból kijönni?

SZÁZSZÁZALÉKOS NAP

Ma már egészen korán arra ébredtem, hogy fent vagyok. Hat óra, a nap egynegyede eltelt, hetvenöt százaléka még hátra van. Dinamikusan növekszik. Fel kellene kelni. Hol a papucsom? Itt az egyik. Papucsaim egyketted része már megvan, de vajon hol lehet a fennmaradó ötven százalék?

Úgy látszik, ez a nap is olyan, mint a többi. Szelektíven kezdődik. Bekapcsolom a rádiót. Mit tehetne? Mondja a híreket. Most például azt hallom, hogy az idei tél technikai okok miatt elmarad, addig tánczenét sugárzunk. Na, megvan a másik papucsom is, beszorult a plafon és a szőnyeg közé. Most javíthatom át a leltárt: megvan két papucs, nincs meg nulla papucs.

Nehéz napom lesz. Kilenc perc ugyan már eltelt, de az órából 51/60-ad rész még mindig hátravan.

Megint a hírek. Új Dunahíd a Tiszán. Kacsát lőttek a libalegelőn. Munkásfelvétel nincs. Ez a nap is jól kezdődik. Ma három barátommal kell találkoznom. Összesen tíz barátom van, igaz, közülük kettő ellenség. Mindent összevetve, barátaim 30 százalékával találkozom ma. A 0,7-del majd máskor. Barátaim megoszlása a következő: egyet közülük Zolinak hívnak (tíz százalék), ötven százalékuk László, egyötödük pedig Gábor. A lányok csaknem nyolcvan százalékát — 0,75 — Matildnak hívják, a többinek elfelejtettem a nevét.

Unalmas nap ez a mai. Épp most mondja a rádió, hogy egyelőre saját maguk előtt is ismeretlen tettesek elrabolták egy szabálytalanul haladó autóbuszt és meg nem jelölt irányban elrobogtak vele Siófok felé.

Már megint fél hét van. Tegnap ilyenkor is ennyi volt. Erről persze hallgat a sajtó. Mindig csak a hírek meg a teljesítmény szerint differenciált bérezés. Csöng a telefon, de jó, hogy bevezették, hátha történik valami. Barátaim egytizede telefonált, Gábor nevű ismerőseimnek pedig mintegy fele. Nem tud jönni. Nem is baj, legfeljebb ma barátaimnak csak egyötödével találkozom. Legalább végre ultizhatunk, vagy tisztázhatjuk a termékszerkezet korszerűsítésének néhány idevágó részletét.

Újabb telefon. Barátaim újabb egytizede üzeni, hogy testvéreinek egyharmada megbetegedett, s most neki kell kihajtania a ludakat legelni. Nem tud jönni. Nem baj, majd sakkozunk. Barátaimnak harmincöt százaléka tud sakkozni. Az egyik csak félig.

Tíz perc múlva hét óra. Most kezdhetek megint számolni. Azt nem bírom a dologban, hogy olyan gyorsan változnak, hogy alig lehet követni őket. Mert ha egyszer ma, mondjuk, október 30-a van, akkor miért nem jó ez? Miért lesz másnap harmincegyedike? Amúgy is van elég dolgom, s most még ezen is nekem kell gondolkodnom. Mindegy, ne bolygassuk a múltat, borítsunk fátylat a jövőre.

Szóval, tíz perc múlva hét. Ebből az órából már 5/6 rész eltelt. Ma még rengeteg dolgom van, ezenkívül délután jön hozzám egy majom, őt kell majd utánoznom.

Csöng a telefon. Barátaim egytizede megint nem tud jönni. Holnapra meg kell tanulnia néhány elvi kérdést és eszmei mondanivalót. Nem baj, majd legföljebb magamban beszélek a teljes nézetazonosság jegyében. Időnként valósággal meghökkenek, mennyire egyetértek magammal.

Hét óra van. Egy kicsit elfáradtam, gyorsan visszafekszem. Ez a nap is jól eltelt önmagától.

Föld S. Péter

BUROKBAN SZÜLETETT

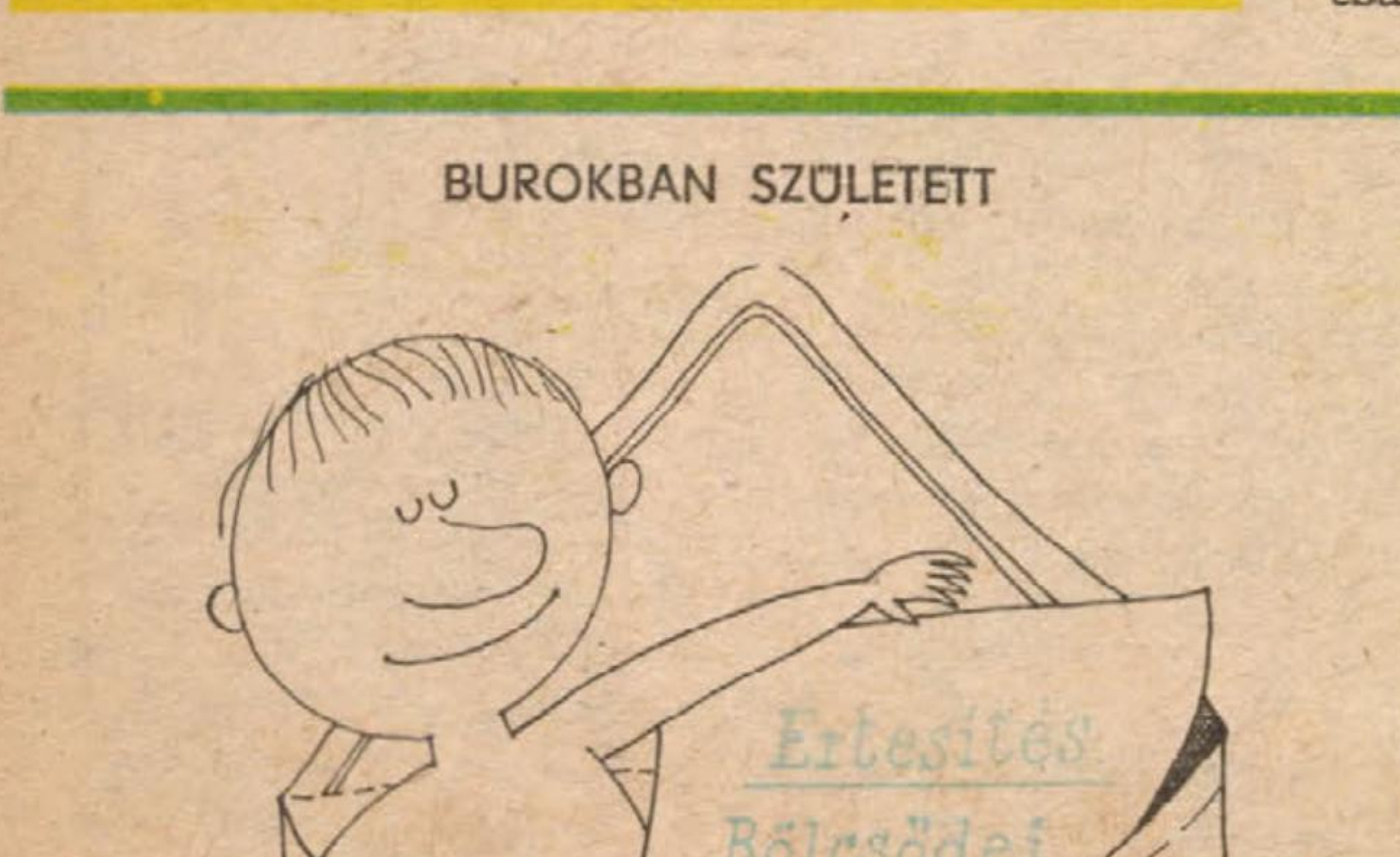

ÉLETFOGYTIGLAN

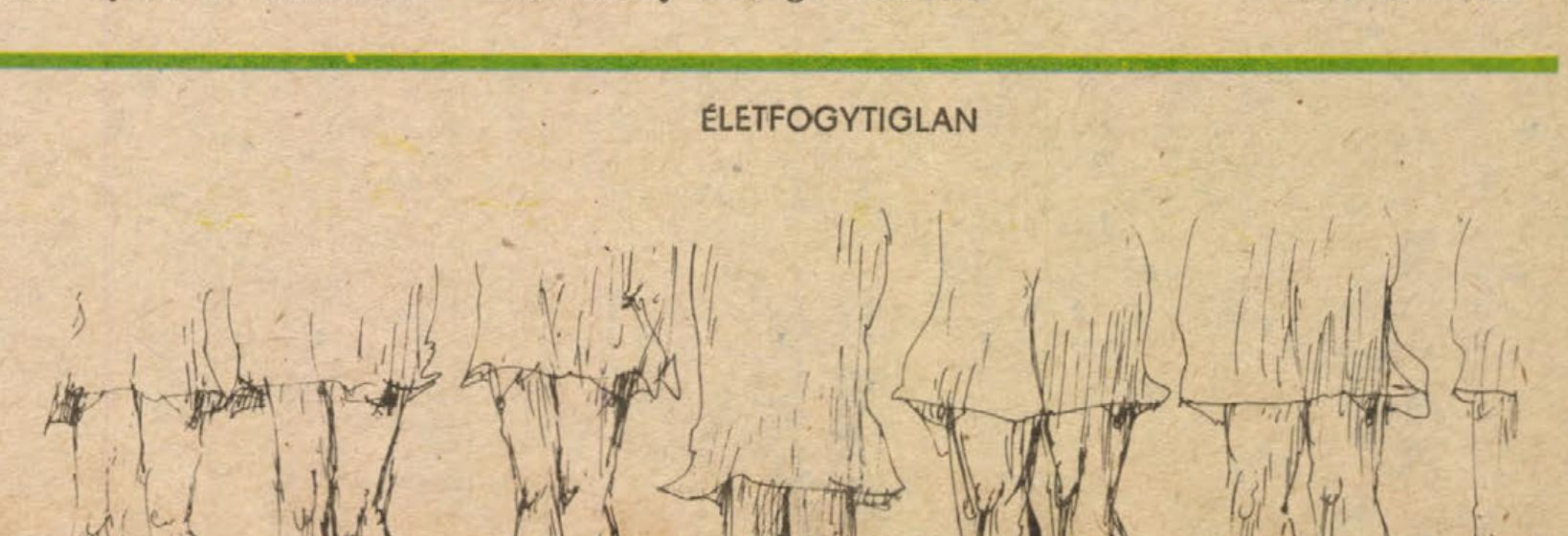

NEVELÉS

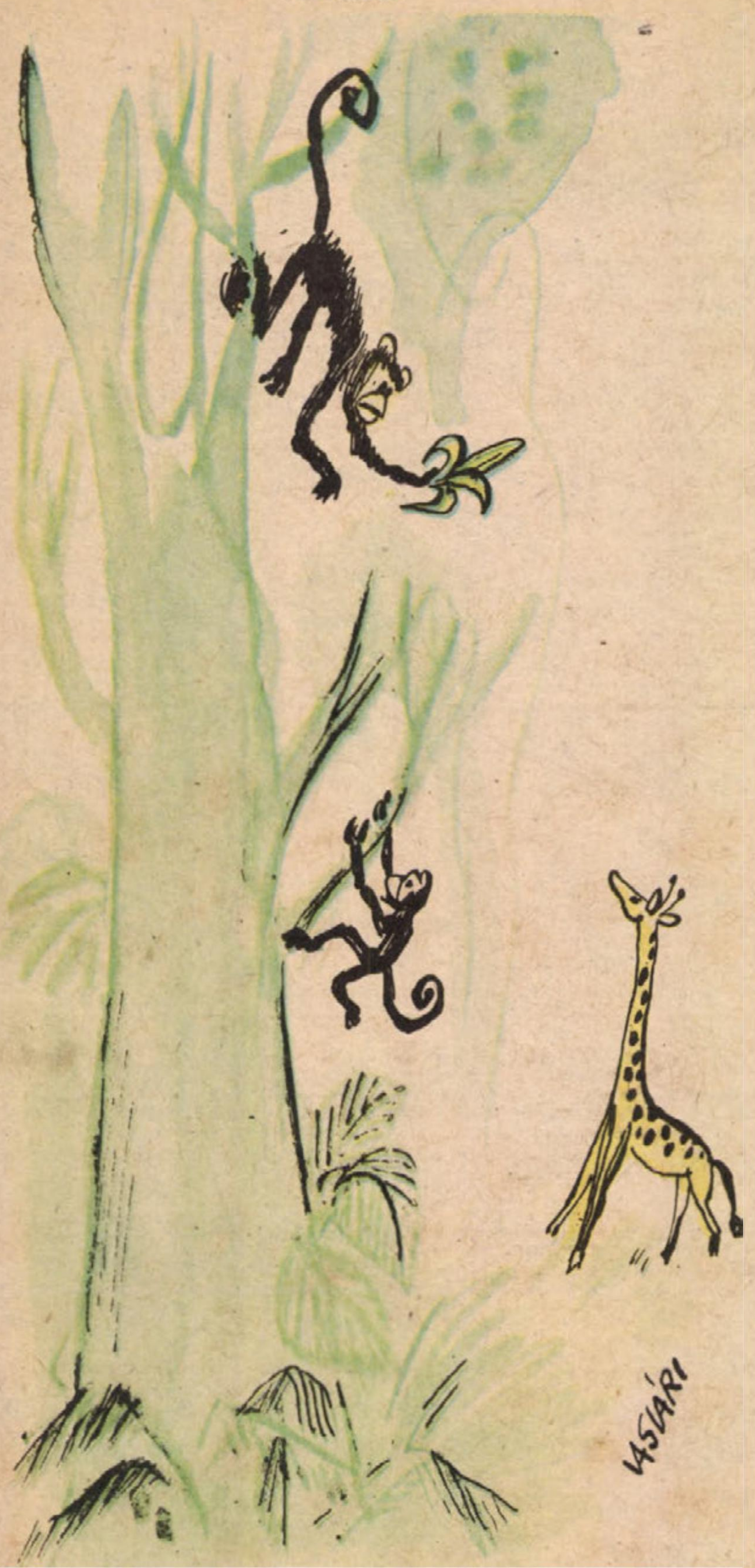

– Úgy edd, hogy ez Pesten 33 forint.

A MAGYAROS VIRTUS FEJLŐDÉSE

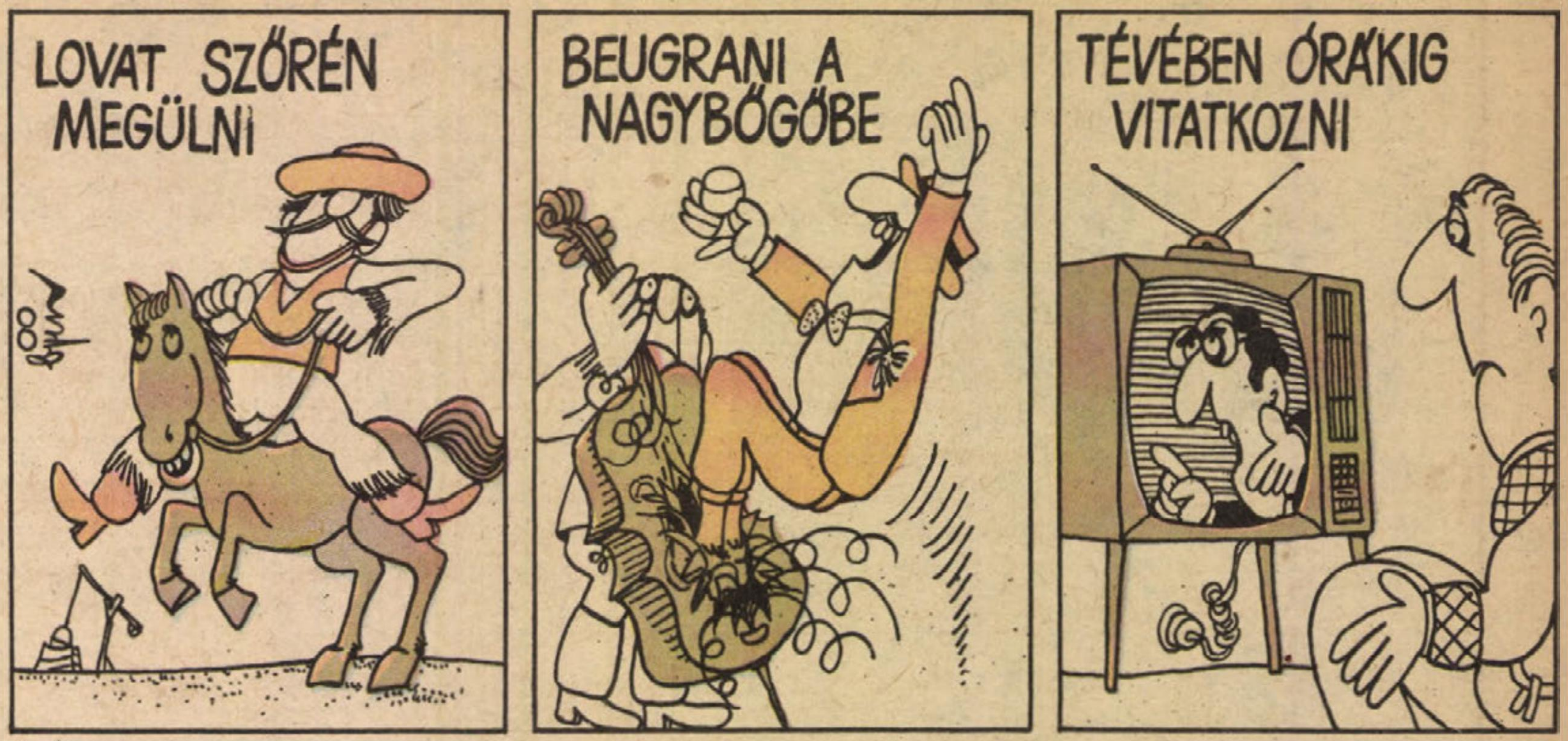

FALUSI ESTÉK

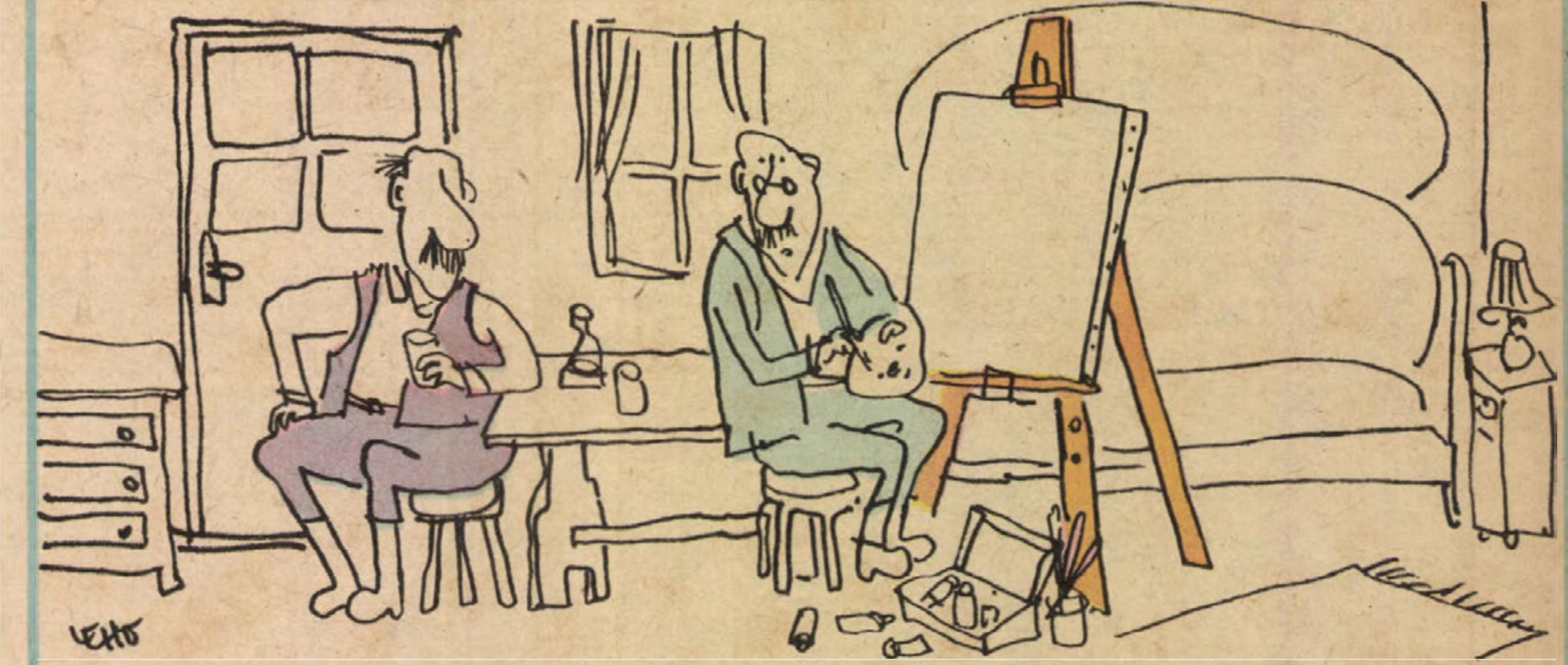

– Az asszony szerint én vagyok a legnaivabb ember a tsz-ben, megpróbálkozom hát a naiv festészettel!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A volánnál ülő nő felháborodottan mondja útitársának:

— Nézd ezt a kretént itt előttünk, nem bírja tartani a követési távolságot, képes egyenesen nekünk jönni!

— Drágám, óvatosabbnak kell lennünk, ha a gyerek előtt beszélgetünk. Már kezd érteni valamit és kényes kérdéseket tesz fel.

— Például?

— Például azt, hogy miért mentem hozzád feleségül?

FÉLTÉKENY TERMÉSZET

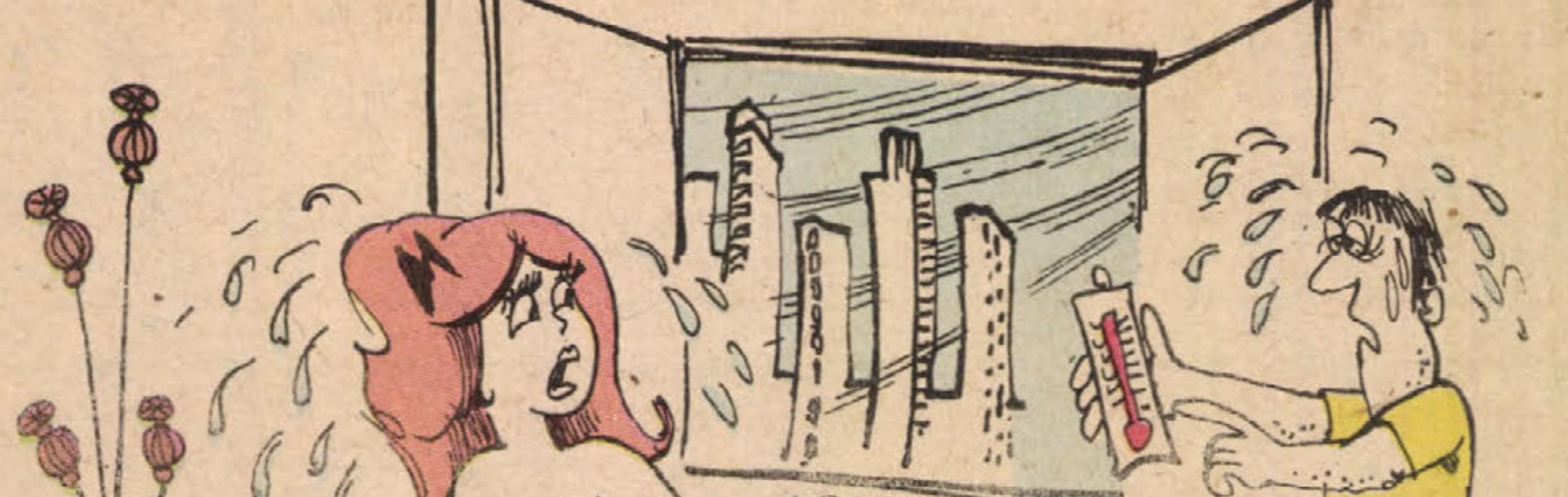

– Biztosan van valakid a Távfűtő Műveknél!

TRIBÜN

Melyik osztrák síző képes egy másodperc alatt 0-ról 90-re gyorsulni? Werner Grissmann — ha feláll a mérlegre!

Ezt maga Werner Grissmann, a kitűnő lesikló mondta saját magáról. Az

elmúlt hetekben ugyanis sérüléssel bajlódott és közben tetemesen meghízott. Aztán vigasztalásul még hozzátette a fentiekhez:

— Persze, ha győztesként futok át a célon, a kutya sem kérdezi, ötven kiló vagyok-e, vagy száz?

* * *

Az Athenaeum című magazinban olvastuk a következőket:

— A hegyi vezető és a közgazdász abban hasonlít egymásra, hogy mindkettő meg tudja mondani, hol vagyunk és hogyan kerültünk oda, ahol vagyunk. De hogy onnét, ahol vagyunk, miként juthatunk oda, ahova jutni akarunk — azt már csak a hegyi vezető tudja megmondani.

* * *

Helenio Herreráról, az olasz futball nyugdíjas edző-mágusáról mondta egy tanítványa:

— Igazi boszorkány volt. Meccs előtt belenézett a szemedbe és megmondta, hogy ma rúgsz egy gólt. Sőt, azt is, hogy fejelsz egyet. És akkor már kénytelen voltál...

* * *

Kosárlabdaedzőnek lenni nem túlságosan békés foglalkozás a profivilágban. Bill Sharmannak, a Los Angeles Lakers mesterének a torkában is kisebb defekt történt a sok kiabálástól, s most már hetek óta csak suttogni tud.

— Ennek is megvan a maga előnye — susogta legutóbb. — Most legalább akármit ordíthatok a játékvezetőkre, úgysem hallják.

(p. p.)

SZAKÉRTŐI TANÁCSOK

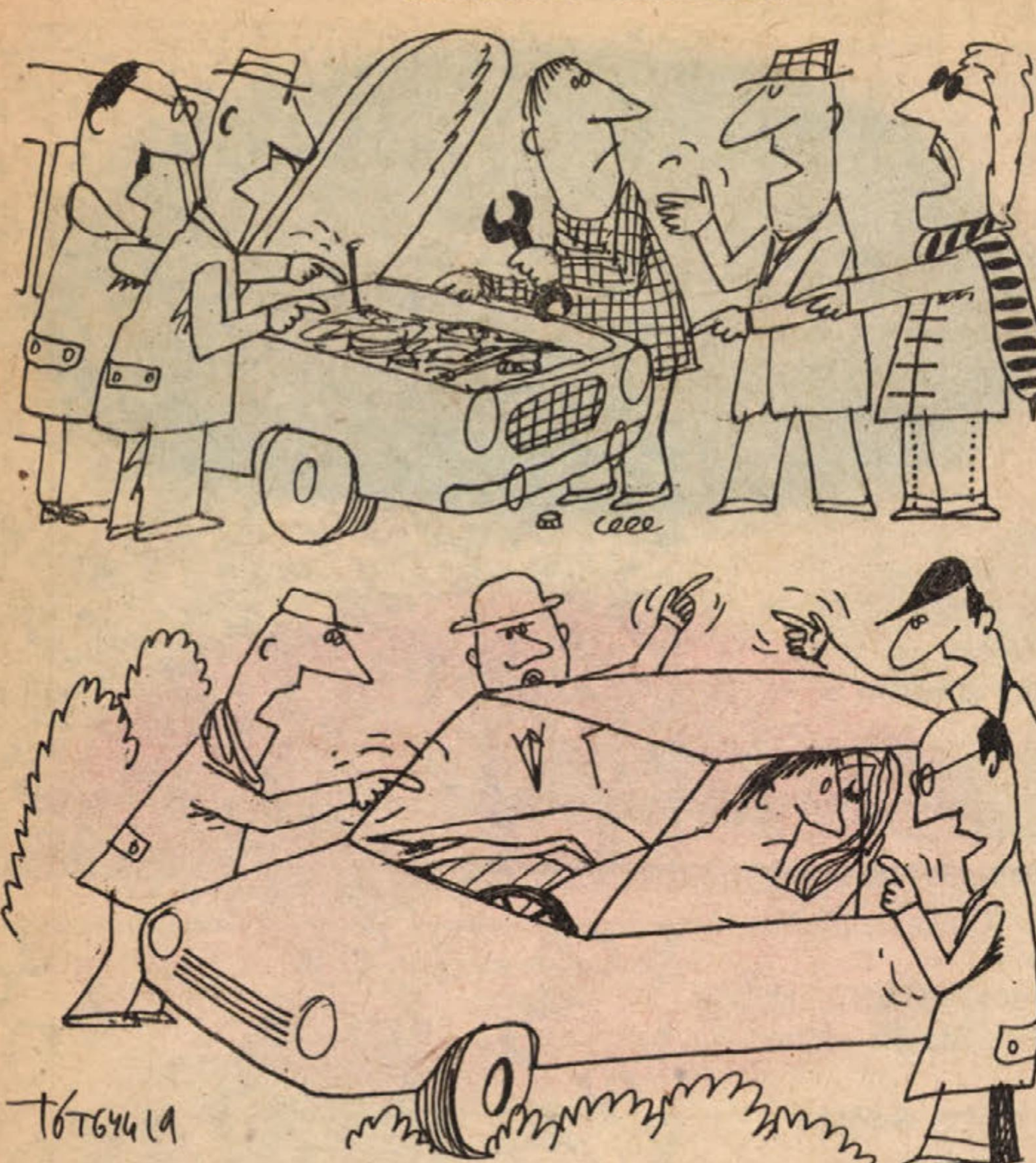

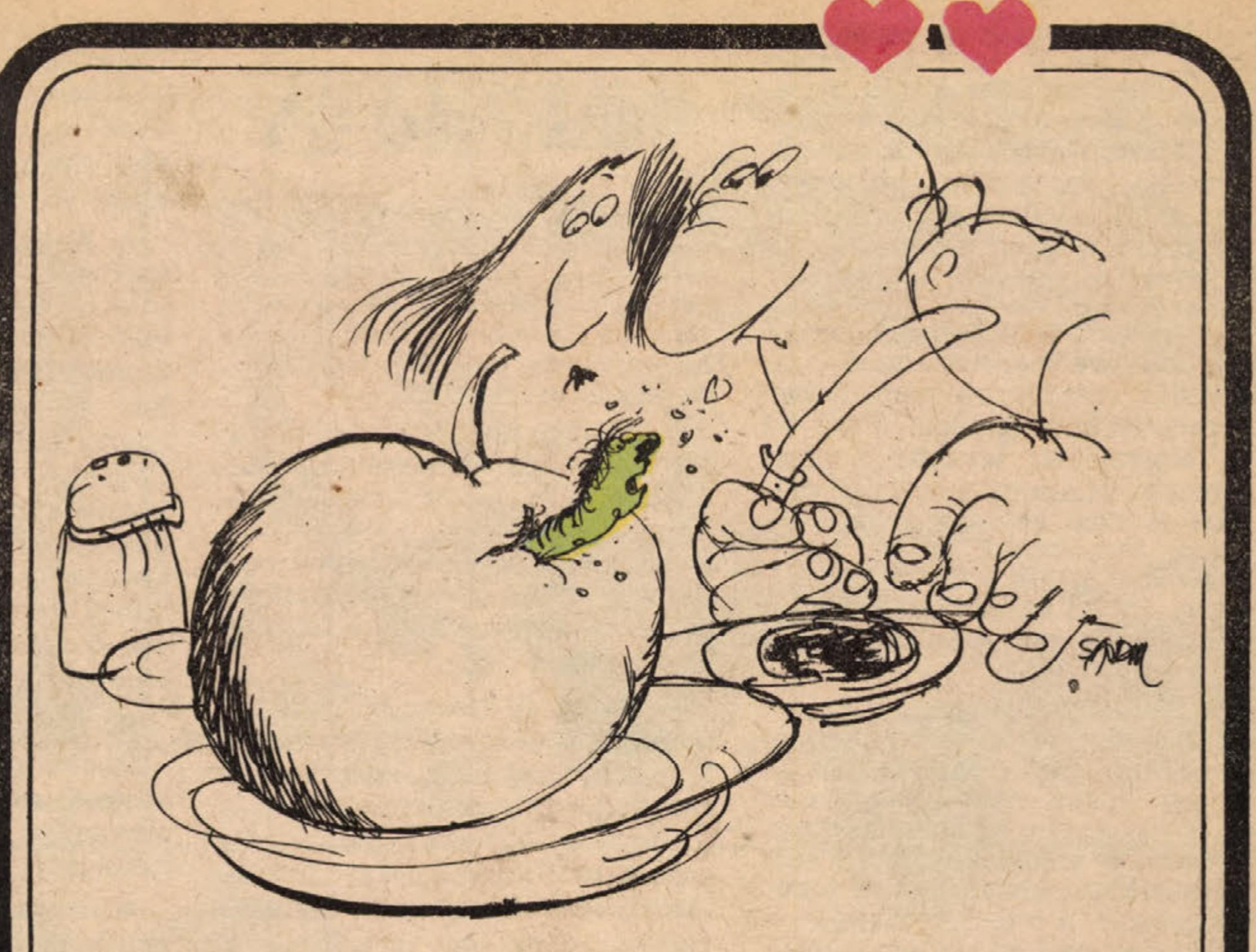

– Az istenért, bújtassanak el, egy szatír van a nyomomban!

ENERGIATAKARÉKOSSÁG

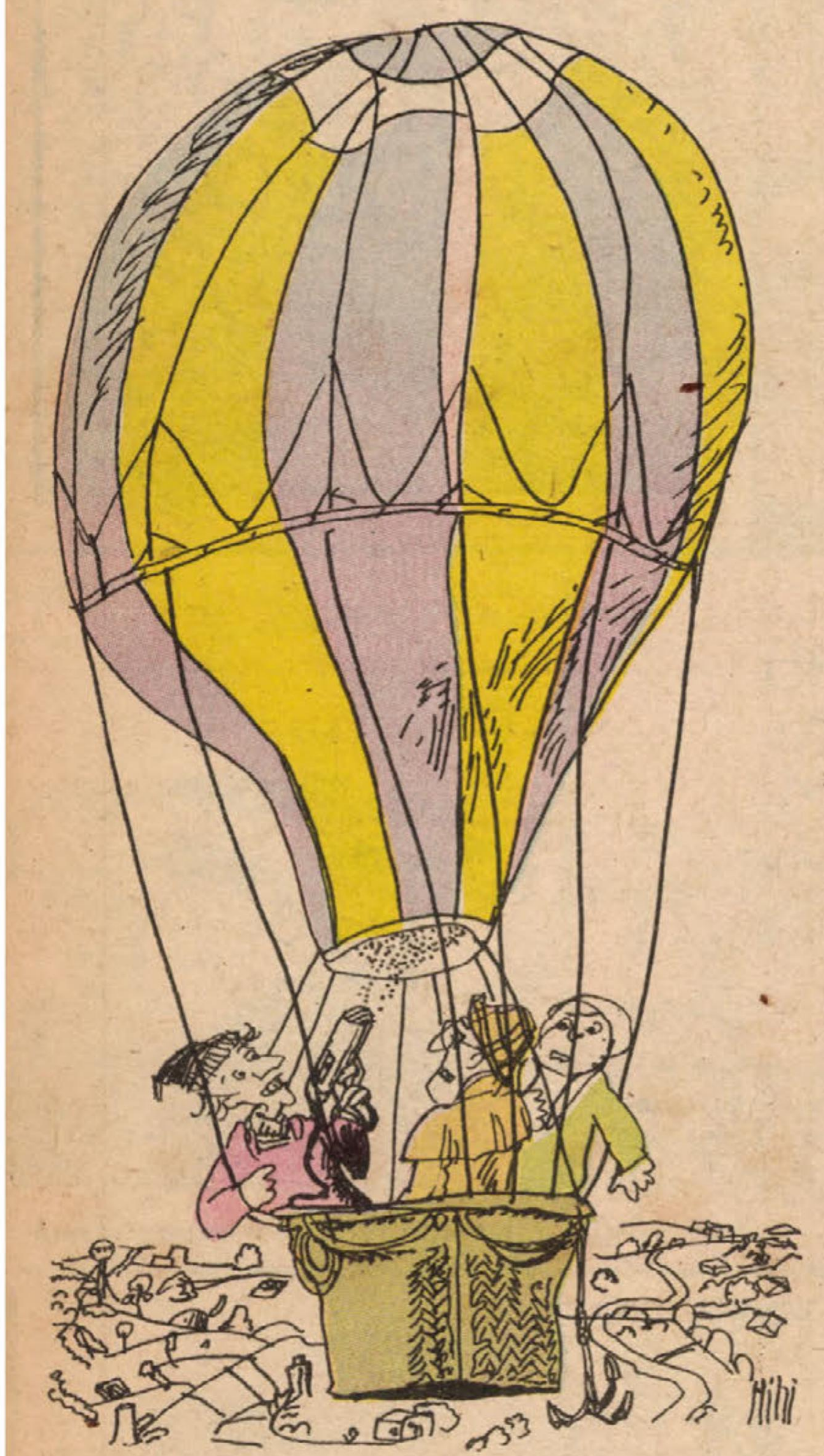

– Lássuk, mire megyünk egy hajszárítóval?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A férj a heverőn fekve újságot olvas. A feleség — végezvén a vasalással — nagy halom ruhával a karján ki akar menni a szobából. Ám a ruháktól nem látva, nem találja az ajtókilincset. A férj felfigyel a hosszas motozásra.

— Egy picit feljebb és egy kicsit jobbra — mondja szolgálatkészen.

SZÖSZÖCSKÉK

Fájdalom, drága honfitársaim, amilyen arányban fukarkodunk a költségekkel, olyan arányban kezdjük kedvelni a *fennköltséget.* Ez abban is tükröződik, ahogy mind jobban föltupírozzuk az egyszerűségükben hovatovább lenézett szavakat. A *cél* ma már jobbadán csak a futóversenyek záróvonalát jelzi; egyéb vonatkozásban *célkitűzés* lett belőle. Céljaink helyett immáron csakis célkitűzéseink vannak, olyannyira, hogy egy ízben — nem vicc! — ezt is hallottam: *„Nagy célkitűzéseket tűztünk ki magunk elé.”* Úgy látszik, már a *nagyság* sem elég nagy, nyilván ezért szorította ki „hivatalos” köznyelvünkből a *nagyságrend,* függetlenül attól. hogy egészen mást jelent: részint a magasság rendjét sorakozáskor, részint a tizedespont helye szerinti értéket. De nálunk nemcsak százas, ezres stb. nagyságrendről hallunk: 245-ös „nagyságrendről” is zavartalanul nyilatkozgatnak a tudálékoskodók. Szegény Kossuth Lajos! Ő még mit sem tudván erről, jóvátehetetlenül elmulasztotta, hogy így szóljon: *„Leborulok a nemzet nagyságrendje előtt.”*

Újabban a *veszély* is kezd kimenni a divatból. Helyét a *veszélyhelyzet* foglalja el. A könnyelmű autósok nem veszélybe, hanem veszélyhelyzetbe sodorják magukat és embertársaikat. Így bizonyára előkelőbb. Ha így megy tovább, nemsokára iskoláinkban Zrínyitől *„A szigett veszélyhelyzet”*-et fogják tanulni a nebulók.

Nagyotmondás helyett a nagyot *cselekvést* javaslom kis hazánkban bevezetni. Már csak azért is, hogy célkitűzéseink kisebb nagyságrendben kerüljenek veszélyhelyzetbe.

Kedvenc rejtvényújságomban olvasom Rimbaud-ról: „Barátságot kötött Verlaine-nel, s e barátság egy pisztolylövéssel ért véget... Országról országra járt egy cirkusszal, majd egy cég alkalmazottjaként Etiópiába került, ahonnan nagy felfedező utakra indult. Végül egy trópusi betegségnek esett áldozatul...”

Szerencsére nem az a rejtvény, hogy kicsoda a költő, mert erre a föntiek alapján senki emberfia rá nem jönne. A brüsszeli pisztolylövés ugyanis csak átmenetileg vetett véget a két költő barátságának, mely később Stuttgartban ért véget; továbbá Rimbaud soha nem indult felfedező útra, sem kicsire, sem nagyra, részint, mert Afrika már föl volt fedezve, részint, mert hősünk ilyesmire nem ért rá: *fegyvert szállított.* (Ama bizonyos cég alkalmazottjaként.) A szarkómát pedig csak vaskos túlzással lehet trópusi betegségnek nevezni, ugyebár.

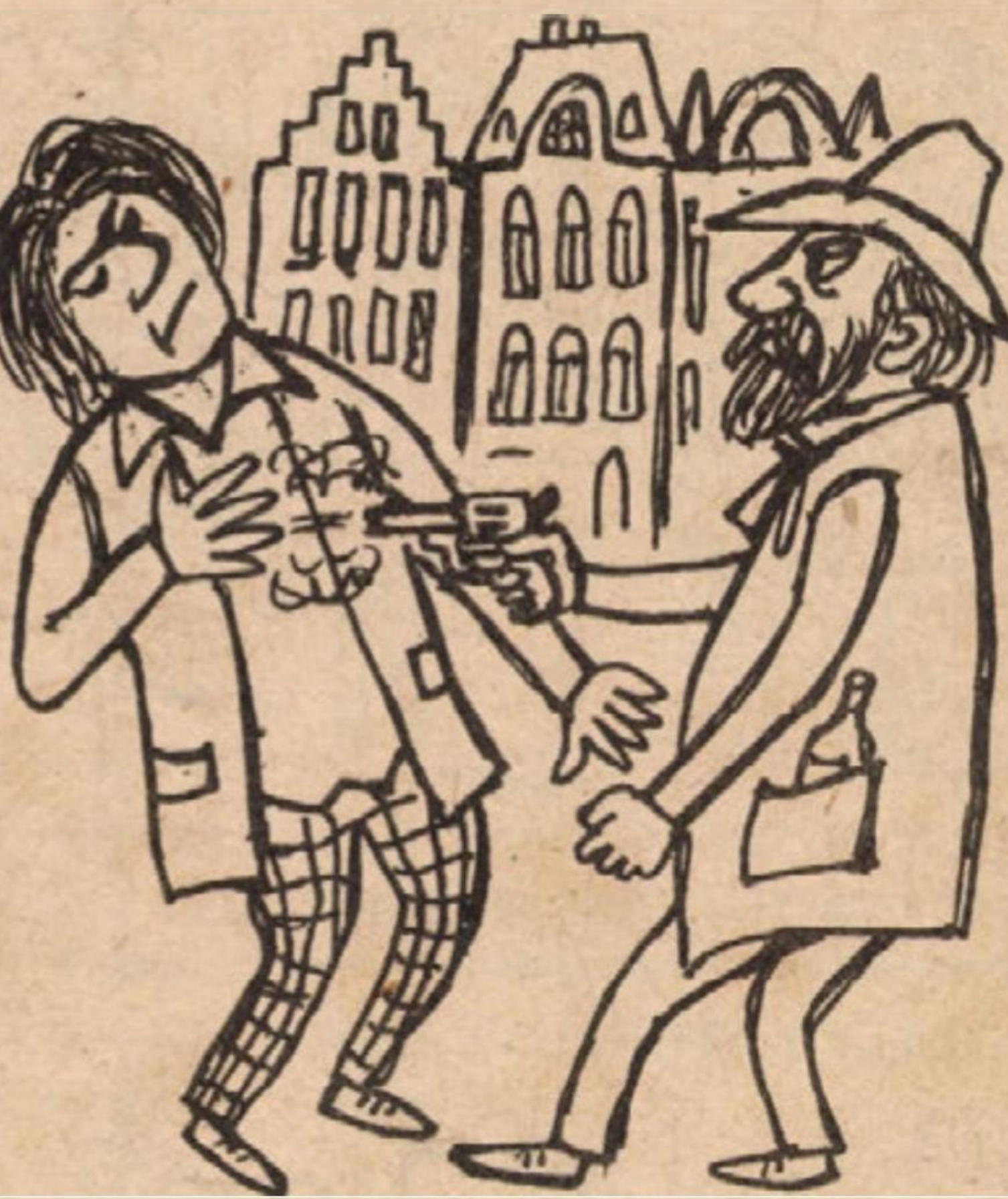

Ahány mondat, annyi pontatlanság. Kedvenc rejtvényújságom alighanem rossz *fülest* kapott valahonnan.

Más a protokoll, más az élet. A hazánkba látogató külföldi írófejedelem elé népes küldöttségek vonultak ki este a pályaudvarra. Én is ott szerénykedtem egy borítékkal, melyben a fejedelem napidíja lapult. Várnom kellett a soromra, persze, hiszen követségi emberektől magas rangú minisztériumi tisztviselőkig úgynevezett fontos személyek raja sürgött-forgott a vendég körül. Akihez végül közel sem fértem.

Taxi. Szálloda. Recepció. A hallban egyszerre három különböző vacsorameghívás, még aznapra: meghívó szerv, miniszterhelyettes, nagykövetség. A vendég okos ember, látja, hogy egyiket sem szabad elfogadnia, különben kész a sértődés. Elrikkantja hát magát, jó hangosan: *„Ma már senkinek sem vagyok itt!”* Azzal eltűnik a liftben.

A hoppon maradt díszsereg eloszlik, mint a buborék. Én azonban nem oszolhatok: még nálam a napidíj, azt pedig még ma át kell adnom, ha törik, ha szakad. Tehát usgyi, neki az emeletnek. Kopogok az ajtón.

— *Khrrr . . . ! — (Egy sebzett oroszlán hörrenése.)*

Újfent kopogok.

— *Ki az? — (A hang enyhén szólva zord.)*

Mondom a nevem.

— *Mit akar?*

— *Pénzt hoztam — (felelem prózaian).*

Az ajtó résnyire nyílik. Az írófejedelem kidugja a fejét: — *Mennyit?*

A válasz nyomán az ajtó szélesre tárul. Mosolygós, baráti fogadtatás. Helykínálás, cigaretta. Hosszú, kollegiális csevegés írók között.

Úgye, nem meglepő, hogy a „fejedelem” végül velem töltötte az estét?

Timár György

EGYEDÜL

Fűzzön papírt a gépbe, Erzsike — szólt titkárnőjének a Középszintű Vezető. — Kész? Akkor lássunk hozzá. „Tisztelt elvtársak! A smuclitermelés fokozására vonatkozó kérésükre válaszolva közlöm, hogy mi a magunk részéről smucli témában mindent megteszünk. De eszközeink, erőink, szubjektív és objektív lehetőségeink végesek, illetve korlátozottak, én egyedül semmiképp nem tudom a problémát megoldani. Csak ha az őstermelők, továbbá a társüzemek, valamint a szállító vállalat és nem kevésbé a kereskedelem összefognak velem, és ők is erőiket megfeszítve...

Egy órával később már a tröszt értekezletén kért szót Középszintű Vezető.

— Teljesen egyetértek a vezérigazgató elvtárssal — jelentette ki haláltmegvető bátorsággal —, de egy dolgot nem hallgathatok el. Bármennyire is okos, hasznos, időszerű és elengedhetetlen a termékszerkezet átalakítása, a takarékosság és a minőség javítása, a vezetésem alatt álló intézményben mindezt én egyedül végrehajtani képtelen vagyok. Ehhez a tröszt megértő támogatása mellett elengedhetetlenül szükségünk van a társadalmi szervek kezdeményezésére, a géppark rekonstrukciójára, az ügyvitel egyszerűsítésére, az egyetemi oktatás reformjára, az ebadó csökkentésére...

Késő délután szülői értekezleten vett részt Középszintű Vezető, ahol is a tanító néni Középszintű Béluskával kapcsolatban azt kérte, hogy a gyerekkel tessék odahaza is jobban foglalkozni, kiváltképp a matek, a földrajz és a higiénia terén.

— Távol áll tőlem, hogy ellene mondjak a pedagógus karnak Béla nevű fiam házi oktatásának kedvezőtlen megítélésénél — mondta az érintett atya. — De ezeket a hiányosságokat fölszámolni, erre én egyedül képtelen vagyok. Csak ha megoldják a szülők folyamatos általános iskolai visszaképzését, ha nem fognak naponként változni az országhatárok Afrikában, ha komoly árleszállítás lesz szappan- és fogkefevonalon, ha meggyorsul a Marx téri építkezés, az alkoholizmus elleni harc...

A fárasztó nap végén, immár késő este, betért Középszintű Vezető az Emkébe, egy szolid konyakra, és kisvártatva egy kellemes ifjú hölgy ült az asztalához, és az időjárás, továbbá az aggasztó nemzetközi helyzet megtárgyalása után a jövevény odahajolt Középszintű Vezető füléhez, és valami ígéretes és vonzó javaslatot tehetett, mert Középszintű Vezetőnek fölcsillant a szeme és széles mosoly öntötte el az ábrázatát.

De csak egy pillanatra.

Mert már el is tompult a tekintete, már helyre rendeződtek arcvonásai, már mondta is védőbeszédét:

— Drága cicamica, higgye el, boldogan, ha lehetne, de én egyedül...

Kürti András

INFORMÁCIÓDÖMPING

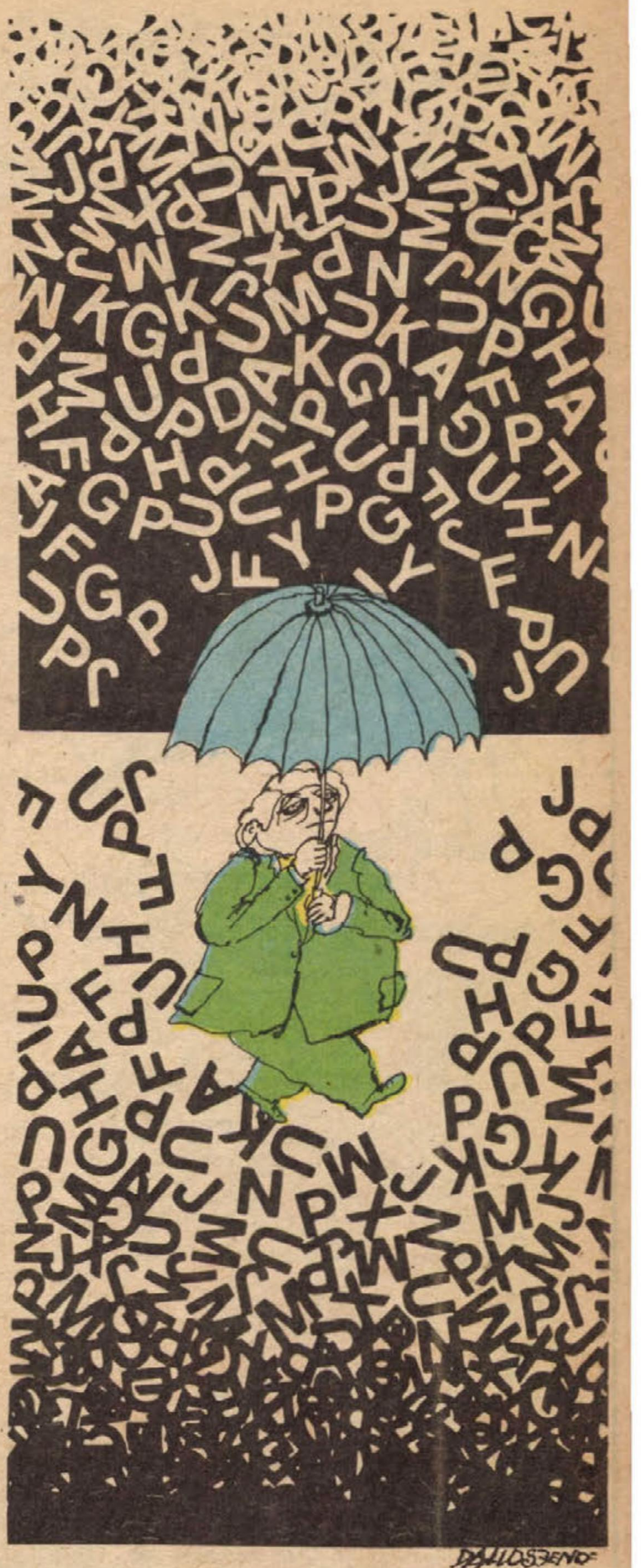

LEÉGÉS

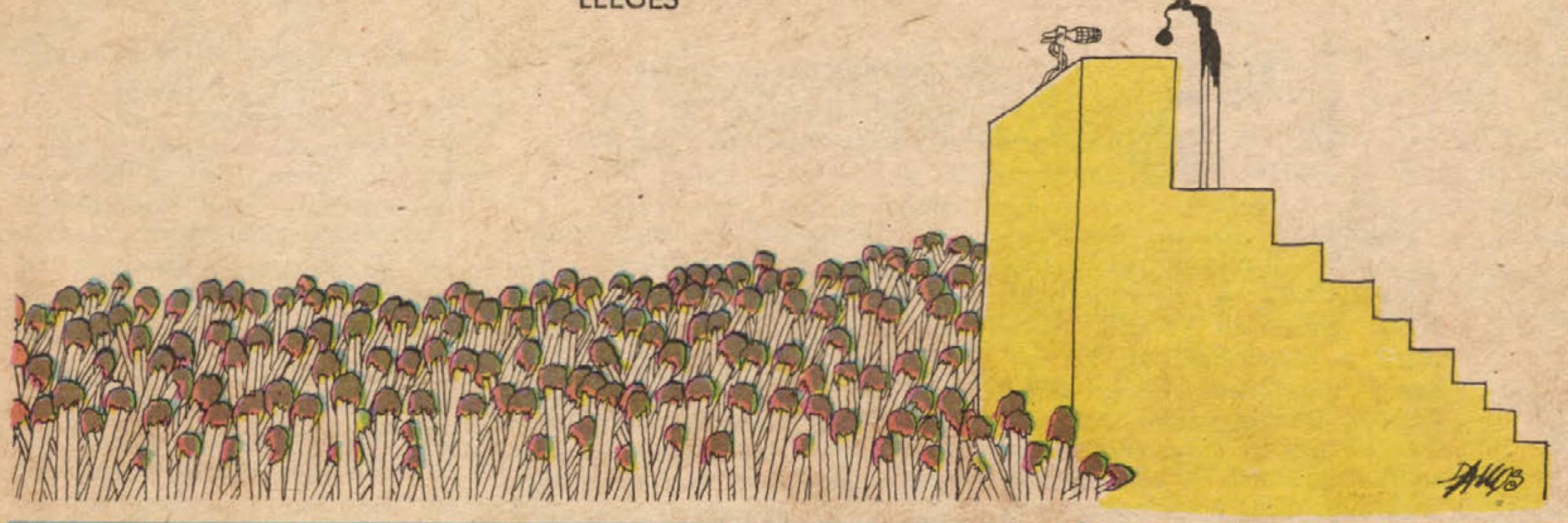

ÚJ LAKÁS

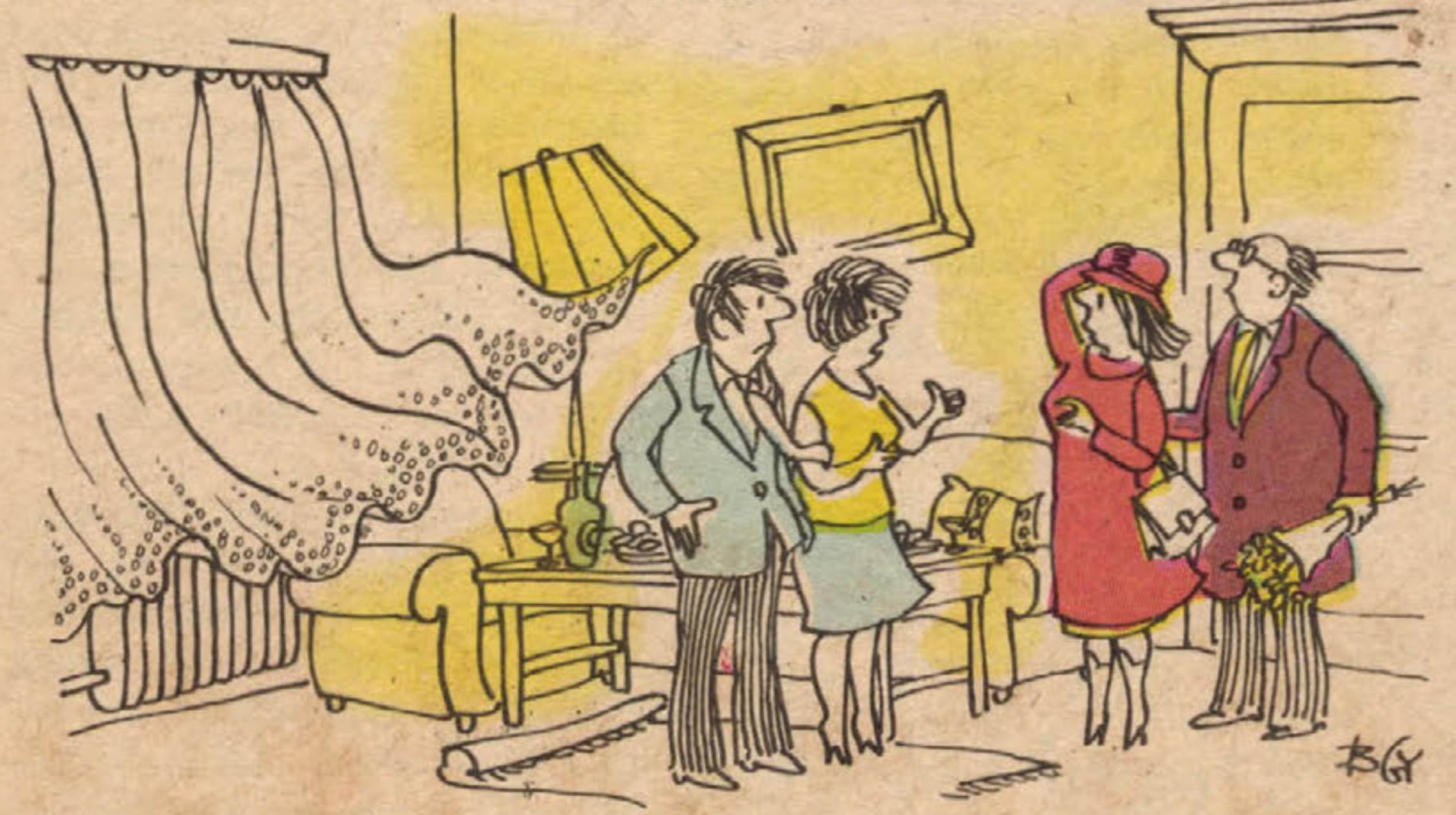

– Nálunk az építők takarékoskodtak az energiájukkal!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Késő este érkezik haza a feleség, és így szól a férjéhez:

— Drágám, a kocsit az utcán hagytam.

— Miért nem vitted be a garázsba?

— Ez lehetetlenség, kedvesem. Odakint koromsötét van, és nehéz lenne valamennyi alkatrészt összeszedni.

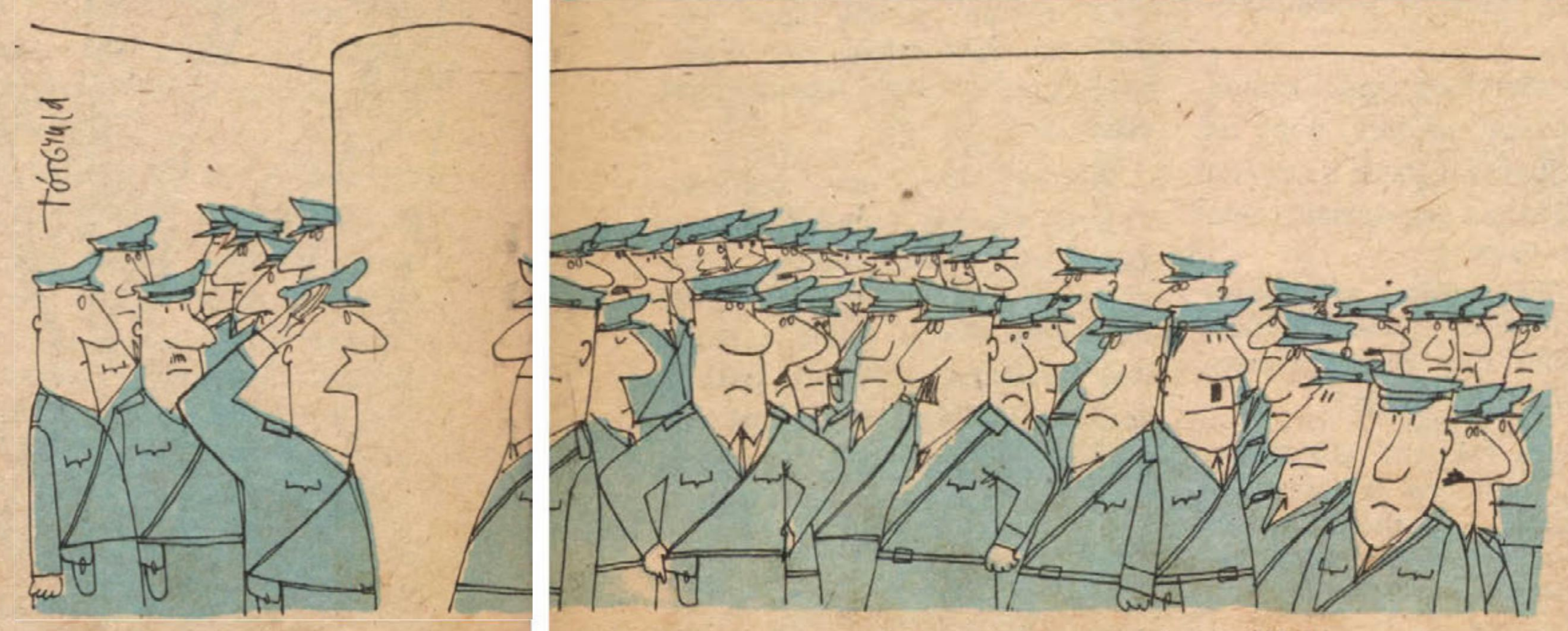

– Jelentem, ebben a aluljáróban már egyetlen csövest sem lehet találni!

KALANDOZÁSOK KORA

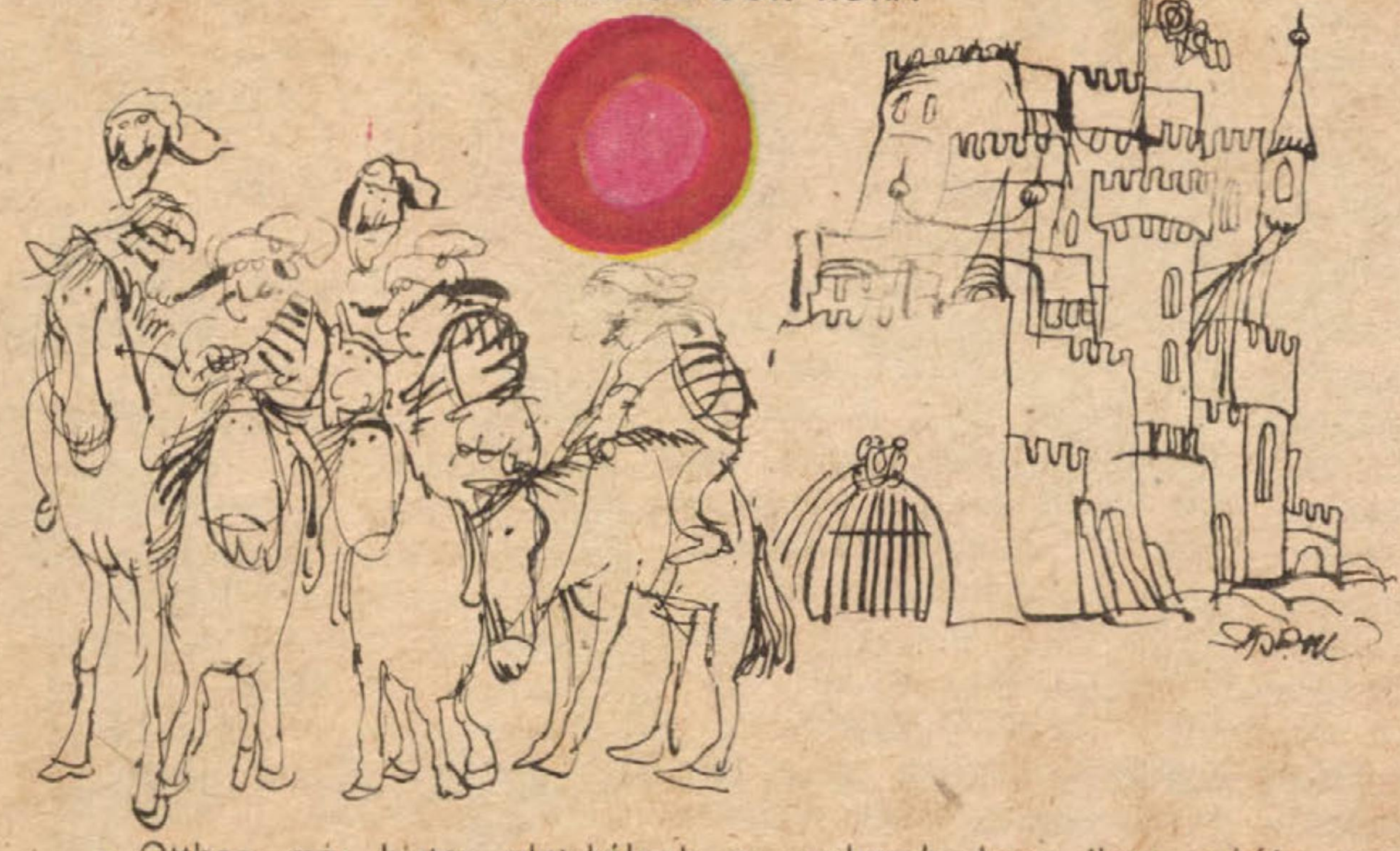

– Otthon már biztos pletykálnak az emberek, hogy ilyen sokáig vagyunk nyugati portyán.

MEGHALLGATOTT IMA

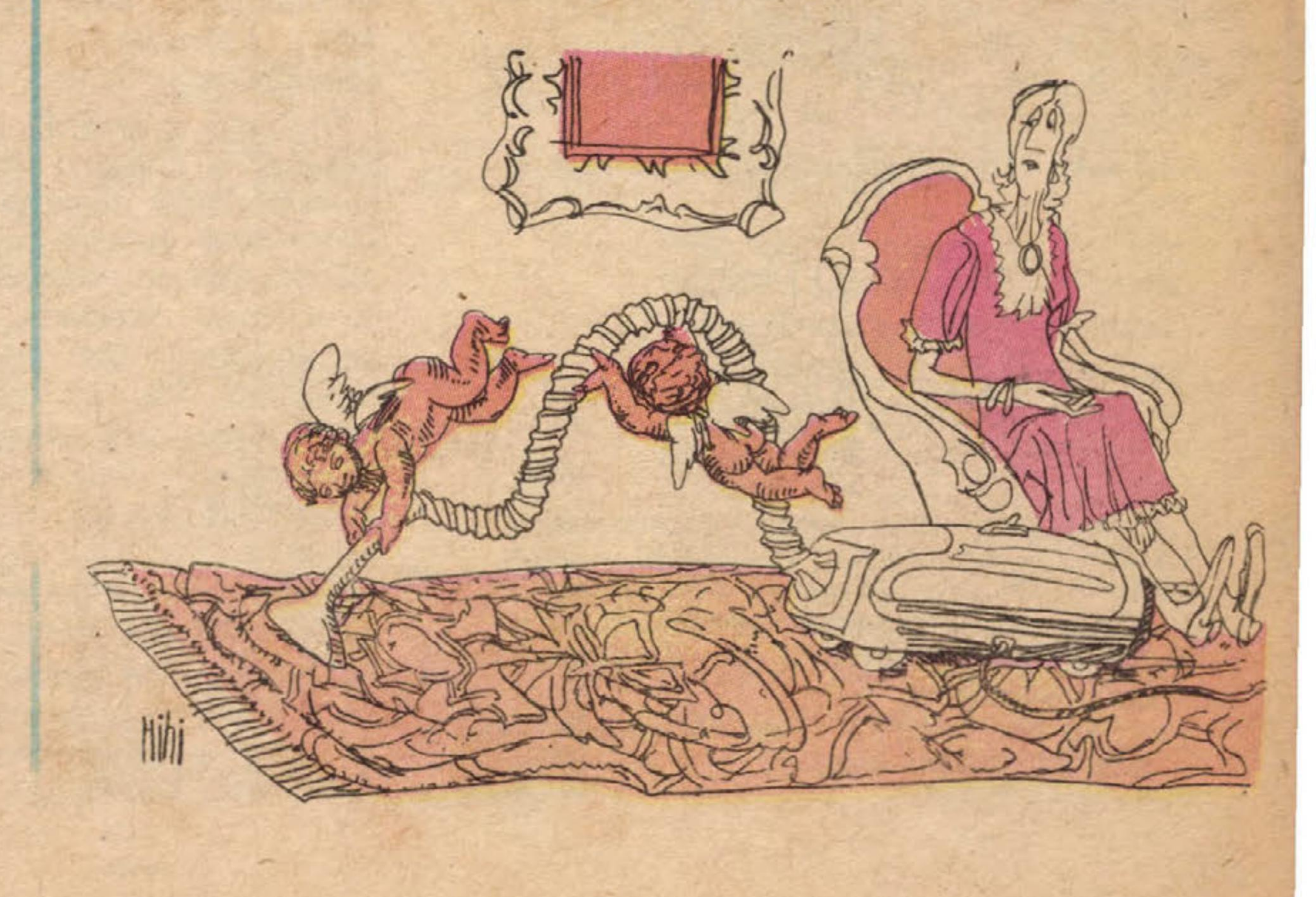

MAGÁNY

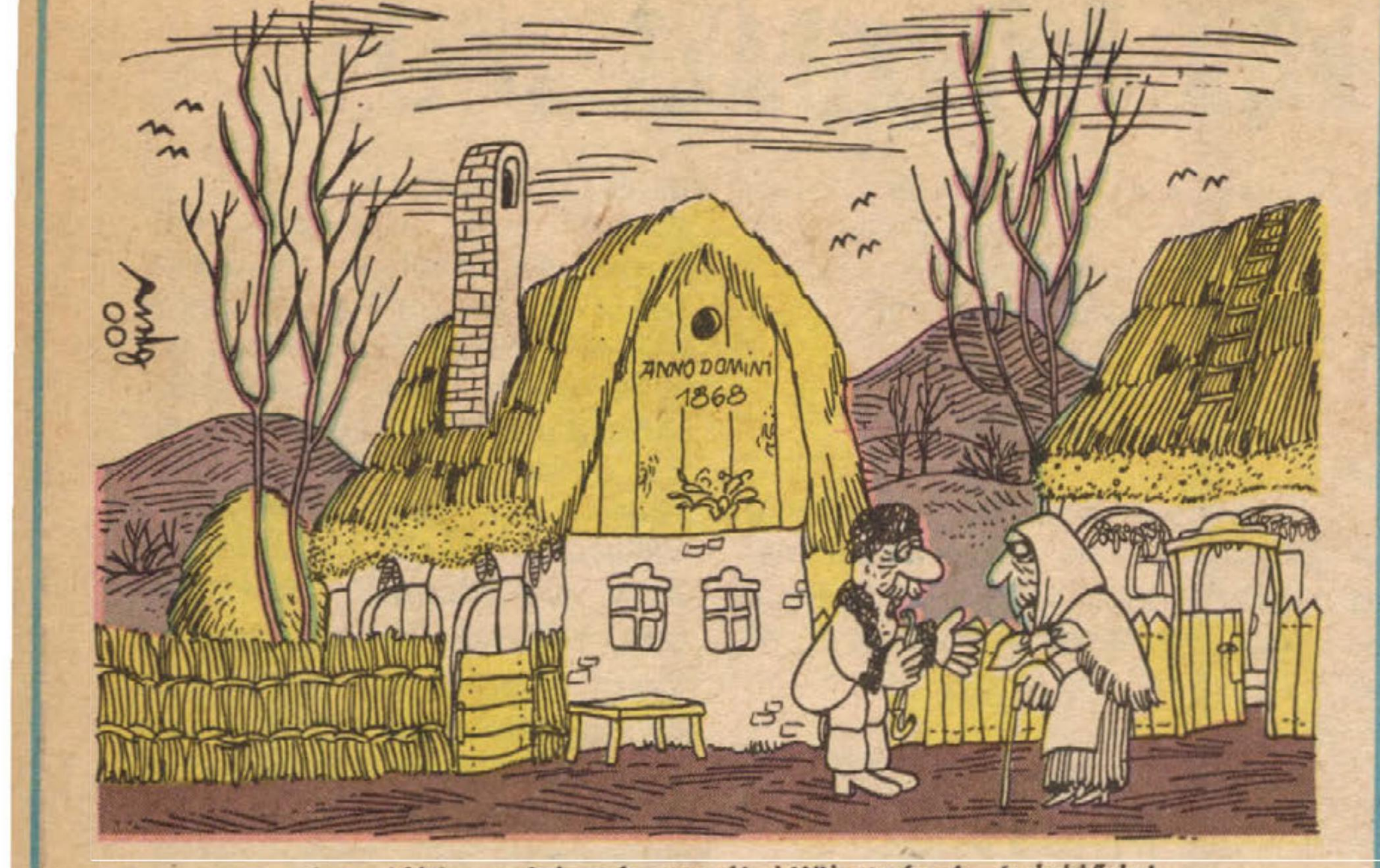

– Legalább a falumúzeumtól kijöhetnének érdeklődni...

ŐSZI ÚTINFORM

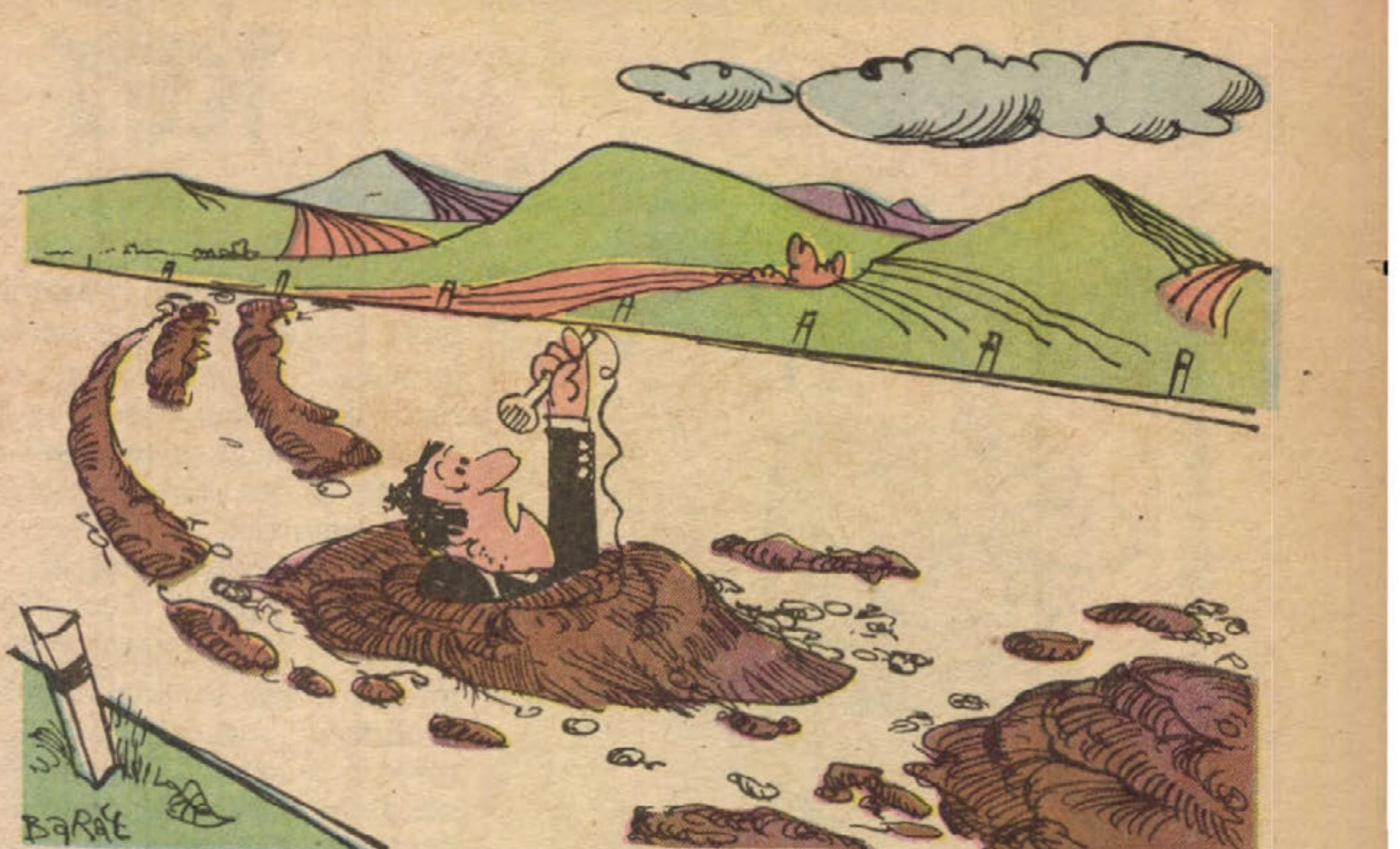

– Az utakon nagy a sárfelhordás...

KONFEKCIÓRUHA

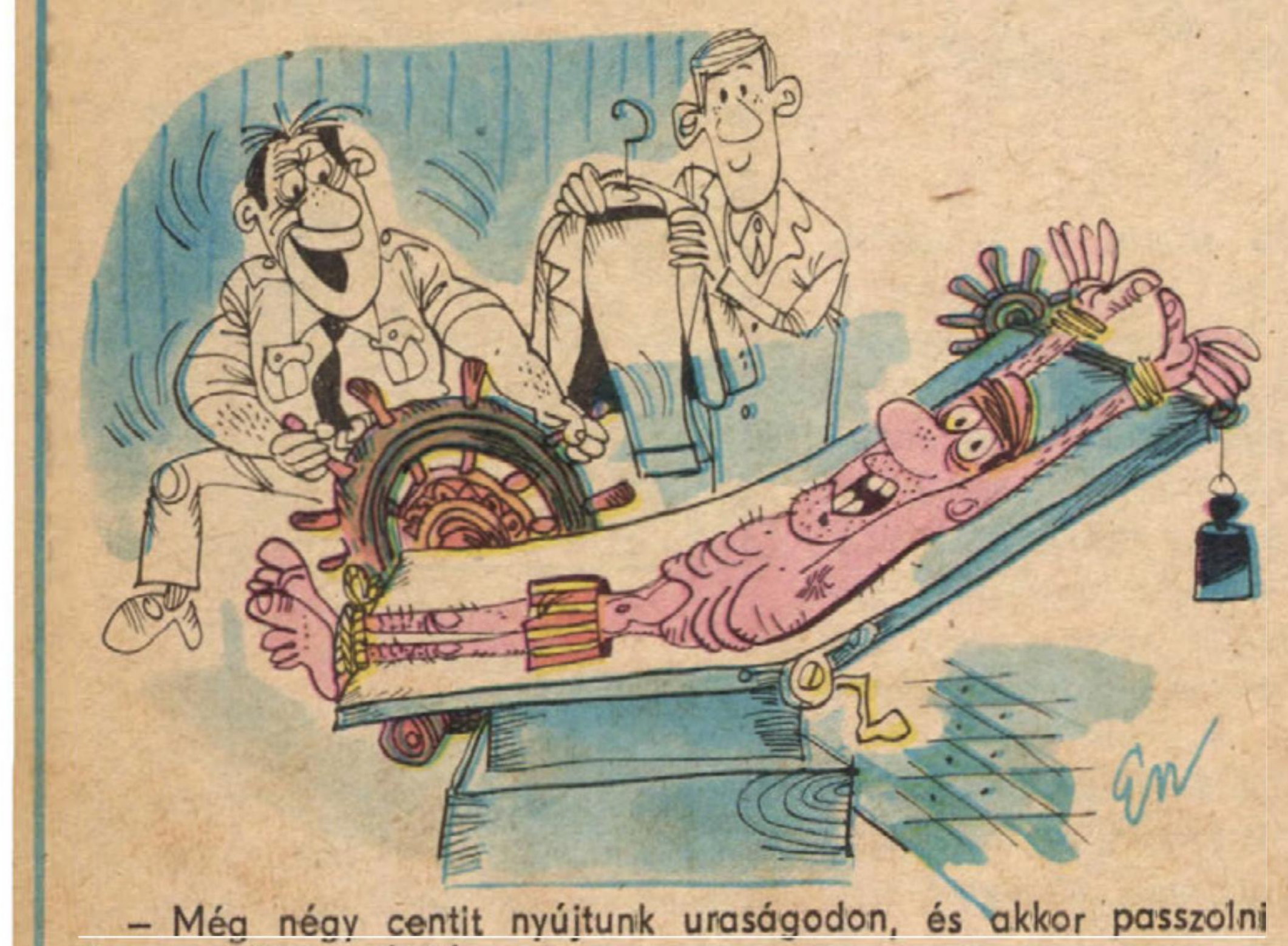

– Még négy centit nyújtunk uraságodon, és akkor passzolni fog az 52-es méret!

Hurrá, bankár lettem!

Van szerencsém közölni mindenkivel, akit illet, barátaimmal, ismerőseimmel, leendő ügyfeleimmel, hogy bankár lettem. Pénzintézetemet megnyitottam. Tőkeerős vagyok, bonitásom kiváló, amit bizonyít az is, hogy hiteleimet maga az állam is igénybe veszi.

Szívesen adok kölcsön a magyar államnak, mert tudom, a nagy nemzetközi pénzintézetek is szívesen hiteleznek neki, mint például a Capitaly Manhattan of Buffalo Bill Limited, meg a Vinzemvanzom Creditinstitut, meg a Pourquoipas de la Franc és a többi. Csakhogy míg azok meghatározott időre, meghatározott kamatláb mellett bocsátanak pénzt a rendelkezésére, én megengedhetem magamnak, hogy nagyvonalú legyek.

Igaz, egyelőre még nem a nagy Állam (nagy betűvel) fordult hozzám hitelért, csak annak egyik leányvállalata, az Ingatlankezelő Vállalat, IKV (három nagy betűvel). De az is az államnak a vállalata, pontosabban a fővárosé, de a főváros meg az államnak a fővárosa. No mindegy, én mindenesetre erre is büszke vagyok, mert ez az ügyfél, az IKV se akárki, van neki nyolcvan sarokháza és 2000 egyéb bérháza csak ebben az egy szóban forgó kerületben, amely most szóban forog. Nekem meg egyetlen házam sincs, csak egy kis bér garzonlakásom, mégis ő pitizik nálam hitelért, hehehe...

Az történt ugyanis, hogy át kellett rakatni a parkettámat, meg kellett javíttatni a kályhámat, ki kellett cseréltetni a fürdőkádat, meg mit tudom még mit. A nagy gazdag, gőgös, többszörös sarokháztulajdonos Ikávé úr adott egy írást, hogy én csak előlegezzem nyugodtan a pénzt, ők, majd ha kész lesz, megfizetik a rájuk eső részt. Én, amilyen áldott jószívű bankár vagyok, előlegeztem a pénzt és aztán mentem az ikávéhoz, hogy kérem a 15 ezer forintot, mert akkor már annyival tartoztak.

Az állam, a főváros, az ikávé elkezdte tördelni az ő kezeit (jogi személynek is lehet keze, ha éppen erről van szó), hogy neki bizony nincs egy alzo grandja sem, nem tud fizetni, szépen kér, hogy várjak.

Láttam az antiimperialista filmekben, hogy ilyenkor a bankárok szivaroznak és könyörtelenek. Én nem szivarozok, de rágyújtottam egy könyörtelenségre és azt mondtam, nem addig a'! Én már egy kalap pénzt kifizettem, van maguknak elég ingatlanuk, ne játsszák itt nekem a templomi egeret. Van bizony, mondta a szegény ijedt kis adósom (Ikávé úr), de most éppen üres a kassza, elvitte a tatarozási program. Mondom nekik erre, ezt akárki mondhassa, ha nem tudnak fizetni, tessék csak eladni egy házat a sok közül, abból törlesszenek. Erre ők széttárták azt a nagy jogi kezüket, hogy kinek adják el, hiszen legfeljebb maguknak adhatnák el, lévén, hogy ők monopolháztulajdonosságra vannak hitelesítve, de ők nem vehetik meg maguktól, legszívesebben az egész csődtömegtől megszabadulnának.

Erre aztán megesett rajtuk az én nagy finánckapitalista szívem, azt mondtam, rendben, most az egyszer még hitelezek nekik, de mondják meg, mikor látom a pénzt. Fogalmuk sincs, felelték, ők csak egy tervgazdálkodó vállalat, honnan is tudnák azt, lehet, hogy két, de lehet, hogy négy hónap múlva. Ez augusztusban volt, azóta se láttam egy kopekot sem, sőt mikor múltkoriban felszólítottam őket, akkor már azt mondták, lehet, hogy csak jövőre tudnak fizetni.

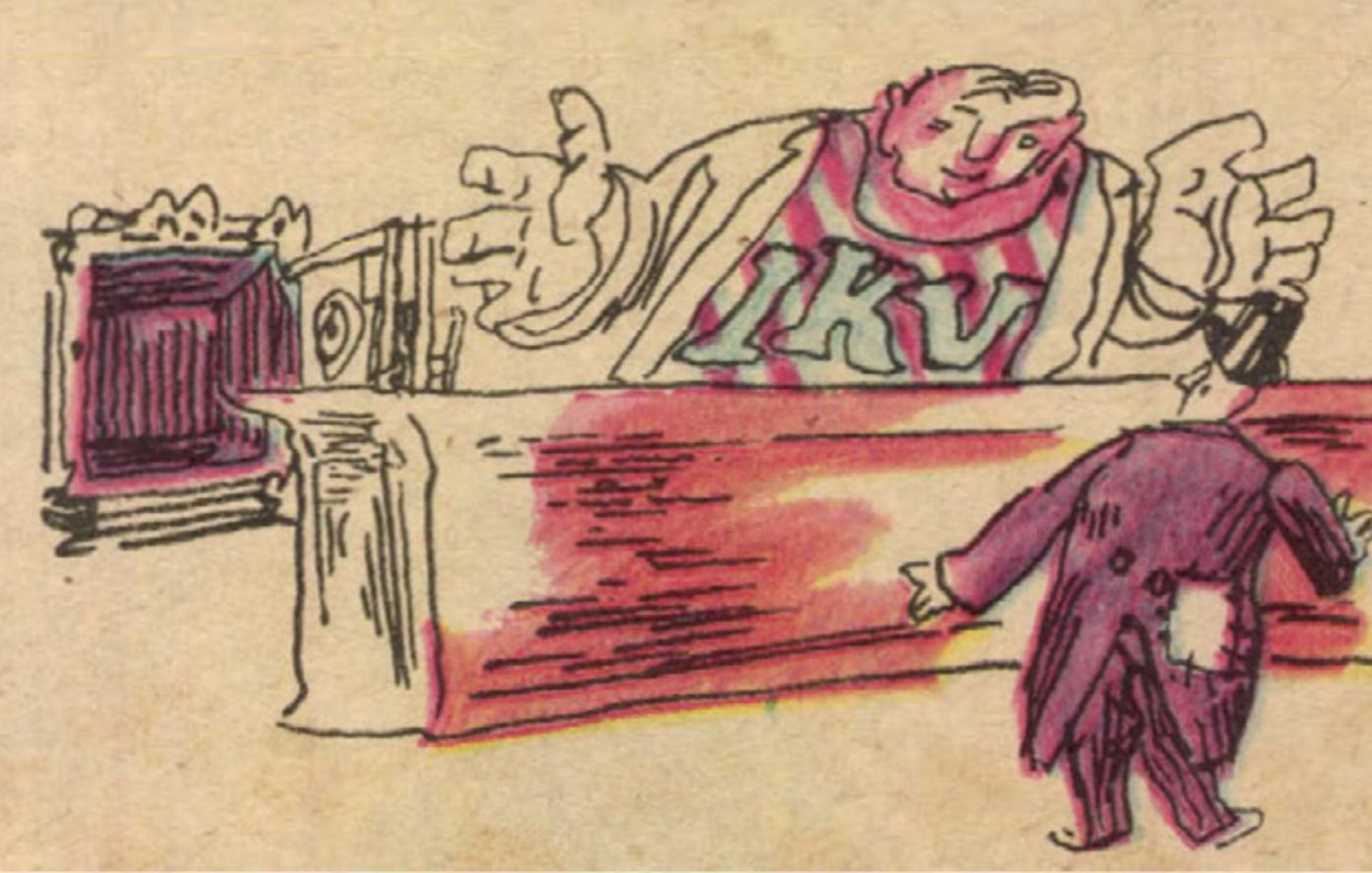

Mit tehet ilyenkor egy népi demokratikus Rotschild? Tulajdonképpen be kellene tábláztatnom az adósságot a házra, amelyben lakom és ami az ő tulajdonuk. De ahogy én ezt a házat elnézem, ez a legkisebb táblázástól is összedőlne.

*

Kérdezik, hogy melyik kerületi Ikávéról van szó.

Ohó, nem mondom meg! Banktitok!

Novobáczky Sándor

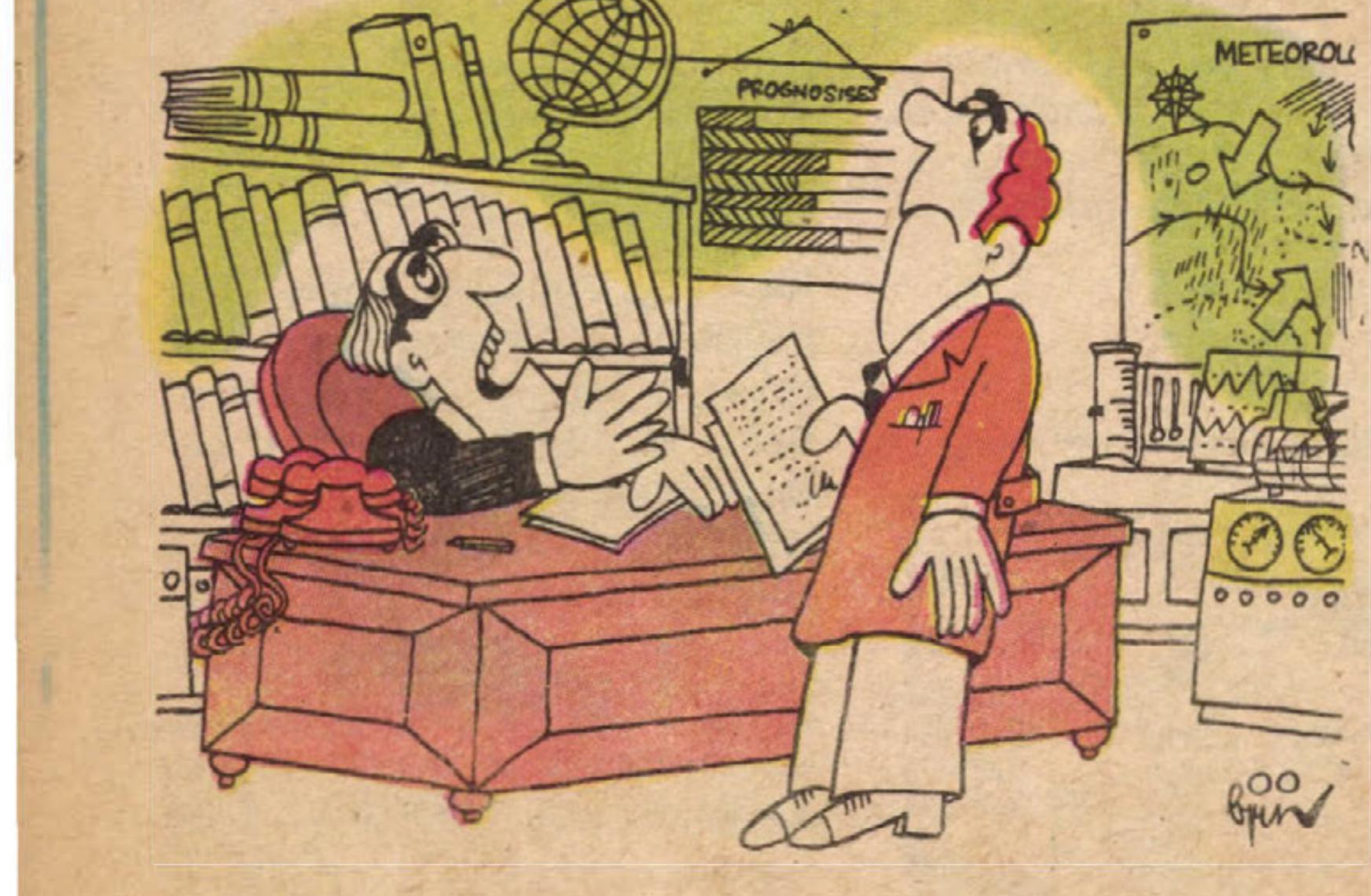

– Máris fizetésemelést kér, mert a múlt hónapban kétszer eltalálta az időjárást?!...

ZSÁKMÁNY

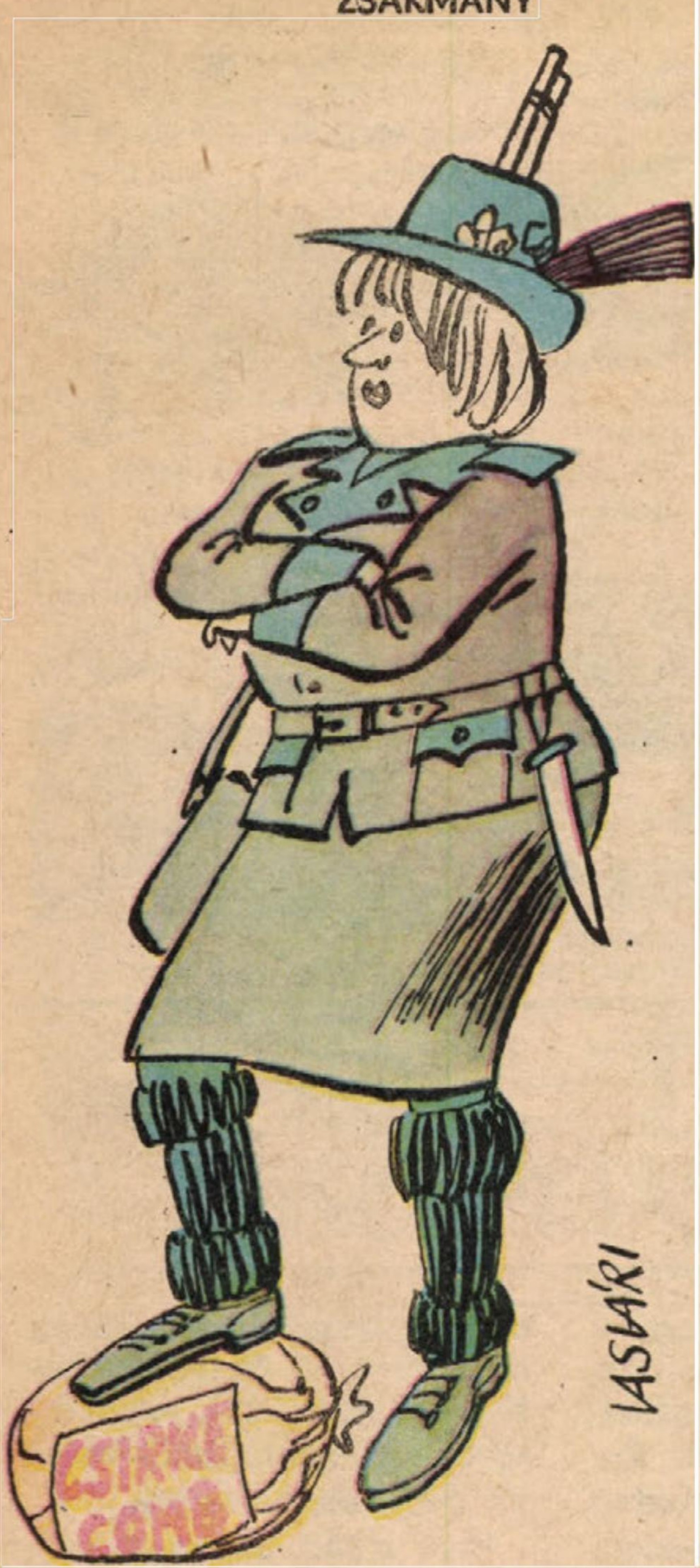

Hátha valaki nem ismeri

— Hogy van a kedves feleséged?

— Mi az, hogy kedves feleségem? Te nagyon jól tudod, hogy nekem csak egy feleségem van.

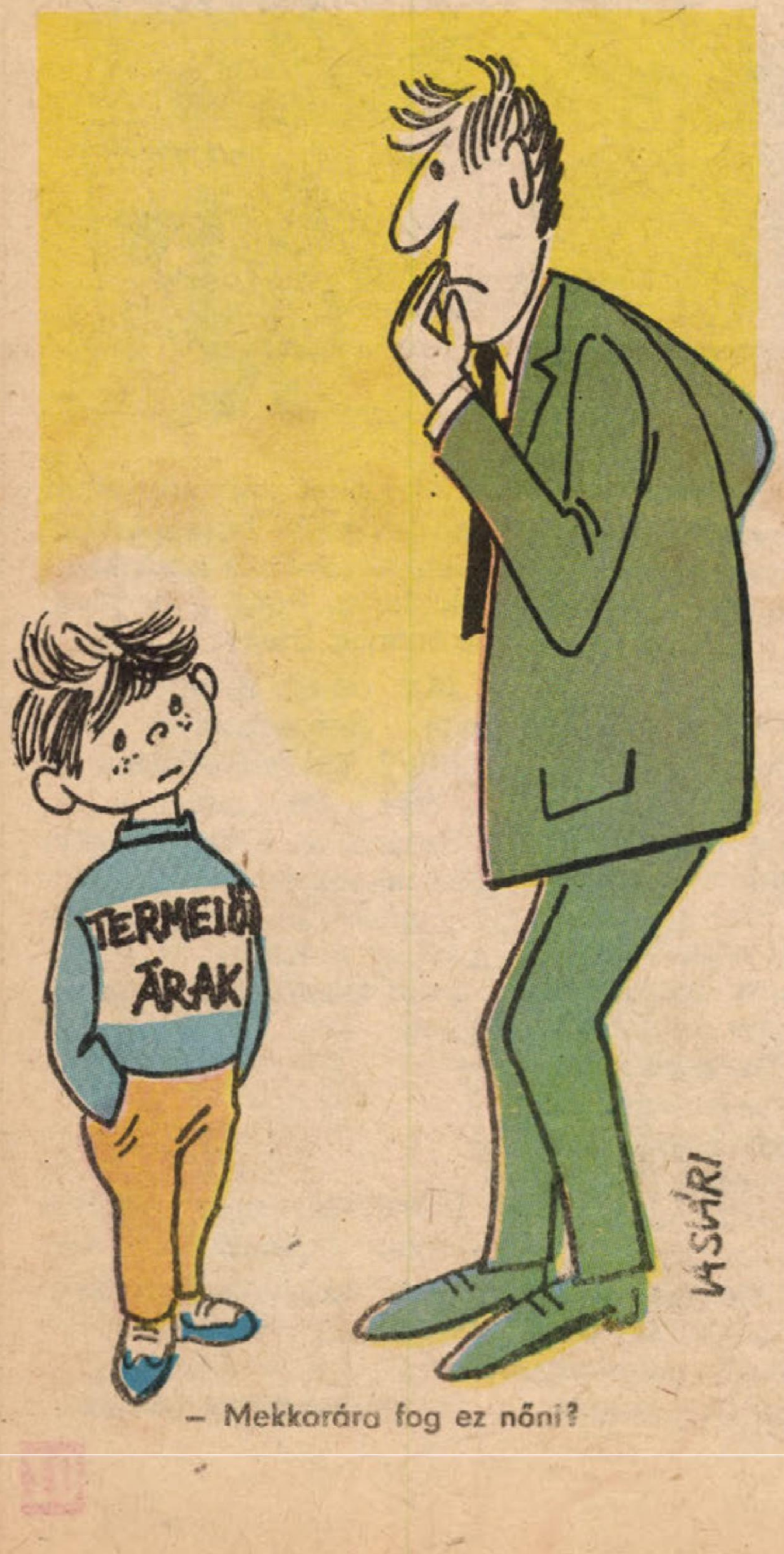

— Mekkorára fog ez nőni?

KÉT HÉT KIMONÓBAN

Micsoda ország! Tízszer olyan messze esik tőlünk, mint Makó Jeruzsálemtől, zsúfoltabb mint egy pesti busz csúcsforgalomban, mégse lökdösődnek rajta az utasok. Amilyen méltósággal viselik a japánok a kimonót, olyan türelemmel viselik el egymást.

A kimonó ősrégi japán viselet. Utcán inkább a nők, otthon a férfiak is hordják. A hagyománykedvelő szokás ahhoz hasonlítható, mintha mi este hazatérve házikabát helyett pitykés lajbit öltenénk, esetleg párducbőrös kacagánnyal. S mivel a szállodai ágyon minden este tiszta kimonó várt, estéimet én is japánnak álcázva töltöttem a társalgóban, Nippon valódi fiainak nem kis derültségére. Érthető. Tessék elképzelni pesti szállodában egy japán turistát, rakott pásztorgatyában, árvalányhajjal.

A JAPÁN NŐ

Japánban nincs kövér nő. A japán nő a férjek álma. Mintafeleség és hűséges rabszolga egy személyben.

Miért soványak a japán nők?

Mert ha a férj szól vagy int, a feleség a szó szoros értelmében futva igyekszik teljesíteni a parancsot. Szóval állandó edzésben van.

A japán lakás ajtajában, a templomban, de még a szállodák halljában is papucsok sorakoznak. Japánban minden papucsosítva van, csak a férj nem...

KABUKI SZÍNHÁZ

Amolyan népszokás-bemutató, élőképben. Többek között egy idős hölgy félóráig tördelt görbe zöld ágakat, majd azokat egy vázába dugdosta zenekísérettel. Ez az Ikebana-csokor.

Lehet, hogy nem voltam a japán udvariasság példaképe, amikor a kísérőnktől megkérdeztem: mi értelme ennek a jelenetnek?

Ő azzal a mosollyal, amit a japánok egyaránt használnak lottófőnyeremény átvétele és temetés alkalmával, ezt válaszolta:

— Van egy japán népi szólás: ahhoz, hogy Nipponban mindent megérts, hétszer kell ott járnod.

Én erre bedobtam egy egyszerű hazai mosolyt és nem szóltam semmit. A háromévi utazási lehetőséget figyelembe véve ugyanis a hét látogatáshoz huszonegy évre volna szükségem. Így az a gyanúm, hogy Japánt sohase fogom megérteni.

A HAJLONGÁS

A híres japán hajlongás már csak azért is megérdemel néhány sort, mivel nem hasonlít más országbeli rokonára. A világ egyéb tájain a gyengébb hajlong az erősnek, kicsi a nagynak, beosztott a főnöknek. Japánban mindenki hajlong mindenkinek. Láttam egy rendőrt, amint mélyen meghajolva nyújtott át egy büntetőcédulát a tilosban parkoló autósnak, aki még mélyebb meghajlással adta át a rendőrnek a pénzbüntetést.

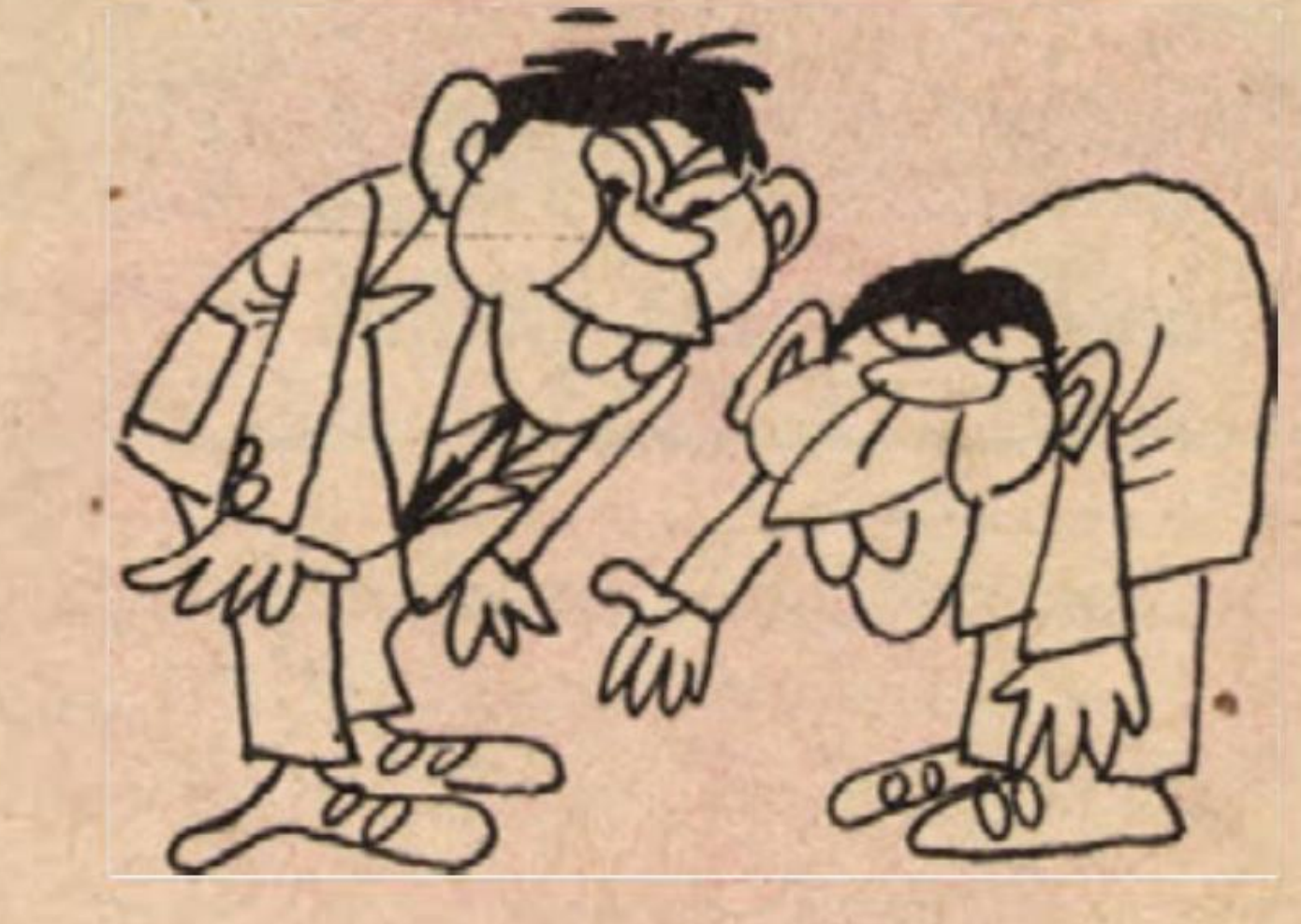

Hajbókol a bolti eladó, az áruházi liftkezelő és a mozgólépcső korlátját törölgető fehérkalapos hölgy. Ez utóbbi a lépcsőn hullámzó tömegre való tekintettel, csak a külföldieknek...

Nemzetközi hajlongás esetén fontos taktikai szabály, hogy az utolsó hajbókolás csak a japáné lehet, különben az egészet nem lehet abbahagyni.

Meghajlást nem viszonozni sértés. Ki tudja, hány japán karrier tört már derékba egy-egy hexenschuss miatt?

A balsors ért utol engem is, midőn a folytonos bőröndcipeléstől kiújult a diszkopátiám és azontúl minden szállodából, üzletből, étteremből, mint erkölcsi hulla távoztam.

A JAPÁN KOSZT

Japán konyhájával először a nevezetes Hikari Expresszen, a világ leggyorsabb vonatán találkoztam. Masnival átkötött piperés dobozokban árulták az ebédet, hozzá zöld teát, műanyag tintatartóban. A dobozt felnyitva apró rekeszek tűntek elő. Főtt rizs evőpálcikával, polipdarabkák, zöld spagetti, aztán valami szürke lapos és valami fekete hosszú. Utóbb kiderült: bebalzsamozott angolna. E válogatott étkek íze általában ama gumiállatokra emlékeztetett, melyeket meggondolatlan gyermekkoromban rágicsáltam. Összecsuktam hát a piperés dobozt, átkötöttem a masnival és rágyújtottam egy szál gyulaira. Megbotránkozva nézte ezt egy idős hölgy, és rámszólt tört angolsággal:

— De uram, ön angolnát eszik evőpálcika nélkül?

AZ AJÁNDÉK

Az ajándékozás Nipponban állandó szertartás. Aki Japánba ajándék nélkül érkezik, megnézheti magát. Az Ifjúsági Expressz Utazási Iroda remek ötlete volt, hogy az utazás résztvevői néhány napot japán családoknál tölthettek, ott élményeket és persze ajándékokat cserélhettek.

Vendéglátóm, egy bizonyos Jajcsiló bácsi, kimonóval és gyönyörű japán babával ajándékozott meg. Később, az együtt beszopott Szaké nevű nemzeti ital hatására testvérek lettünk és Jajcsiló bácsi átnyújtott egy számomra ismeretlen rendeltetésű negyedmázsás követ. Tolmácsunk megsúgta, hogy ilyet kapni a legnagyobb megtiszteltetés. Miután szent esküt tettünk, hogy a kő örök barátságunk záloga lesz, sikerült a fennkölt darabot kalandos körülmények között ottfelejtenem. Azóta, valahányszor csöngetnek, összerezzenek.

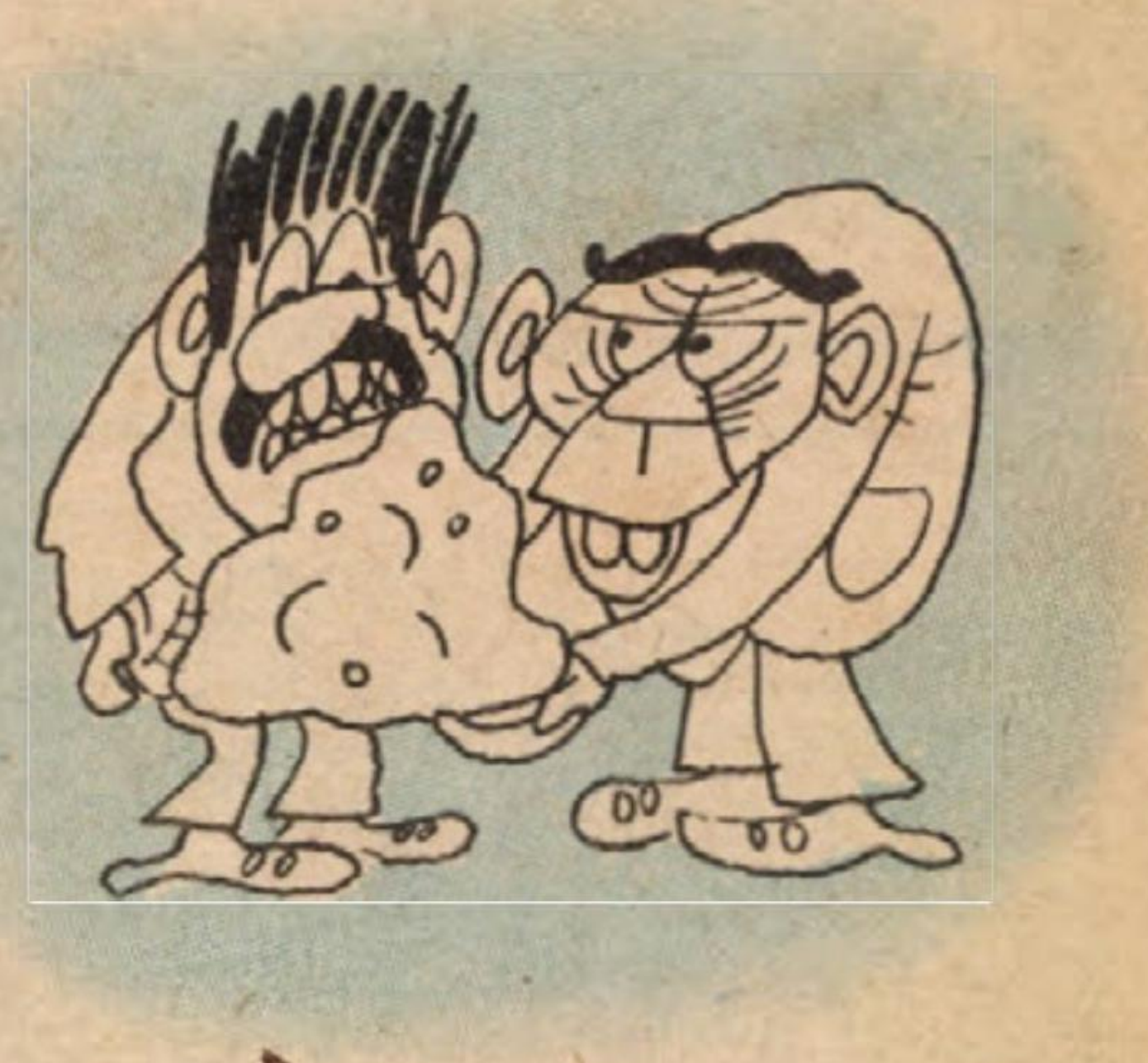

Lehet, hogy Jajcsiló bácsi csönget a kővel.

Fülöp György

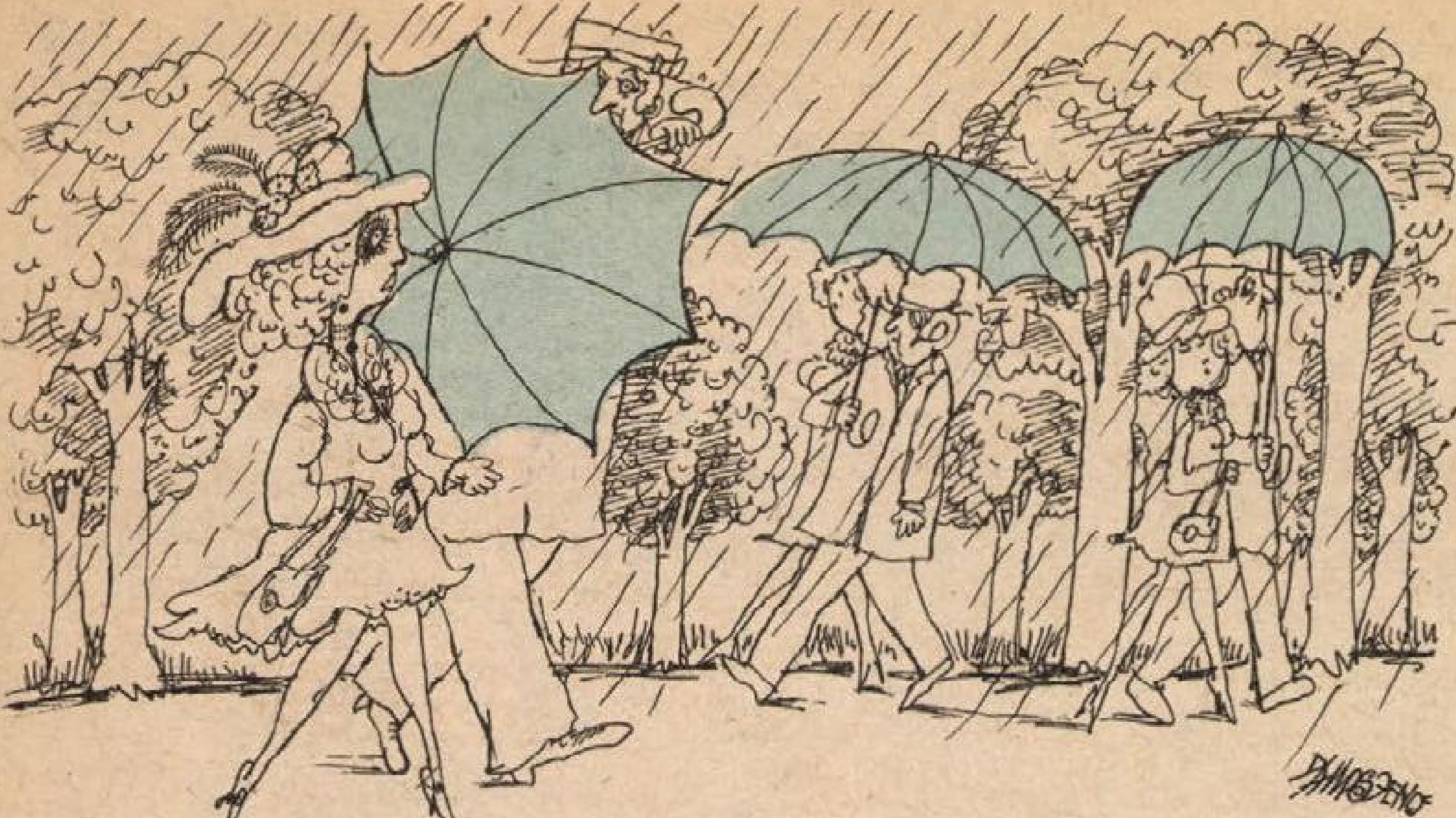

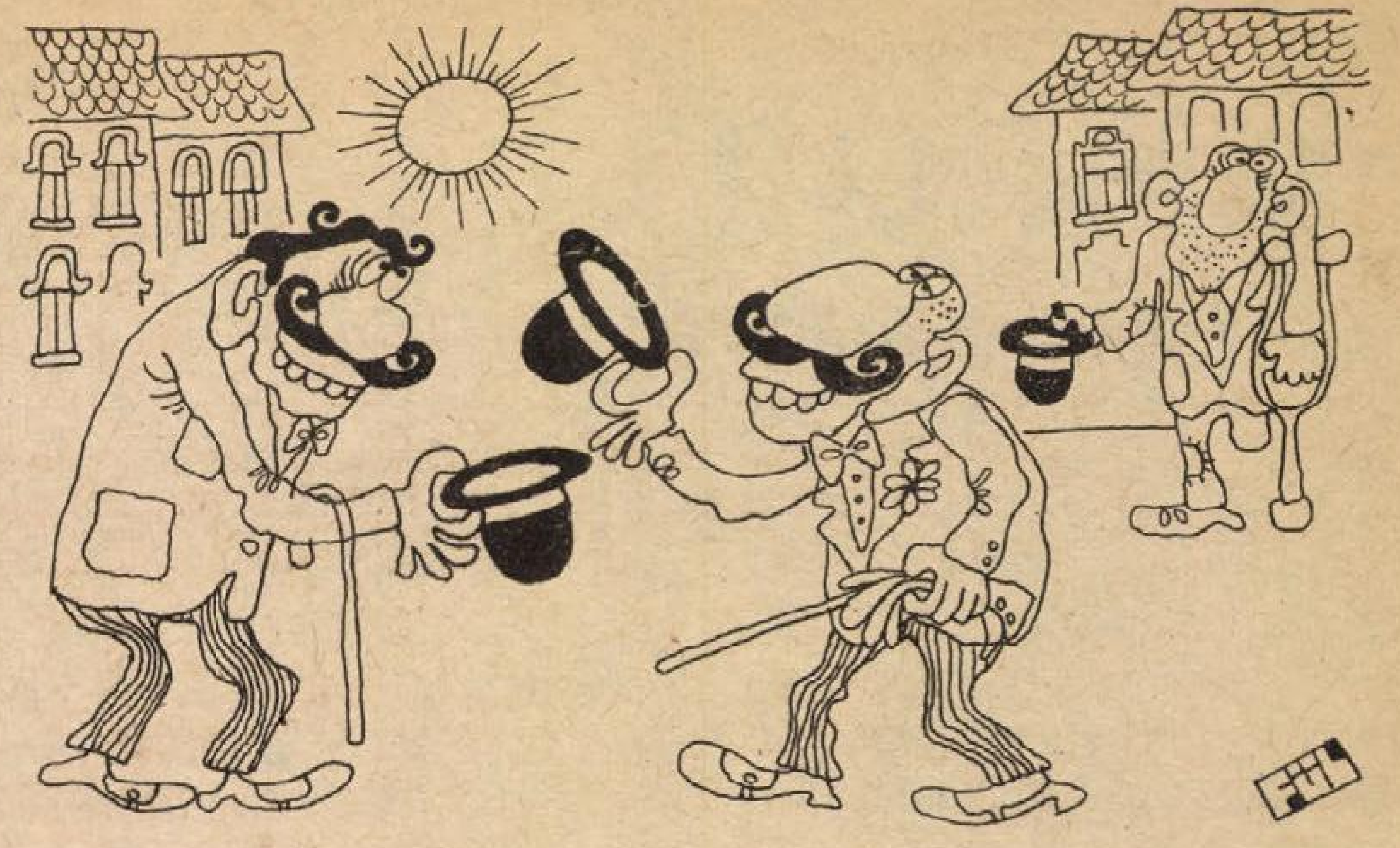

Korzó

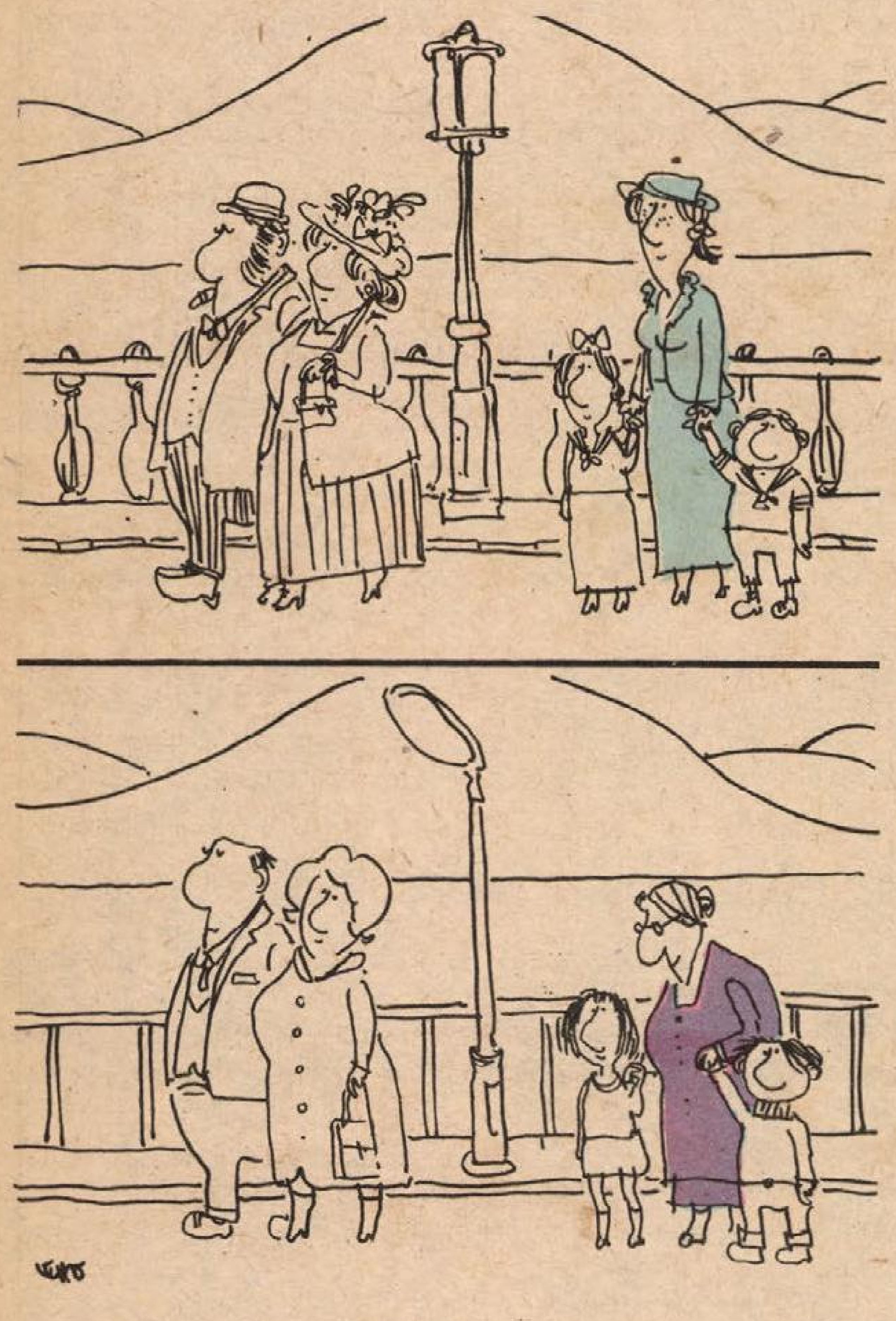

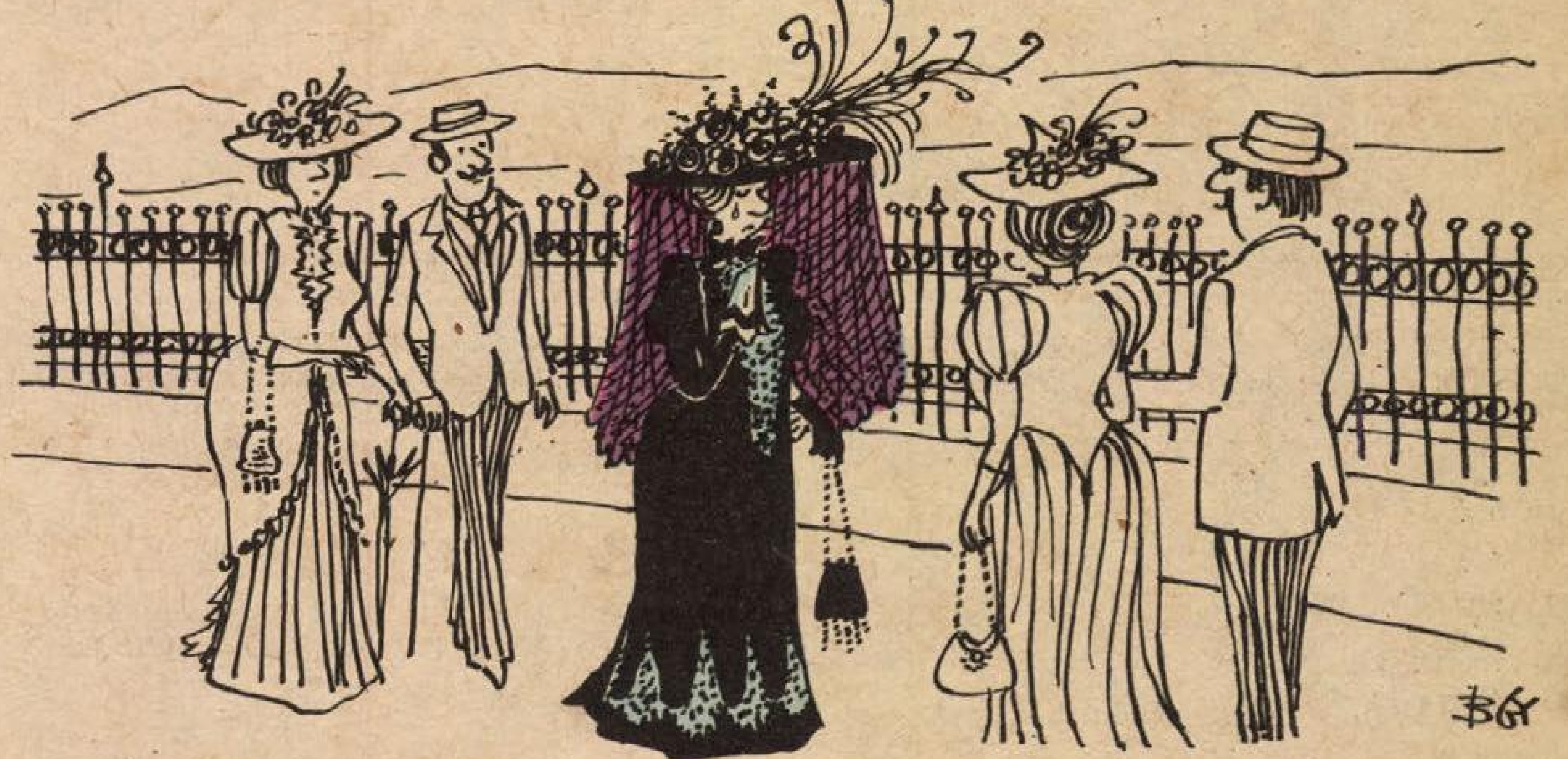

FÜLÖP
DALLOS
LEHOCZKI
BRENNER
SAJDIK
BALÁZS-PIRI
HEGEDŰS

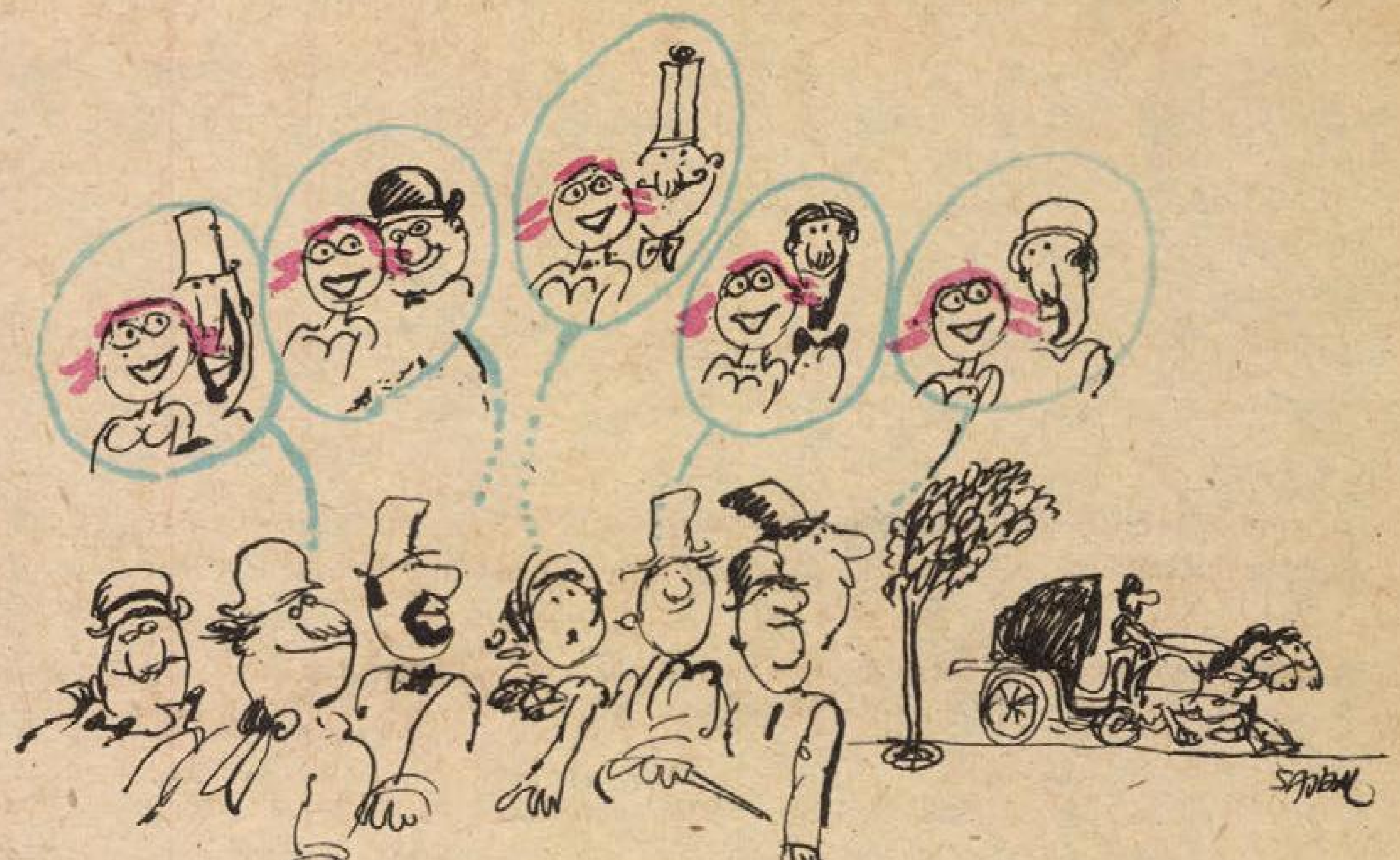

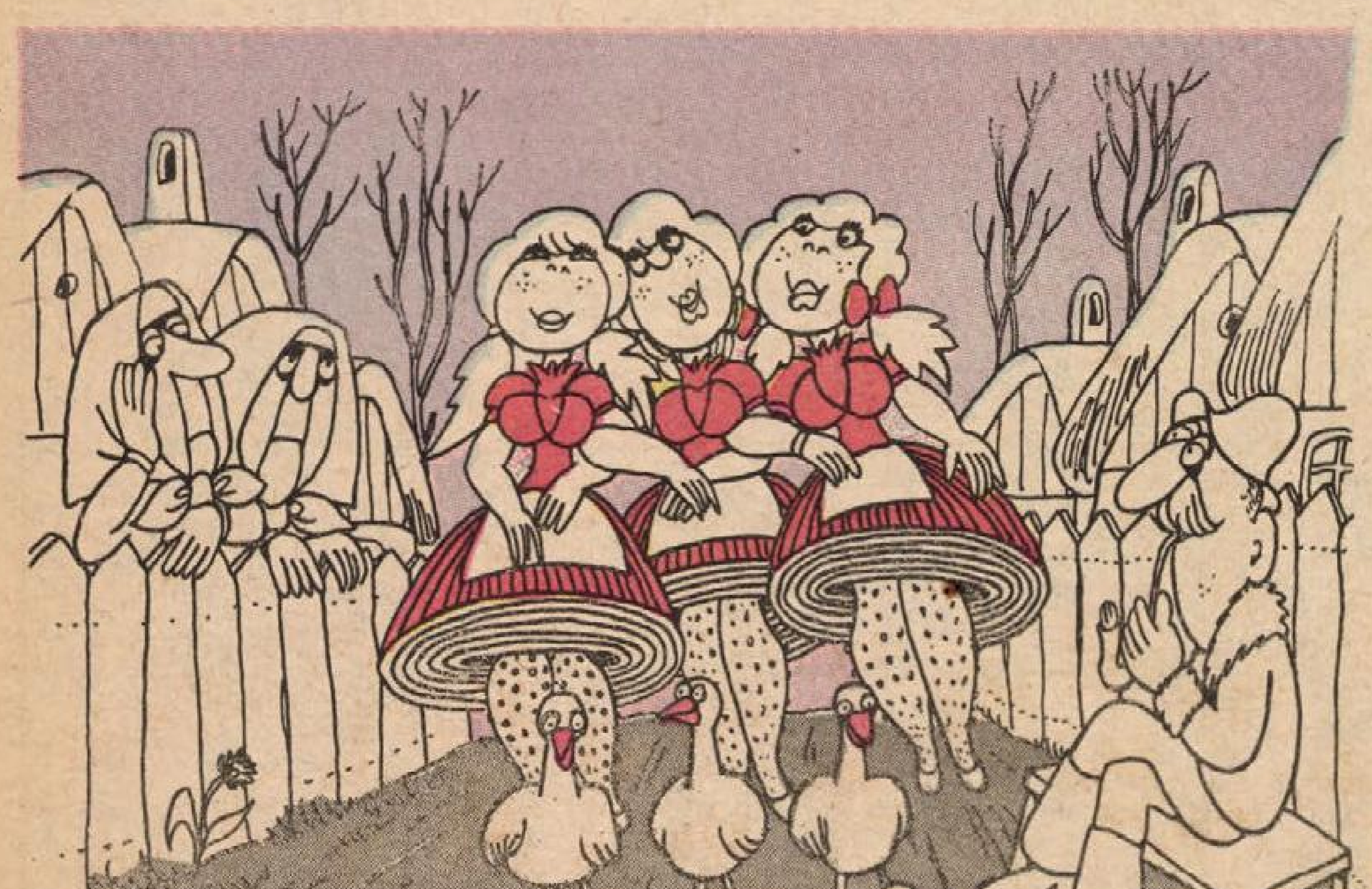

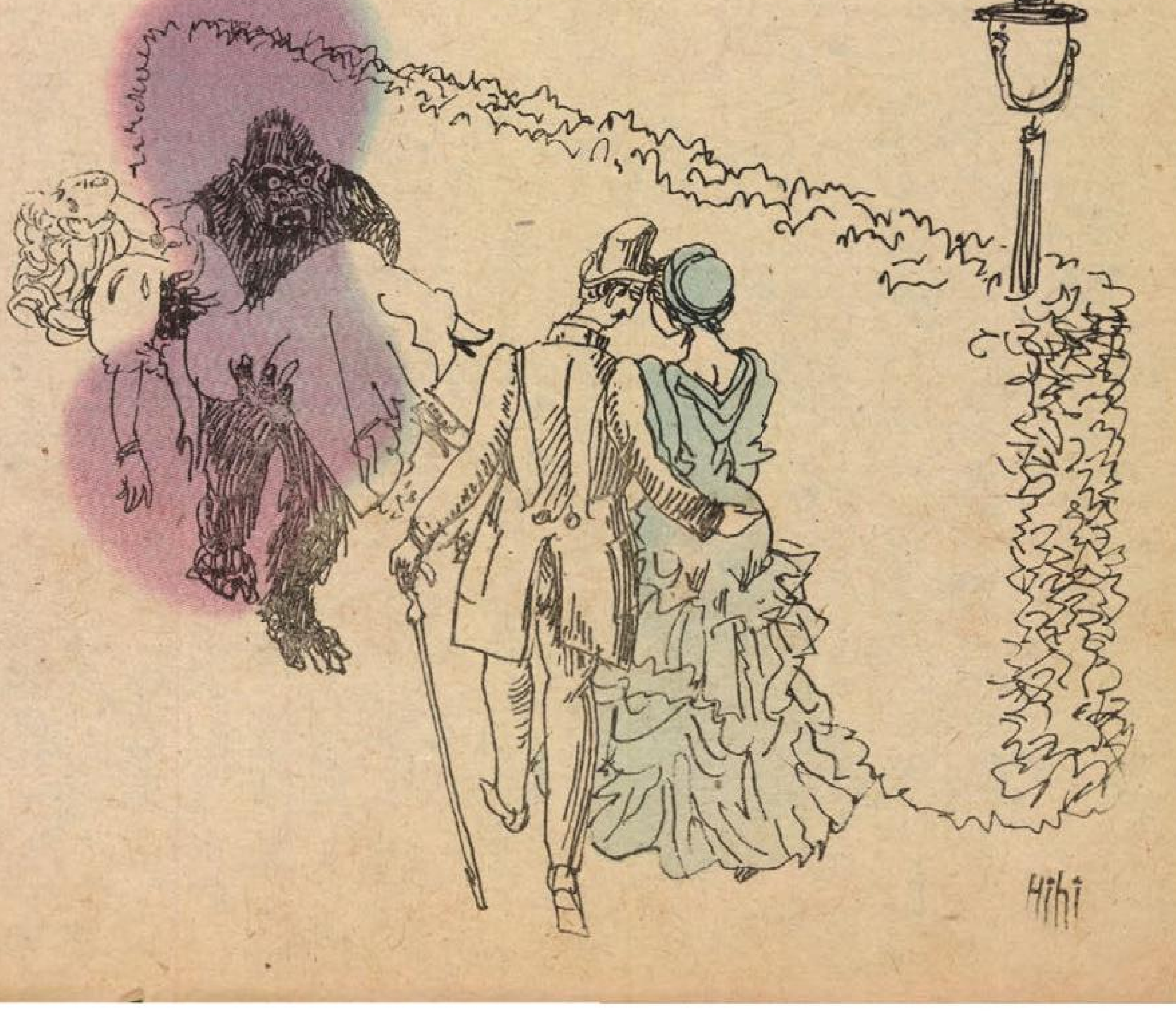

IMPORT HUMOR

Barbara Henniger (NDK) karikatúrái

SZEMÜNK FÉNYE

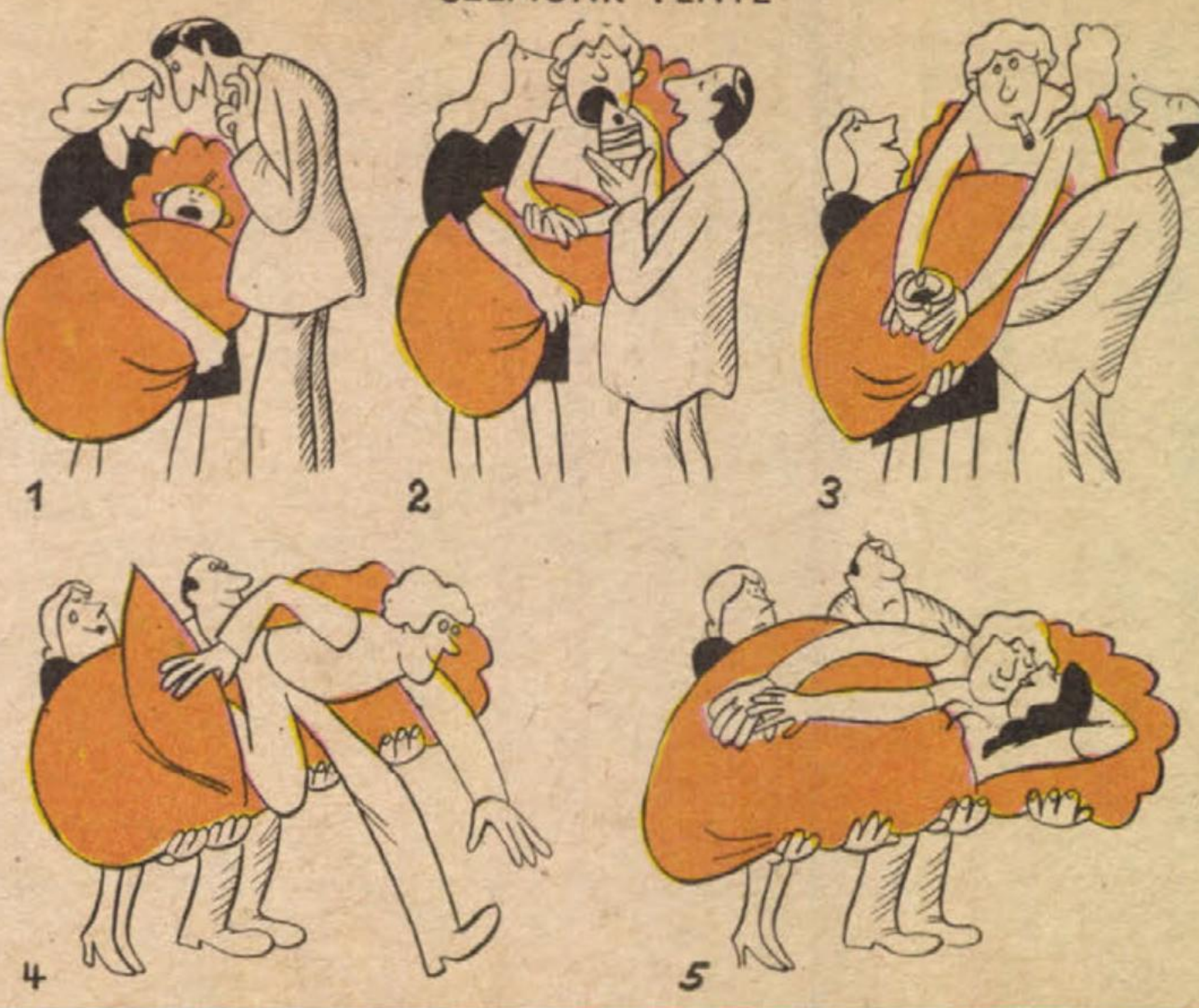

KIVÁNCSISÁG

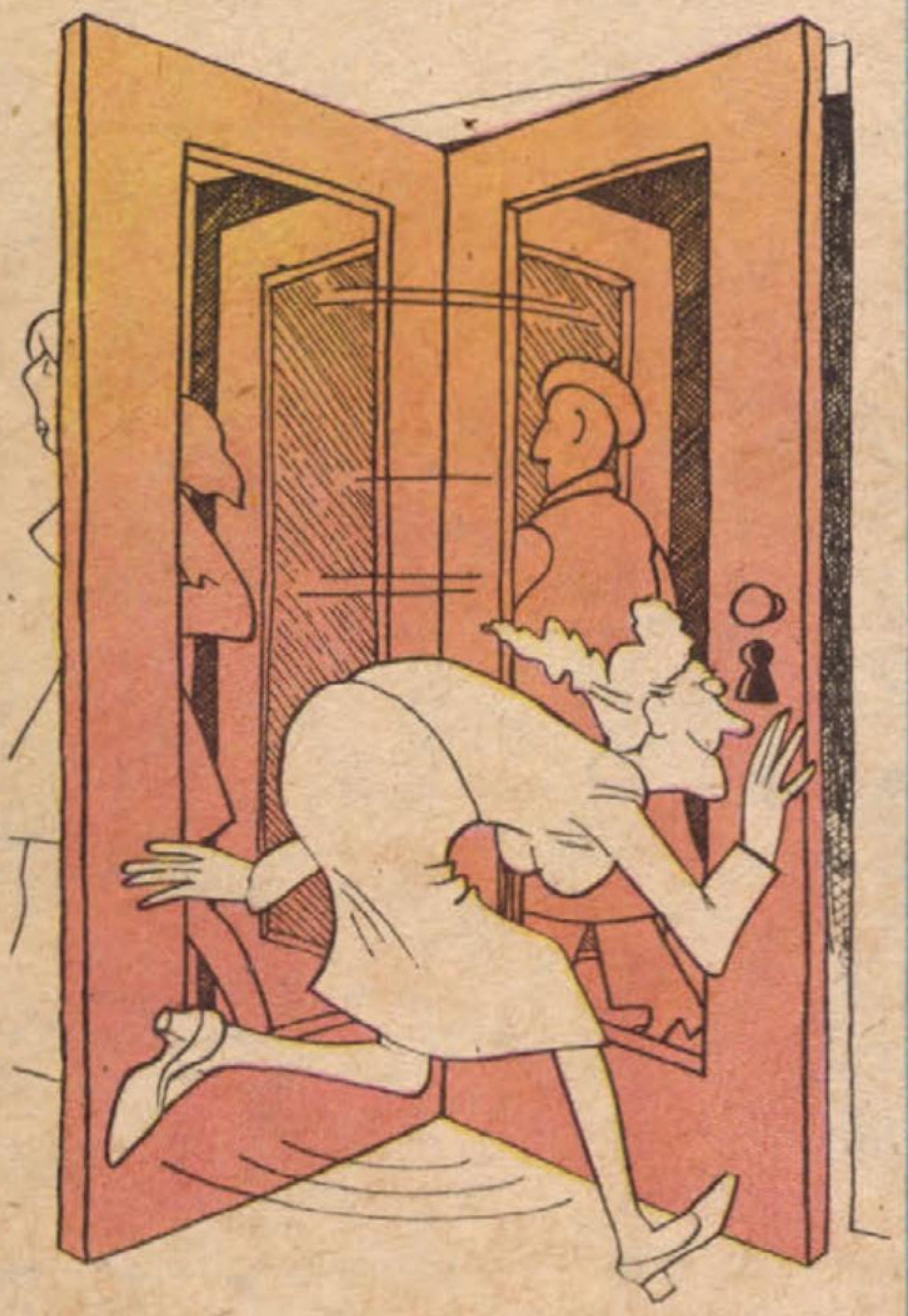

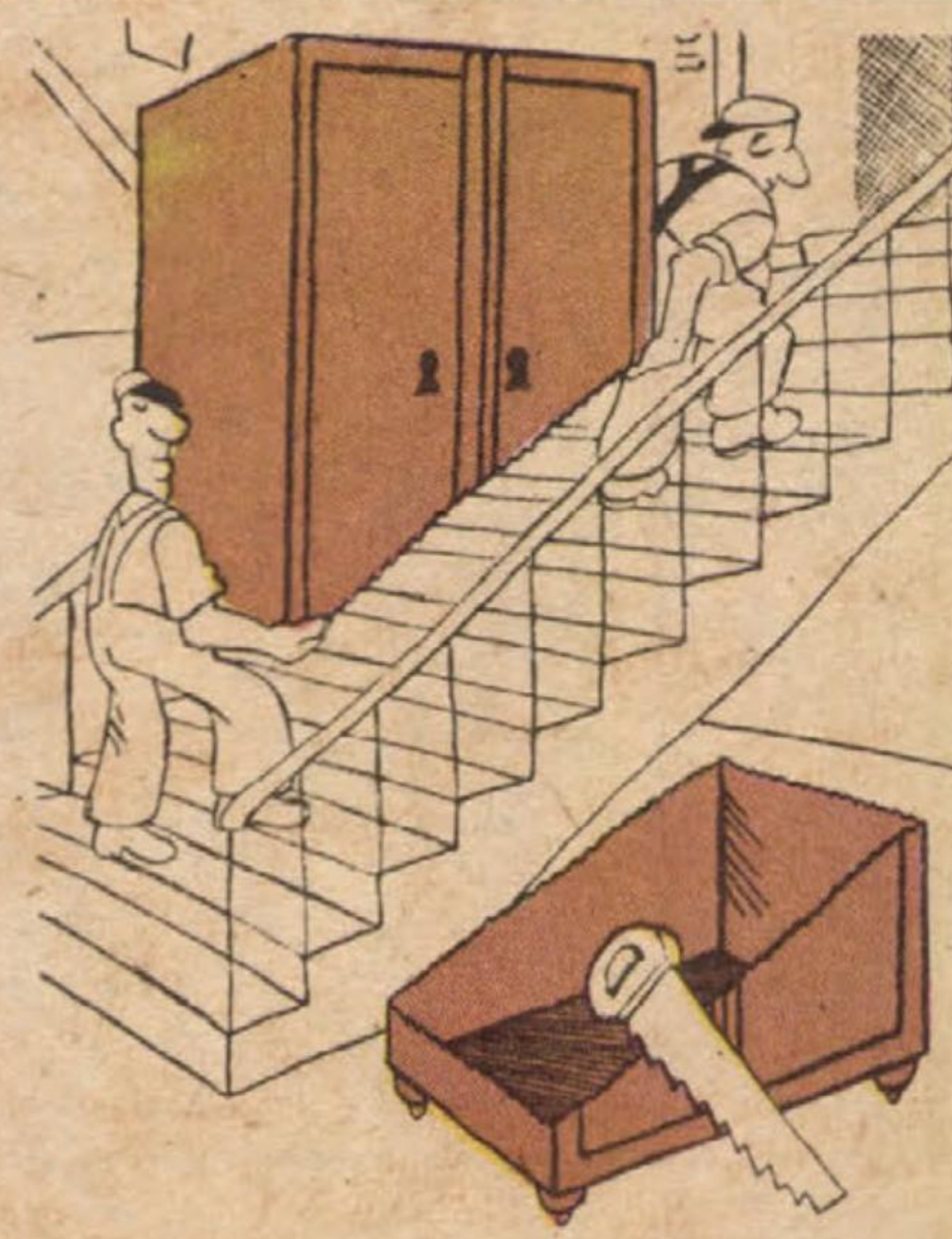

TÖBBET ÉSSZEL . . .

PRAKTIKUS

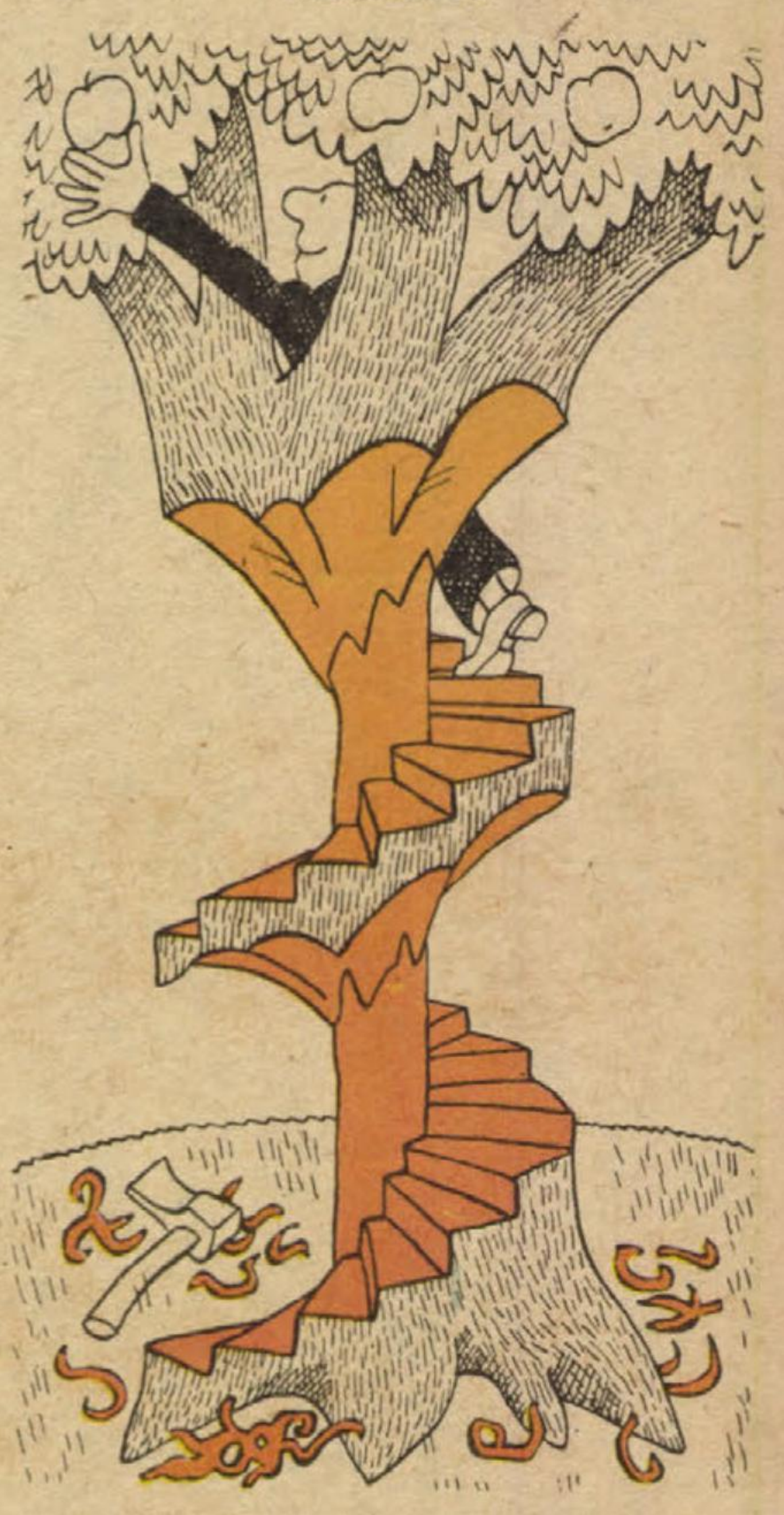

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat

. . . pld.	I. Cary: A ZARÁNDOK	40 Ft
. . . pld.	Gelléri Andor Endre: EZÜSTBŐL GYÚRT KENYÉR Összegyűjtött novellák	53 Ft
. . . pld.	F. Gilot—C. Lake: ÉLETEM PICASSÓVAL	56 Ft
. . . pld.	HAUFF LEGSZEBB MESÉI	41 Ft
. . . pld.	Hegedűs Géza: A KÖLTŐI MESTERSÉG	23 Ft
. . . pld.	KIS MAGYAR NÉPRAJZ A RÁDIÓBAN. Szerk.: Jávor K.—Küllős I.—Tátrai Zs.	71 Ft
. . . pld.	Kepes György: A LÁTÁS NYELVE	96 Ft
. . . pld.	Móra Ferenc: ÉNEK A BÚZAMEZŐKRŐL	43 Ft
. . . pld.	Péter Rózsa: JÁTÉK A VÉGTELENNEL Matematikai kívülállóknak	31 Ft
. . . pld.	Passuth László: ESŐISTEN SIRATJA MEXIKÓT	60 Ft
. . . pld.	SZÉKELY NÉPBALLADÁK Válogatta, magyarázatokkal ellátta: Ortutay Gyula	97 Ft
. . . pld.	TEVAN AMATŐR KÖNYVEK 12 kötet. Hasonmás kiadás	450 Ft
. . . pld.	Tüskés Tibor: TESTVÉRMÚZSÁK	54 Ft
. . . pld.	UNOKÁINK IS LÁTNI FOGJÁK. A televízió építészeti sorozata. Szerk.: Osskó Judit	54 Ft

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen, vagy postai levelezőlapon.

Egyéni vásárlóink részére készpénzfizetés esetén 200 Ft felett a szállítás költségmentes.

Részletfizetésnél a postaköltséget, valamint a 3%-os kezelési költséget felszámítjuk.

Részletfizetési kedvezményeink: 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztés.

Címünk: Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat 455. sz. Tisza Könyvesbolt, Szolnok, Sólyom u. 3.
5000

MEGRENDELÉS

Alulírott megrendelem postai szállításra a fenti műveket:
+ részletfizetéssel
++ készpénzfizetéssel
(a nem kívánt feltétel törlendő)

Kelt.: ....

....
a megrendelő aláírása

A megrendelő neve: ....
Címe (irányítószámmal): ....
Csak részletfizetés esetén töltendő ki:
Szül. hely, év: ....
Anyja neve: ....

IERT ALAPITVA 1949

ÉRDEMES MEGTANULNI:

több ideje marad pihenésre, szórakozásra, ha eldobható háztartási papíráruinkat használja!

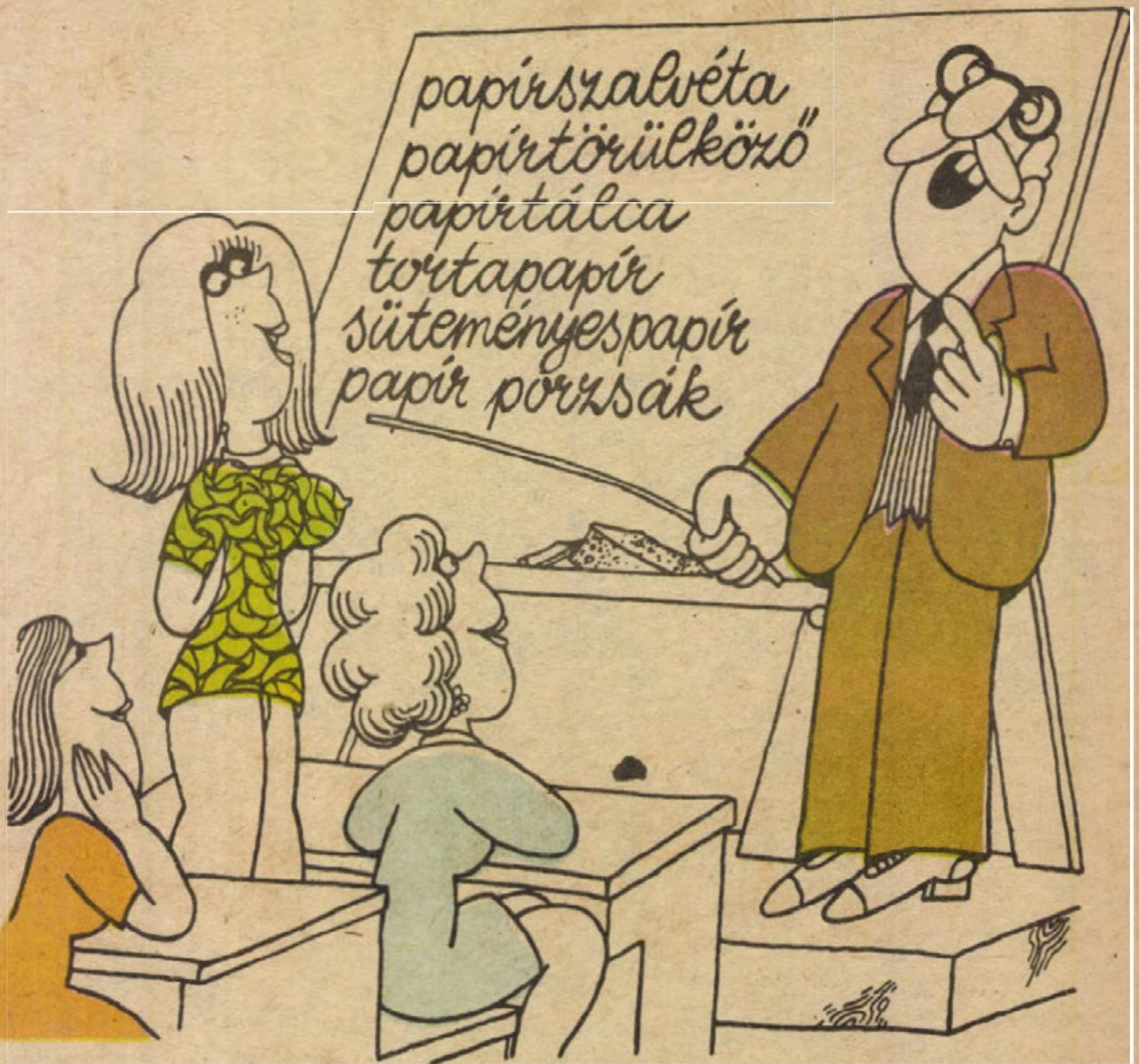

AZ OLVASÓ OLDALA

KÖZLEKEDÜNK ÉS PANASZKODUNK

①

A Fodor utca környéke

A XII. kerületi Fodor utca környékének már három autóbuszjárata is van: a 2-es, a 112-es és a 102-es. Az első kettőnek ugyanazok a végállomásai, csak a 2-es hosszabb utat jár be, a 102-es pedig leúszik a Déli pu.-hoz. A Lékai teret mindhárom járat érinti: itt sokan átszállnak a 4-es buszra vagy az 55-ös villamosra. Jelenleg azonban a rövid csúcsforgalmi időn kívül (és gyakran akkor is) a 2-es és a 112-es gyakorlatilag egyszerre indul. Így aztán visszafelé is általában egyszerre érkeznek. Negyedórai várakozás után egyszerre jön két, néha 3 (a 102-es is) kocsi. Nem lehetne egyenletesebben elosztani a járatokat, ütemesebbé tenni a menetrendeket?

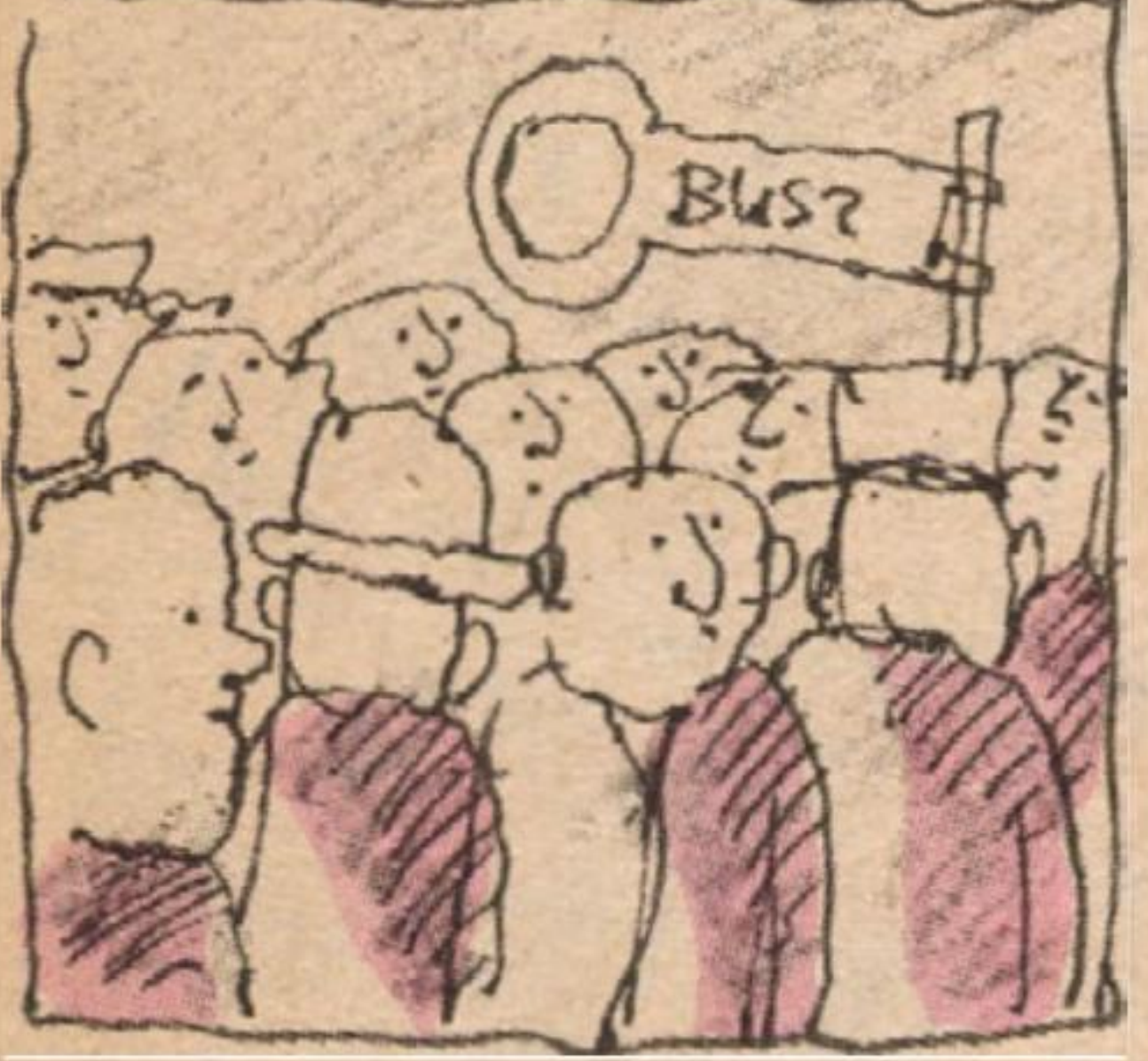

Szentgyörgyi Zsolt
Bp., Kakukk u. 43. 1121

②

Elviselhetetlen zsúfoltság

A MÁV 914., 918. és 913. számú személyszállító vonatai, amelyek Kunszentmiklós—Tass—Kiskunhalas vonalon közlekednek, elviselhetetlenül zsúfoltak. Már a kiinduló állomáson „telt ház" van, pedig hátra vannak még állomások, a többi között három budapesti, ezeken annyian szállnak fel, mint a Józsefvárosi pályaudvaron. Ha ugyan sikerül feljutniok, akár csak a lépcsőre. Állandó a balesetveszély. Nem lehetne itt valamit módosítani a menetrenden, a szerelvények számán, a kulturált közlekedés megvalósítása érdekében?

ifj. Mátyás Ferenc
Fülöpszállás, Arany J. u. 3.
6085

③

Nincs vonatjegy

Október 18-án Sajószentpéterről a 6.20-as közvetlen gyorssal Budapestre akartunk utazni. A pénztár előtt sorbaálltunk, mintegy tíz-tizenkét utas állt előttünk. Rövidre fogom: lemaradtunk a budapesti vonatról, mégpedig azért, mert a pénztárosnő minden utassal hosszasan piszmogott. De miért piszmogott mindenkivel oly sokáig? Mert a pénztárnak nem volt gyorsvonati pótjegye. Ehelyett cédulákat kellett kitölteni. Nemcsak mi, a Pestre készülők, de a 16 kilométernyire, Miskolcra utazni kívánók is lemaradtak. Az állomásfőnököt kérdeztük: hogyan lehetséges ez? Miképp hiányozhat egy MÁV-pénztárból a vasúti jegy? „Van ilyen!" — mondta. De — kérdem én — szabad ilyennek lenni?

Gonda Katalin
Sajószentpéter, Arany J. u.
28. 3770

ELTŰNT BUDAPEST TÉRKÉPE

Budapest-térképre van szükségem, gondoltam, mi sem egyszerűbb ennél, csak bemegyek egy megfelelő üzletbe és a térkép boldog tulajdonosa leszek. Az első kísérletem sikertelen maradt, ezután boltról boltra jártam, több tucat üzletben voltam, még a speciális Térképboltot is felkerestem a VII. kerületi Nyár utcában, de mindhiába. Ha történetesen Prága, Helsinki vagy Tokió térképére lett volna szükségem, nem lenne gondom, ezekből tucatszám vásárolhattam volna. Csak Budapest térképe hiányzik. Mit tehetek? Töretlenül járom tovább a főváros minden könyves- és papírboltját, így legalább térkép nélkül is megismerem Budapestet.

Szabó László
Sződliget, Somogyi
B. u. 25. 2133

HALÁSZLÉ FILÉZVE

Csípős ízű, tűzpiros színű, szálka nélküli, valódi halászlére fájt a fogam.

— Filézett halászlét hónapok óta nem szolgálunk ki — hűtötte le étvágyamat a Mártírok útján levő Paksi Halászcsárda pincére. — Egyébként nem olcsó itt a halászlé: 45,90. Filézve ennél is többe kerülne...

Nemrégen olvastam, Gundel Imre: A vendéglátás emlékei című könyvében, hogy Sipos Károly még Kőbányán találta meg a szálka nélküli halászlé elkészítésének módját. Egy véletlen folytán jutott a „nagy titok" birtokába, amely aztán a híres Sipos-halászlé nyitja lett. Erről eszembe jutott feltárcsázni a Lajos utcai Sipos-vendéglőt. Megérdeklődtem: szerepel-e az étlapjukon filézett halászlé? Az udvarias válasz: „Állandó jelleggel!"

Vajon a Paksi Halászcsárda étlapjára nem kerülhetne fel akár ideiglenesen, akár „állandó jelleggel"?

(f. i.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

P

(Ludas, 28. sz.)

A Tömő utcai P jelű épületek számozásáról 37249/79. sz. határozatomban intézkedtem, az új számok elhelyezésére az épületek kezelőit köteleztem.

Dr. Varjasi Tiborné, osztályvezető
VIII. ker. Tanács VB Műszaki oszt.

FÉLELMETES ALAGÚT

(Ludas, 38. sz.)

Miniszteri utasításra vizsgálatot és tájékoztatást kértem a piliscsabai alagútról. Időközben nemcsak az átépítési tervek készültek el, hanem a kiviteli szerződés aláírása is folyamatban van. A Bányászati Aknamélyítő Vállalat, mint kivitelező, a munkálatokat még az idén elkezdi és előreláthatóan 1980. december 31-ig befejezi. A biztonság fokozása érdekében a MÁV elrendelte, hogy a vonatok az alagútban csak 10 km/óra sebességgel haladhatnak, szakemberei pedig naponta ellenőrzik az alagút állapotát.

Birkás György, osztályvezető
Közlekedési és Postaügyi Minisztérium

ILYEN EZ A HELY

(Ludas, 40. sz.)

A tiszaberceli Bessenyei György Emlékházat és a benne elhelyezett kiállítást, az épület állagának jelentős romlása miatt, 1978 végén bezárattuk. Egyidejűleg megrendeltük az Emlékház felújításának terveit is. A helyreállításra előreláthatóan 1980-ban kerül sor. Addig a Tiszabercelre látogató kedves érdeklődők szíves megértését, türelmét kérjük.

Dr. Kuknyó János, osztályvezető
Szabolcs-Szatmár Megyei Tanács V. B.

TÜCSÖK és BOGÁR

Így győzött a Diósgyőr Skóciában

(CIKK A 4. OLDALON)

Veréb, Fekete, Salamon...

Szívvel győztek Skóciában

Dundee United—Diósgyőri VTK 1:0 (0:0)

Hát nem így győzött, de győzött!
(A Déli Hírlapban fedezte fel Tribuszer András, miskolci olvasónk)

Lelki rokonaink a vadludak?

Milyen neműek a férfiak?

Korunk kínzó kérdései!
(A Nők Lapja, illetve az Élet és Irodalom hasábjain fedezte fel Jófejű György, győri olvasónk)

Újabb Eximbank-hitelt kapott Románia

Az USA Export-Import Bankja újabb 50 dolláros hitelkeretet nyitott a román külkereskedelmi banknak az elkövetkező két évre, amerikai beruházási eszközök vásárlására. Mint a bank szóvivője közölte, főként kis- és középméretű

Hiába, aki gavallér, az gavallér!
(A Világgazdaság c. lapban észlelte Csapó György)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

SZURKOLÓK, Az előjelek azt ígérték, hogy a magyar válogatott nagyszerű segítőtársra talál a nyíregyházi közönségben. Nos, a 90 perces ütemes buzdítás ezúttal vágyálom maradt. A 27 ezer főnyi szurkolósereg csak a magyar góloknál ugrott egy emberként talpra, egyébként síri csendben figyelték az eseményeket. A lefújást követően pedig egyszerre özönlötték el a pályát. Ha a ma-

Íly módon a fogadtatásra, a forró légkörre nem lehetett kifogás. A közönség kisebb levegővételnyi szünetektől eltekintve végighajtotta, űzte a magyar csapatot. Ami azt illeti, rá is fért legényeinkre. Hiszen nemes, jó erőt képviselő ellenféllel találkoztunk, a négy esztendővel

Ez a legjobb tüdőfejlesztő gyakorlat. Csak magyar gólnál veszünk levegőt.
(A Képes Újságból és az Észak-Magyarország c. lapból ollózta Maczkó László, vattai olvasónk)

KÉP A JÖVŐBŐL

— Micsoda gavallér férfi! Benzinöngyújtóval ad tüzet...

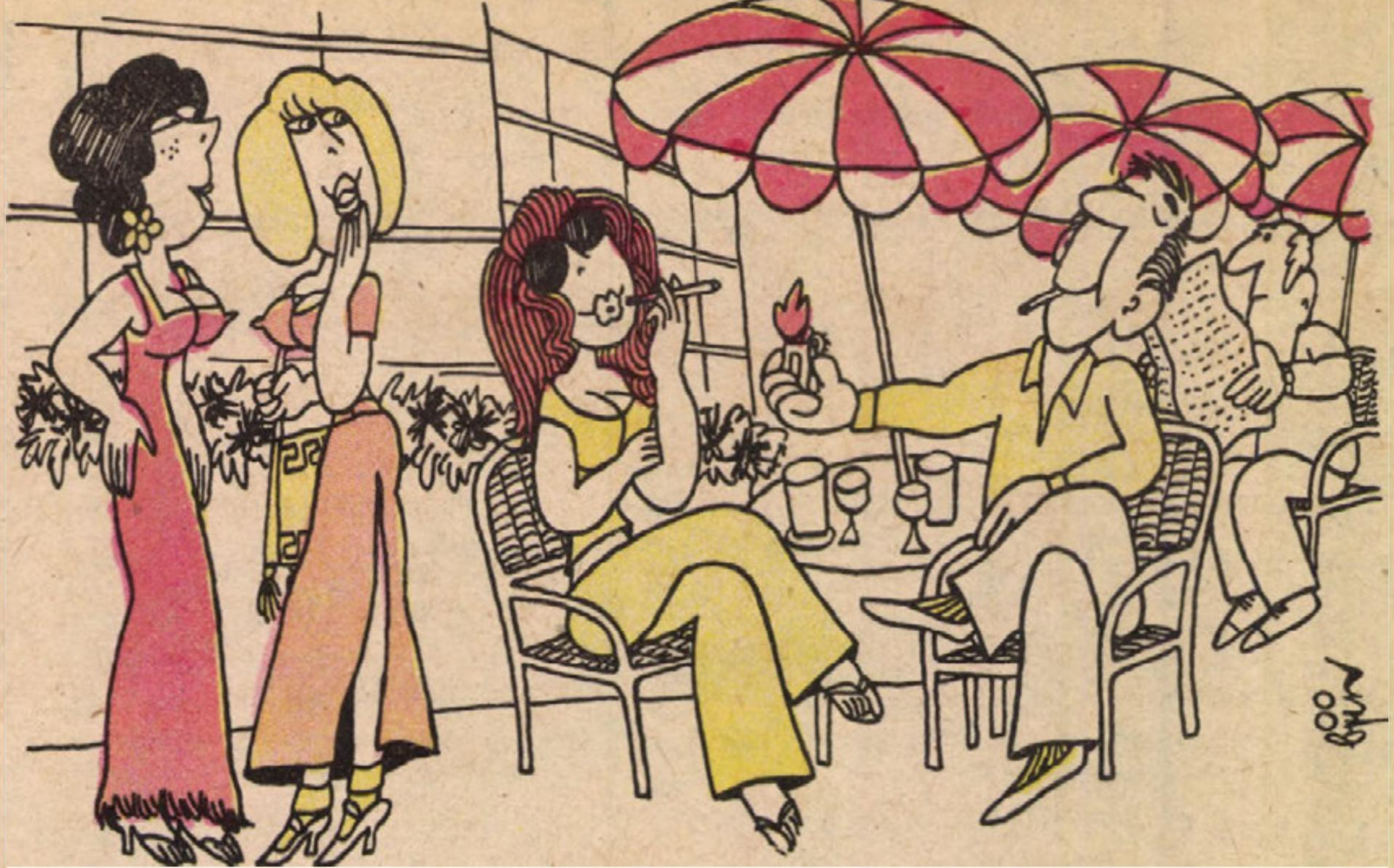

GYORS SEGÍTSÉG

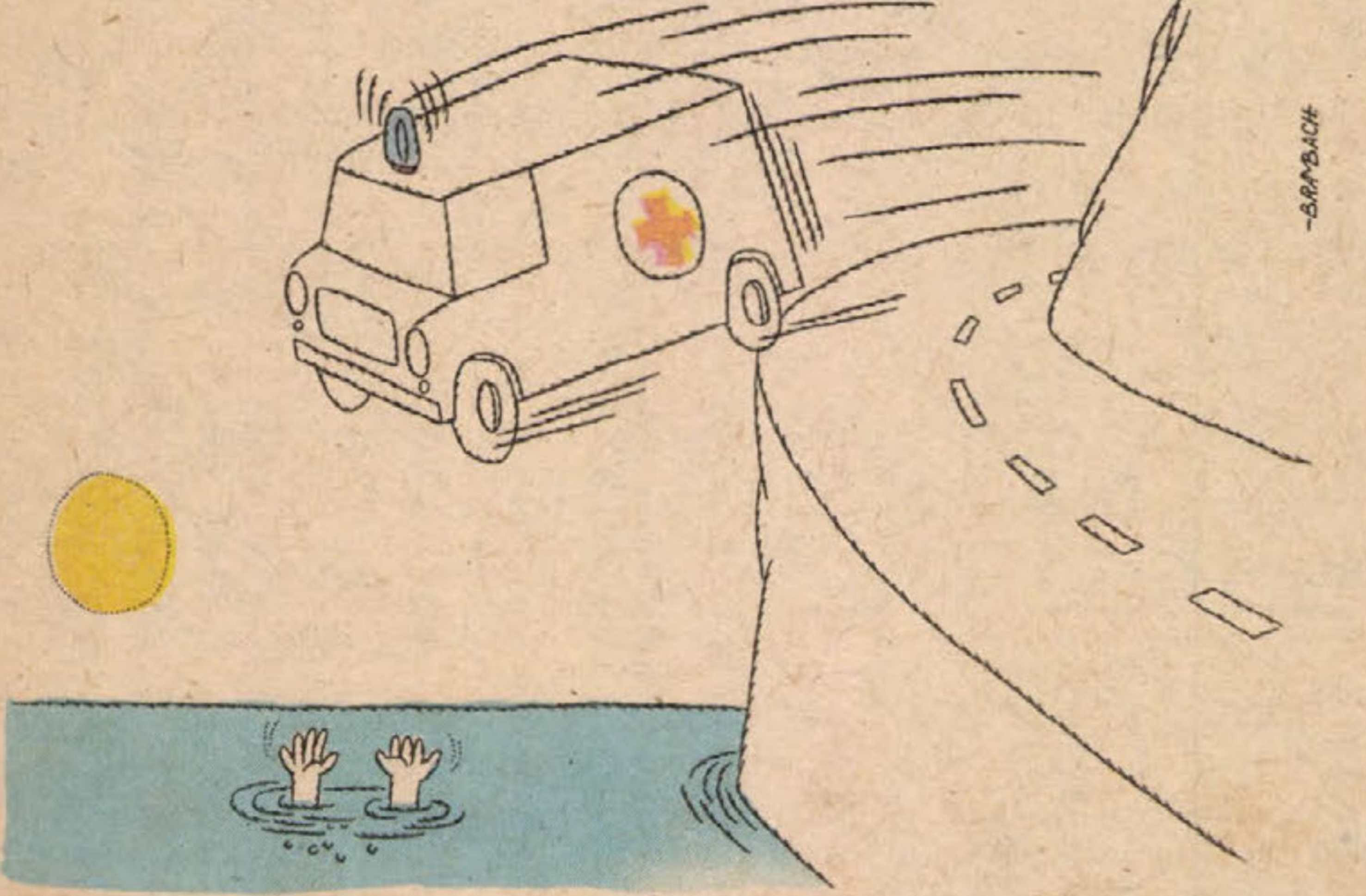

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az állatkertben egy kisfiú megkérdezi az apjától:

— Miért van a hattyúknak olyan hosszú nyakuk?

— Azért, hogy akkor se merüljenek el, ha emelkedik a víz szintje.

HIRDETÉS ● HIRDETÉS

MI? MILYEN? MENNYI?

SZAKEMBERREL MEGBESZÉLHETI A PROBLÉMÁJÁT A

KERAVILL

NYUGATINÁL MEGNYÍLT ÜZLETÉBEN

ELEKTROMOS HÁZTARTÁSI GÉPEK, TELEVÍZIÓK, RÁDIÓK

ÚJ ÁRUKÍNÁLATTAL

BP. VI., RUDAS LÁSZLÓ U. 27.

DIVATOS TÁBLA

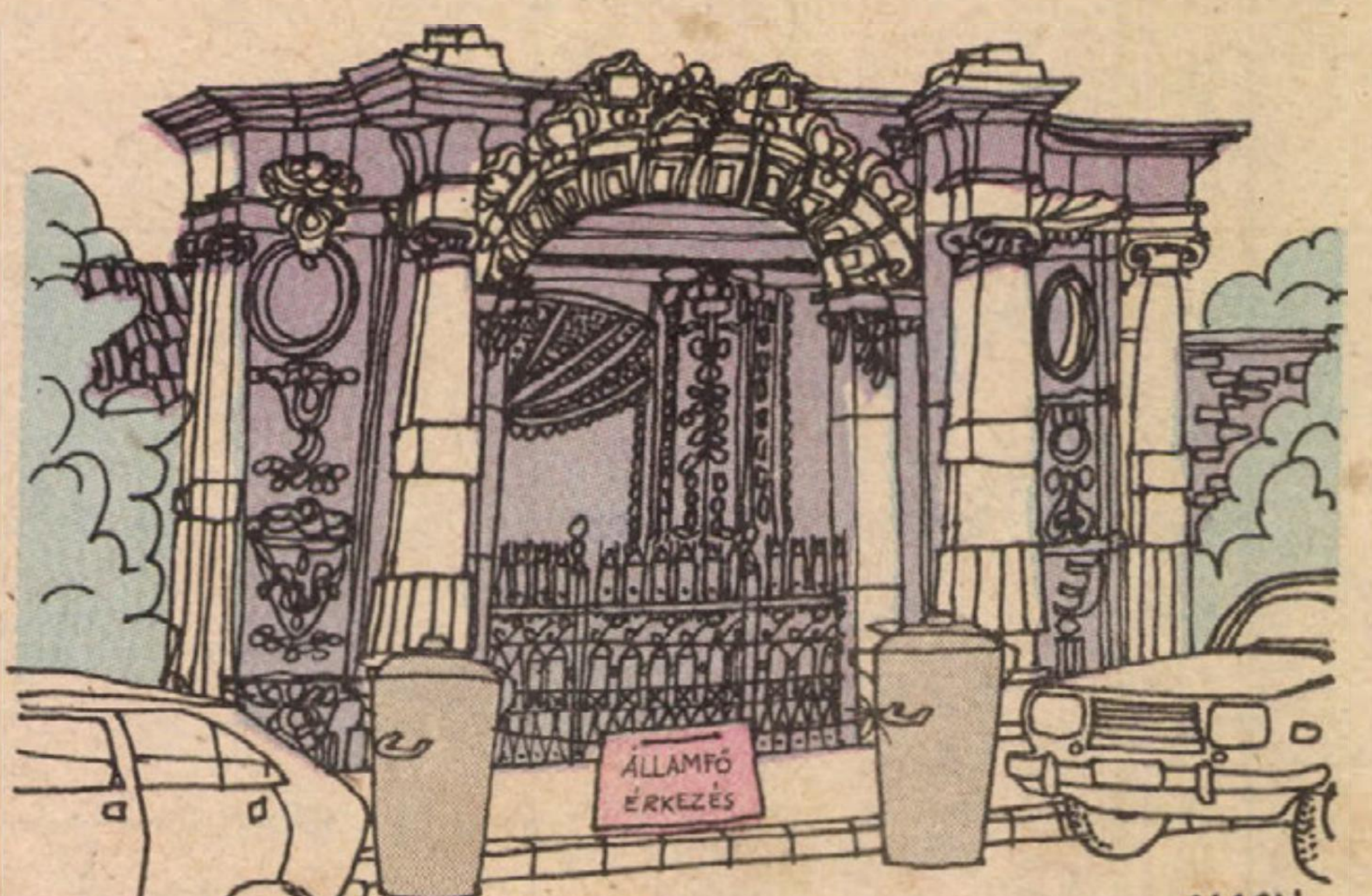

JÓ ÁLLAMPOLGÁR

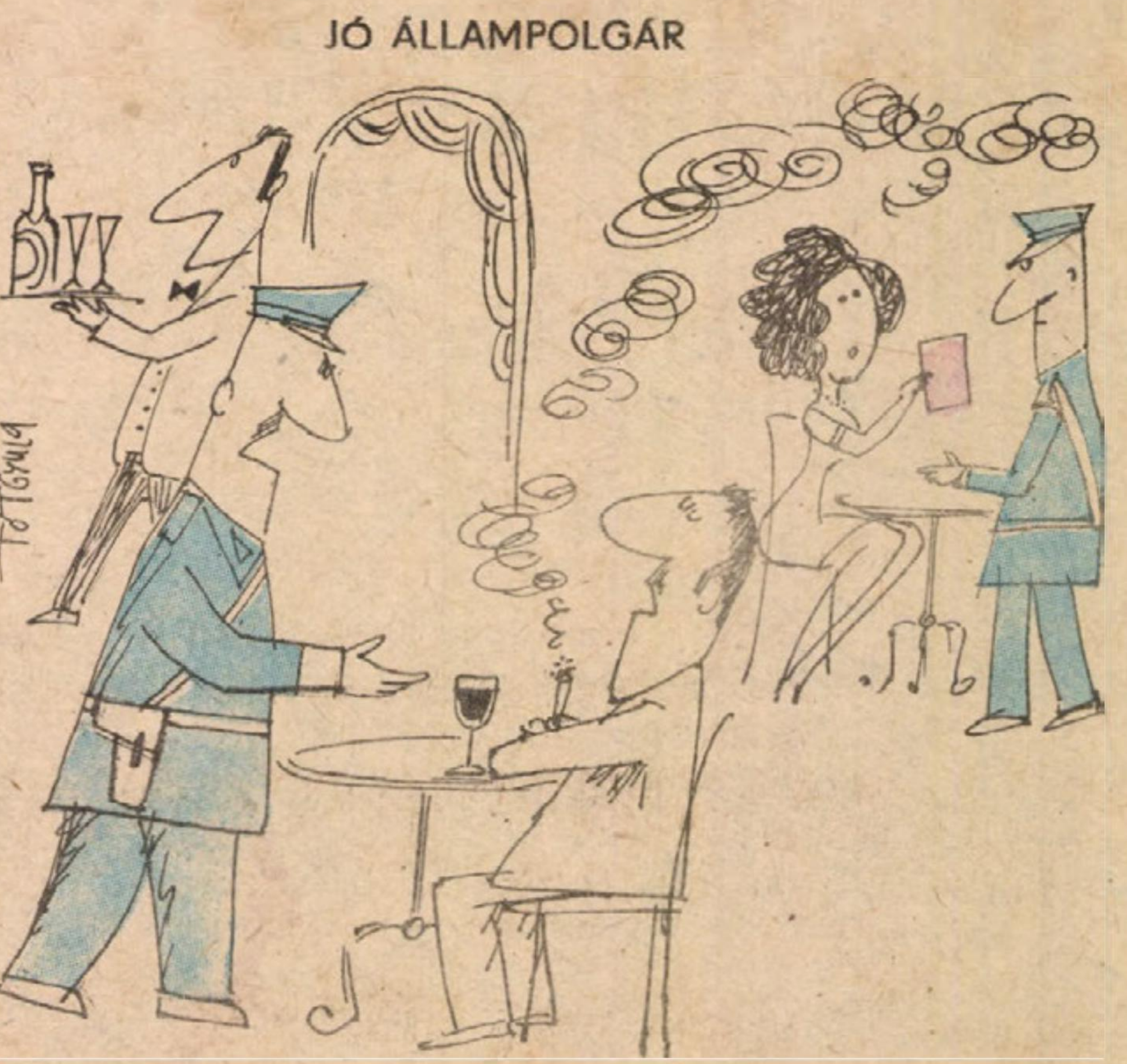

— Foglalkozása?
— Én, kérem, Márka-kupakot gyűjtök!

MEGJELENT

LUDAS MAGAZIN

Várnai György rajza

1979. 11. SZÁM ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK ÁRA: 4,– FORINT

SZILÁNKOK

FAKÍR

— Főúr, kérek egy tál hal nélküli szálkát!

HUMANISTA

— Négy gyerek után fizetek tartásdíjat. Egyik után sem akar fizetni az apja.

ÜVEG

— A barátom alaposan a pohár aljára nézett.
— És?
— Megállapította, hogy nem mosták ki rendesen.

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

— Régen, az én időmben, a fiatal korú bűnözők jobban tisztelték az idős betörőket.

UDVARIASSÁG

Ma már sajnos ott tartunk, hogy a hivatásos köszönőember sem köszön.

ÜZLETBEN

— Ezt vegye meg a kedves vevő, nem fogja becsapva érezni magát. Ezt elsőosztályú áruként adjuk el, de legalább garantáltan közepes minőség.

VÁLLALATI TELEFON

— Halló! Kérem Kovács kartársat!

— Elnézést, de jelenleg a büfében van. Reggelizik.

— Déli 12-kor?

— Most jött meg az étvágya.

— Akkor kérem a helyettesét. Tót kartársat.

— Momentán ebédel. Ugyebár 12 óra van...

— Akkor legyen szíves Tót helyettesét, Szabó kartársat.

— Nem tudom adni. Vacsorázik.

— Déli 12 órakor?

— Az orvos szigorúan ráparancsolt: este, lefekvés előtt ne terhelje meg a gyomrát.

— Akkor talán önnek mondanám el a problémámat. Arról van szó...

— Ne is folytassa! Itt van előttem egy gyönyörű adag jó, forró bográcsgulyás, s ez hidegen nem az igazi.

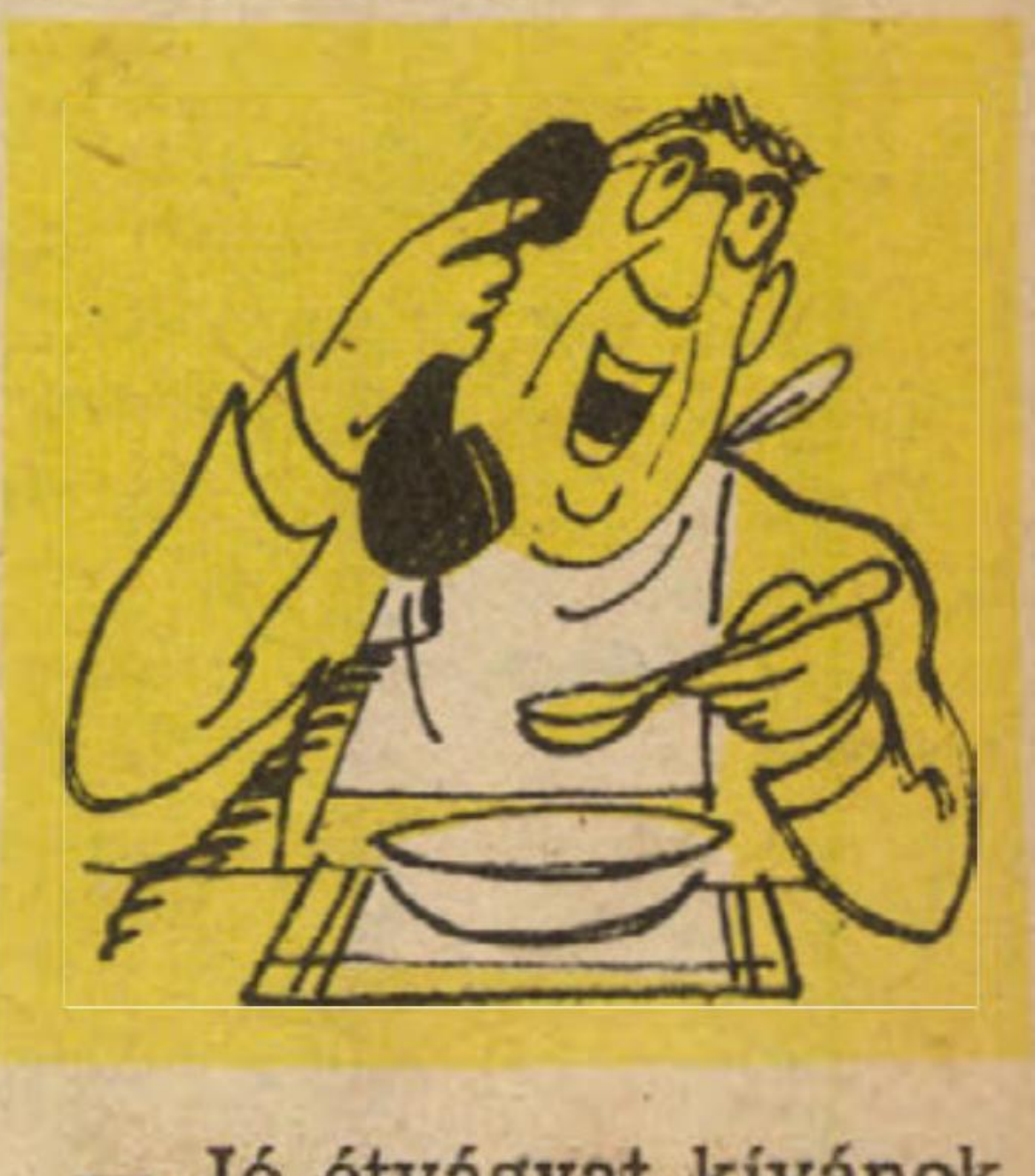

— Jó étvágyat kívánok.

— Köszönöm, és ne mérgelődjék. Inkább egyen maga is valamit. A viszontlátásra!...

ÍNYENC

— Ön meggyógyult. Teljesen egészséges. Holnap elhagyhatja a kórházat.

— Ha már nem maradhatok tovább, legalább azt engedje meg, doktor úr, hogy naponta ételhordóban hazavigyem a kórházi kosztot.

FURCSA VÉGRENDELET

Végrendeletében az elhunyt úgy rendelkezett, hogy temetésén a szónok csak a tiszta igazat mondja róla.

Galambos Szilveszter

DEFICITES VÁLLALAT

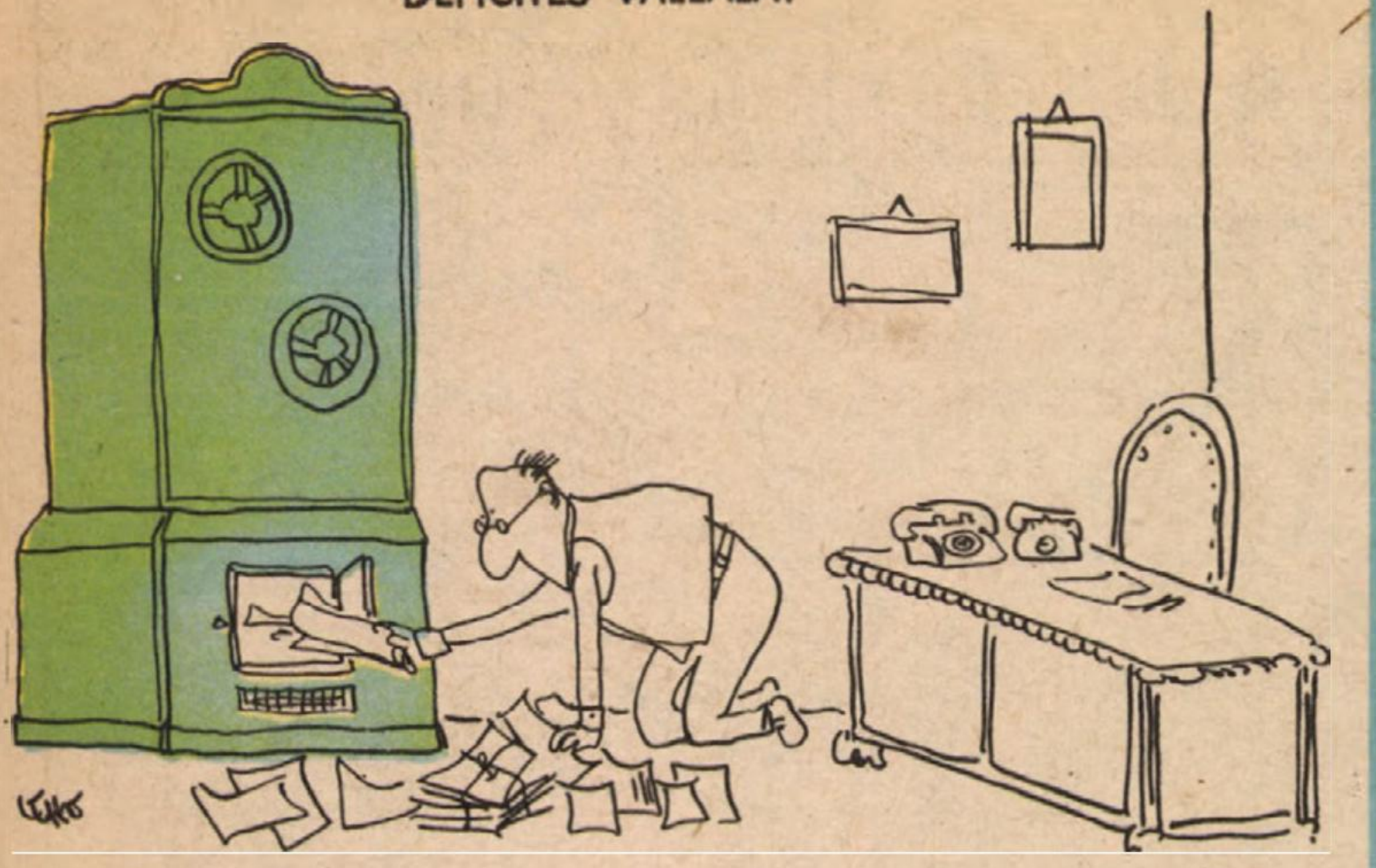

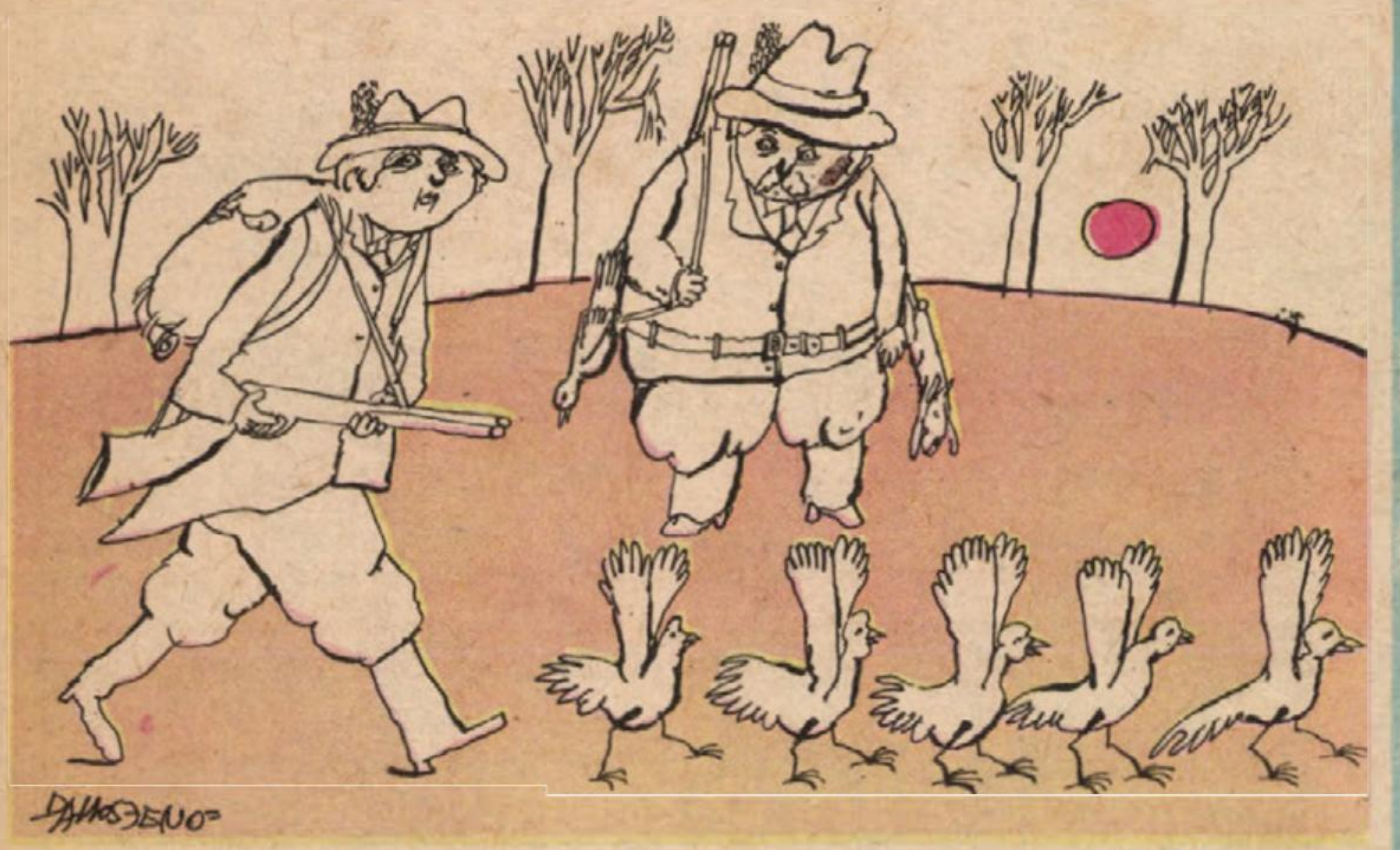

– Pszt, nincs a puskámban töltény, de ők nem tudják...

ÚJ VARIABÚTOR

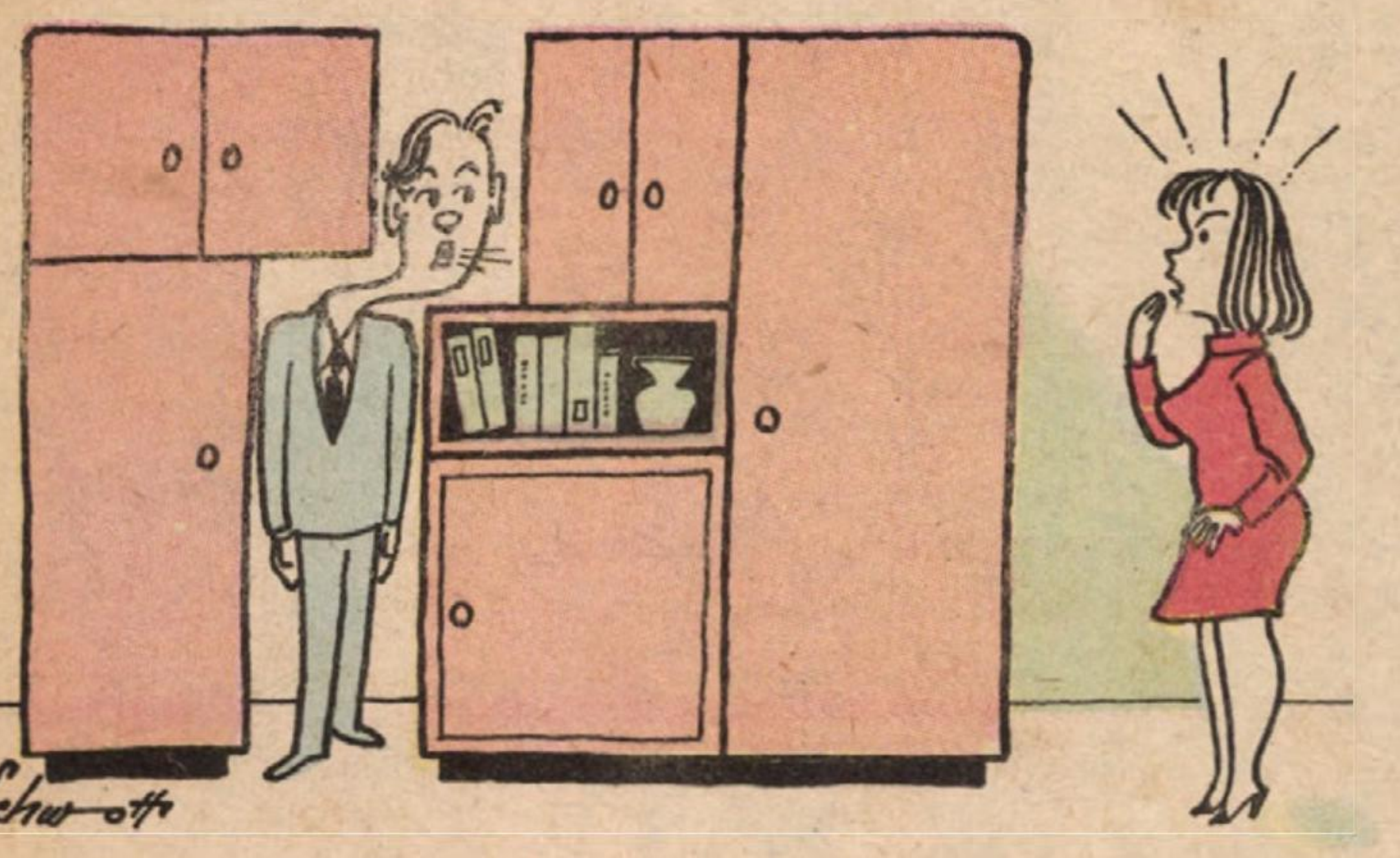

– Fiacskám, így jó lesz?!

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-46 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

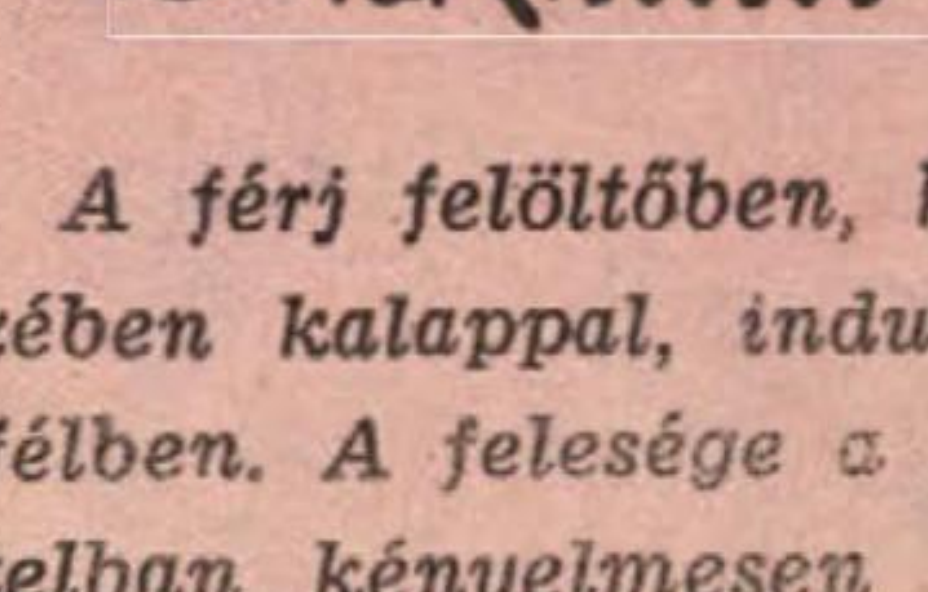
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

A férj felöltőben, kezében kalappal, indulófélben. A felesége a fotelban kényelmesen elhelyezkedve a televíziót nézi.

— Ha még akkor is nézném a tévét, amikor megjössz — szól búcsúzóul a feleség —, majd költs fel.

Így már más

Az üzemi orvos megkérdezi az egyik beteget: — Hány órát alszik maga naponta? — Négyet... — feleli a kérdezett. — Nem kevés ez egy kicsit? — hangzik az újabb kérdés. És az újabb felelet: — Vízszintes 1 — függőleges 28. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb november 19-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Álmos? Unatkozik?
13. Az atlétika legendás nagy finn alakja
14. Kisfaludy monogramja
15. Nem rejti véka alá a véleményét
18. Segédige
20. A német ábécé utolsó betűje
21. Szemölcsös bőrű béka
23. Ritka női név
24. Kicsiny ház
26. A bibliából is ismert férfinév
27. Például: az Alföld
28. Az egyik nem
29. Afrikai kikötőváros
31. V. R.
32. Német igen
33. Y. S.
34. Ürességtől a terem
35. Kislétszámú csapategység
36. G-vel: a háborúból emlékezetes Csendes-óceáni sziget
37. Német költő (1787—1862)
38. A téma egyik fele
39. Francia regényíró (Pierre, 1850—1923)
41. És — latinul
42. A kisbaba, amikor járni tanul
44. Magyar megye
48. Csőstől jár
49. Vigyázz rá!
50. A vietnami nép régebbi (néprajzilag meghatározott) neve
54. Igekötő
56. Lengyel királyi dinasztia (magyar királyt is adott)
58. A kör középpontján át húzott egyenes
61. . . . kéler
62. Kis Ibolya
63. Folyó a Szovjetunióban
64. Az előadóművész hálája a tapsokért
66. O. C.
67. Többnyire sértődöttségből ered

FÜGGŐLEGES

1. Szerelmesek egymásra találása
2. Nem beszámítható szellemileg
3. Időhatározó
4. A kék-fehér csapat régebbi neve
5. Nagy mohamedán ünnep
6. Helyhatározó
7. Fontos ismeretek összefoglalása
8. Alkalmi szállítómunkás
9. Honvédelmi Minisztérium
10. Fontos energiahordozó, angol szóval
11. Bizonyos erőgépek fontos kelléke
16. Papirosmérték
17. Nagytestű majom
19. Jég — németül
22. Y. L.
25. Kábítószer
30. Épület volt
31a. Kiabál
35. Pl. vizet a pohárba
36. Leszármazott, ivadék
38. A legfontosabb innivaló
40. Szerkesztő, kritikus, író (Ernő, 1878—1929)
41. Véd az esőtől, naptól
43. Egy csomag kártya
45. A gallium jele
46. Csecsemőt gondoz
47. A pesti Belváros egyik híres épülete
51. Nem távozik
52. Névmás
53. Könnyed vázlat
55. Minden ember álma
57. Fúvós hangszer
59. Nagy iparvállalatunk
60. Szóhoz tapad
64. A görög ábécé R betűje
65. Ellentétes kötőszó

1 N	2 E	3 M	4 M	E	5 R	T	6 O	7 T	8 T	9 H	10 O	N	11 É	J
12 Á	S	I	T	■	A	■	13 N	U	R	M	I	■	14 K	S
15 S	Z	O	K	16 I	M	17 O	N	D	O	■	18 L	19 E	S	Z
20 Z	E	T	■	21 V	A	R	A	N	G	22 Y	■	23 I	Z	A
■	24 L	A	25 K	■	26 D	Á	N	I	E	L	■	27 S	I	K
28 N	Ö	■	29 O	30 R	A	N	■	31 V	R	■	31a O	■	32 J	A
33 V	S	■	34 K	O	N	G	■	A	■	35 Ö	R	S	■	M
O	■	36 V	A	M	■	37 U	H	L	A	N	D	■	38 T	É
39 L	40 O	T	I	■	41 E	T	■	Ó	■	42 T	I	43 P	E	G
44 C	S	O	N	45 G	R	A	46 D	■	47 V	■	48 B	A	J	■
49 O	V	D	■	50 A	N	N	A	51 M	I	52 T	Á	K	■	53 S
54 R	Á	■	55 B	■	Y	■	56 J	A	G	E	L	L	57 O	K
58 A	T	59 M	É	60 R	Ő	■	61 K	R	A	■	■	62 I	B	I
V	■	63 O	K	A	■	64 R	Á	A	D	65 Á	S	■	66 O	C
A	L	M	E	G	T	O	L	D	O	M	■	67 D	A	C

DICSÉRET

című rejtvényünk megfejtése:

— Mégis a nagyságos úr választotta a dolog legkönnyebb részét.

200—200 forintot nyert:

Somogyi Jánosné, Agárd, Felszabadulás tér 11. 2484
Dolozselek Gyula, Bp. Lövőház u. 19. 1024
Sziklai József, Maglód, Dózsa Gy. u. 117. 2234

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

A DOLLÁR TÜNDÖKLÉSE ÉS HANYATLÁSA

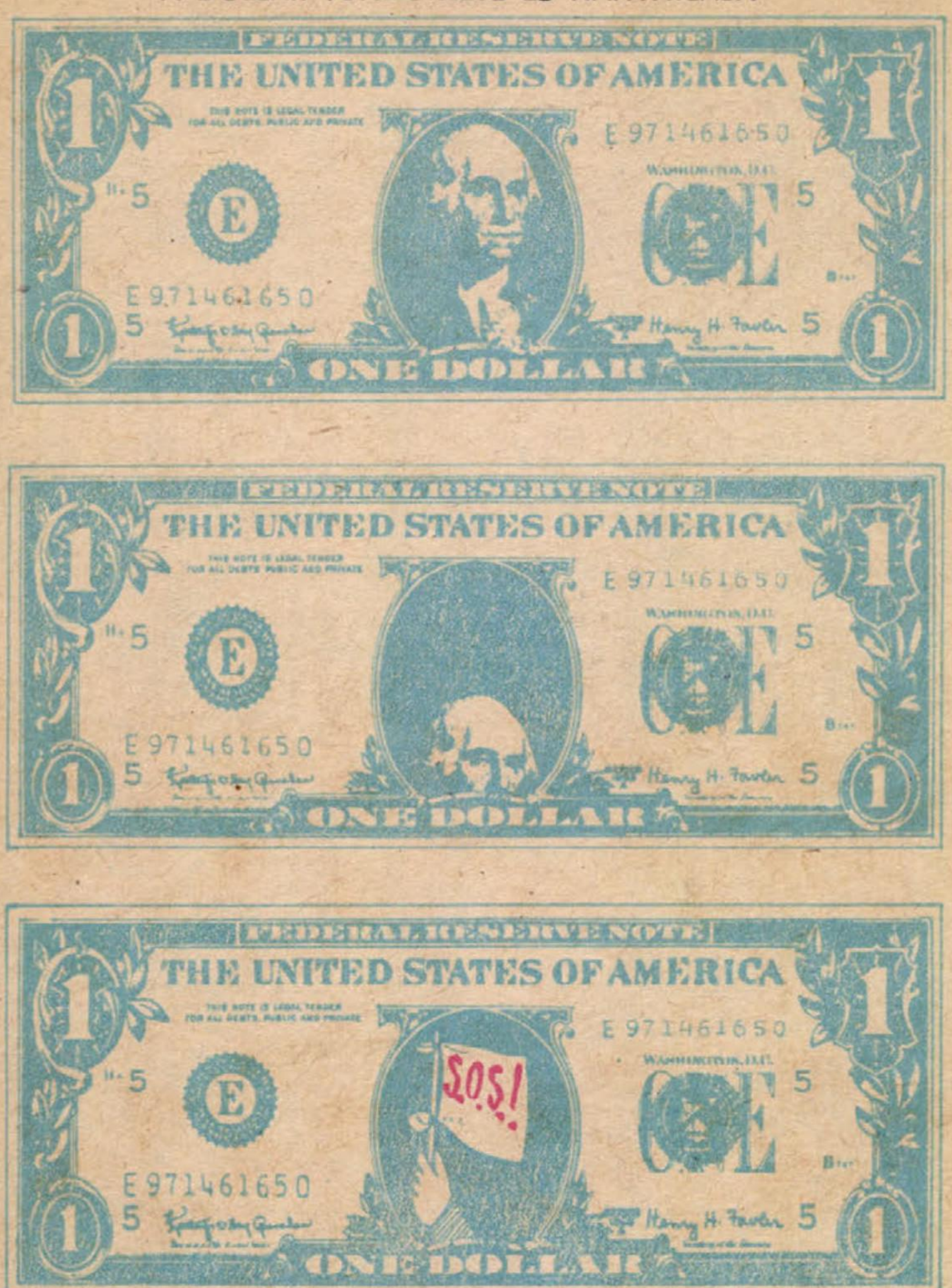
FEDERAL RESERVE NOTE
THE UNITED STATES OF AMERICA
E 971461650
ONE DOLLAR
S.O.S!
TÓT GYULA

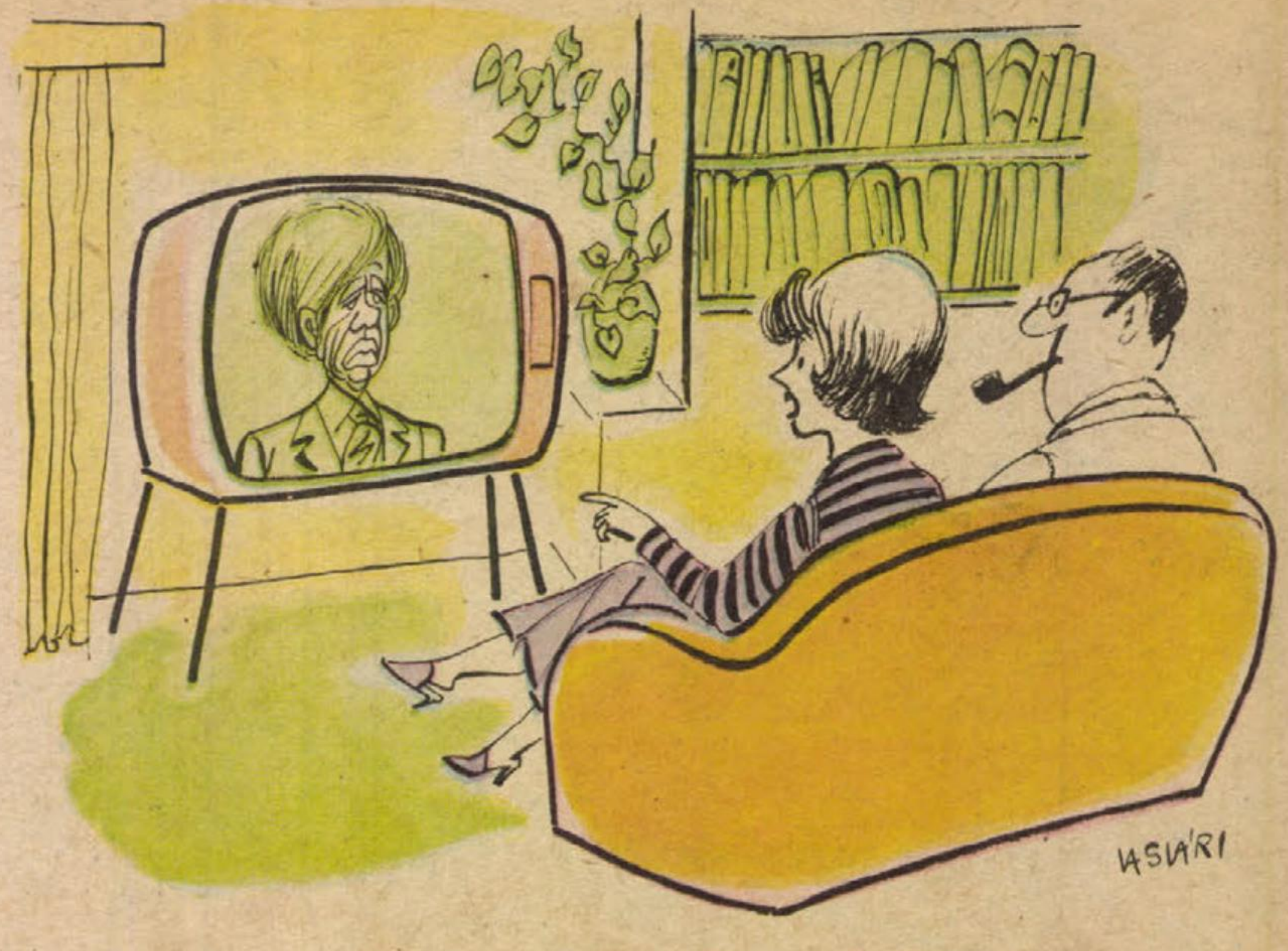

– Már meg sem próbál mosolyogni ez a Carter...

Mi újság a nagyvilágban?

Brenner György, Dallos Jenő, Endrődi István, Tót Gyula, Vasvári Anna rajzai

DÉL-KOREAI KELJFELJANCSI

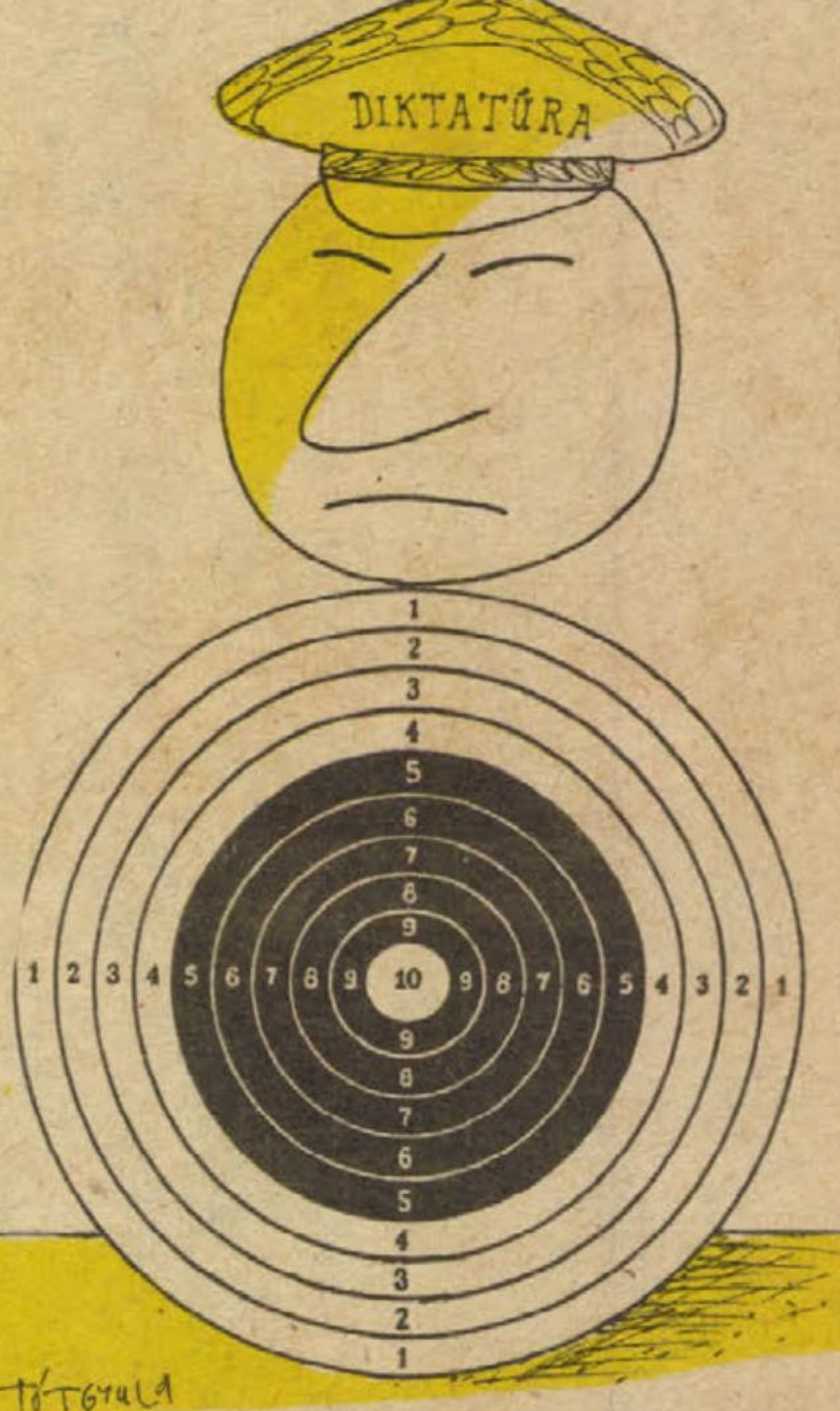
DIKTATÚRA
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
TÓT GYULA

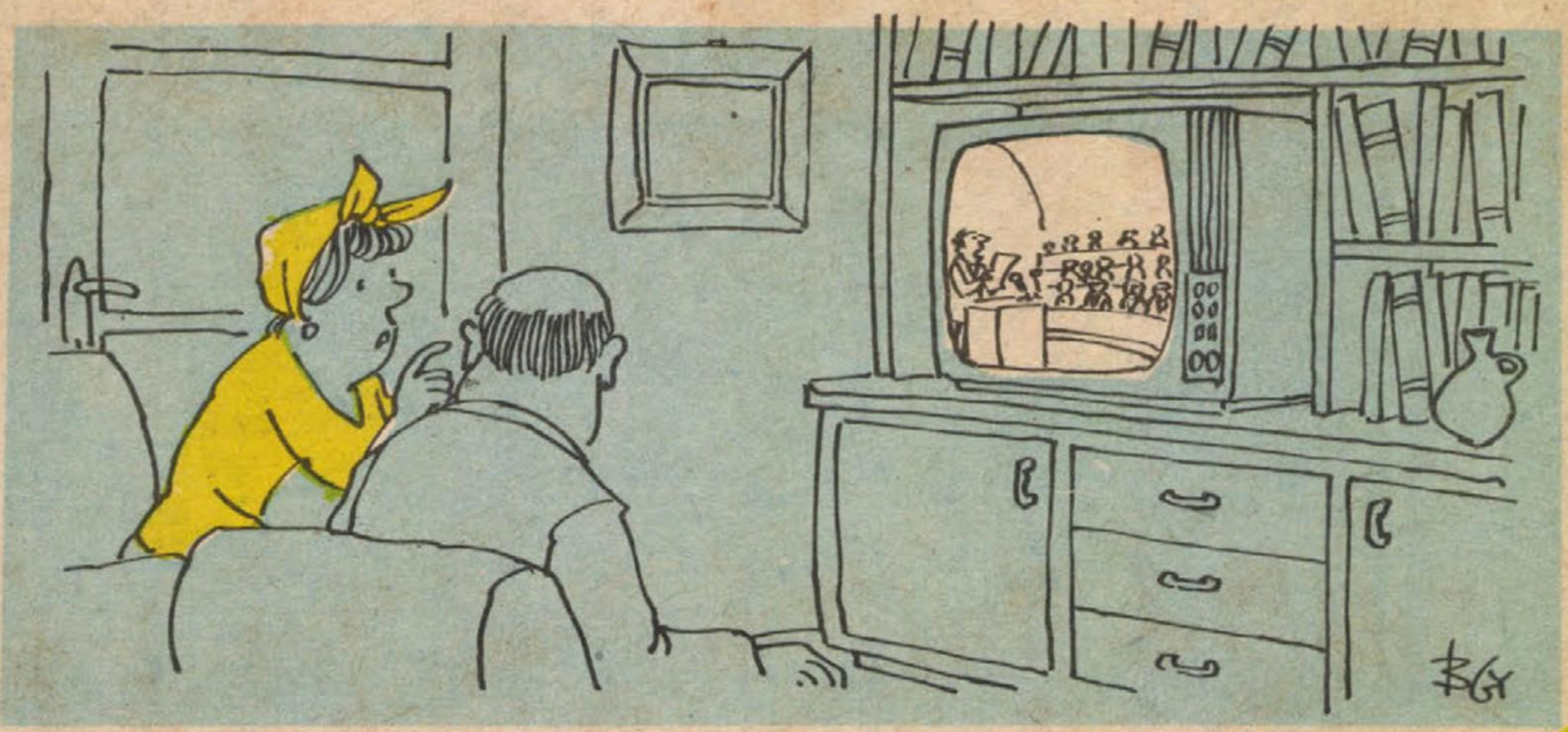

– És ha, mondjuk, Európa leszerelne, másutt se lenne többé zűr?

AFFÉR

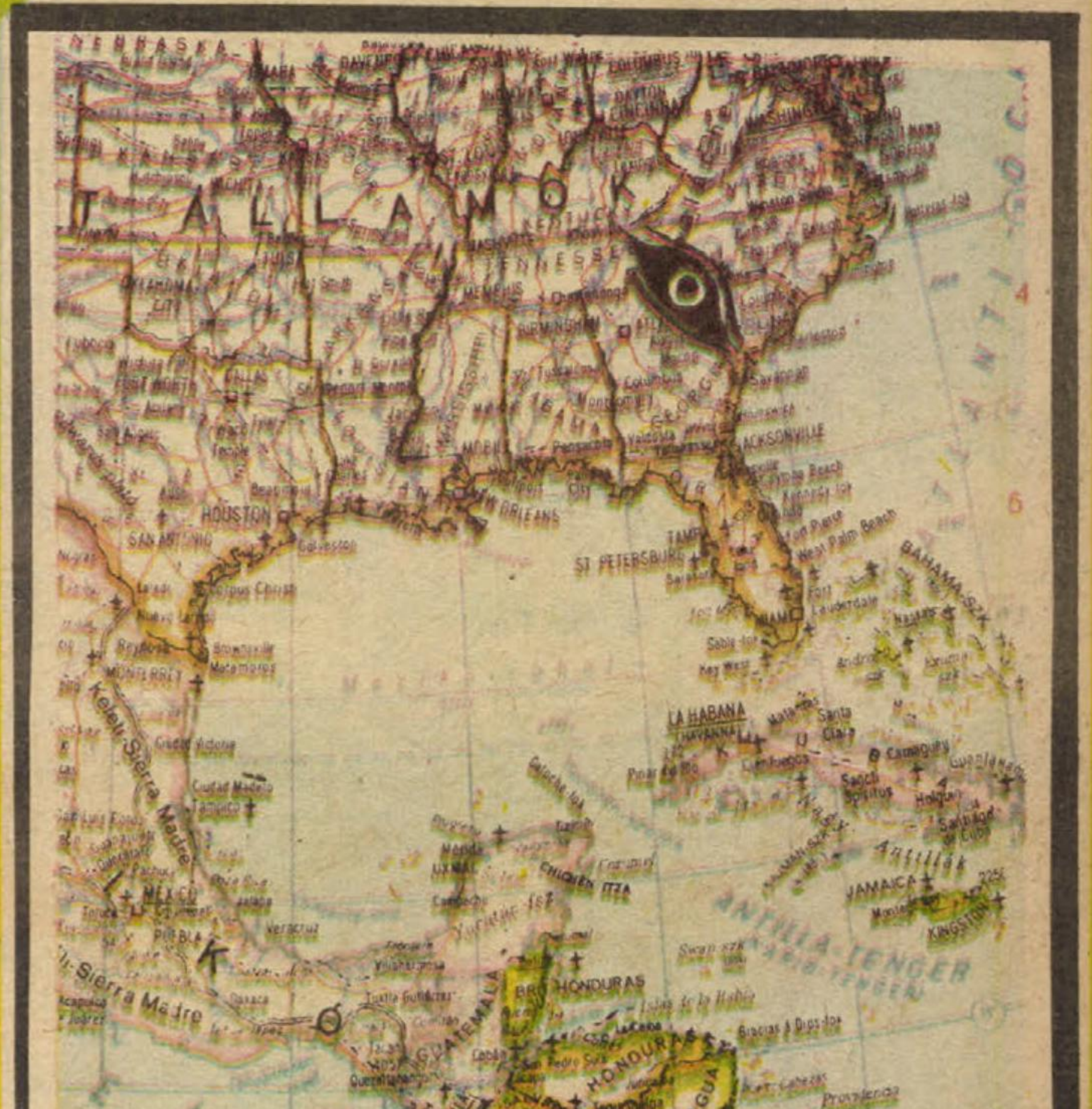
ÁLLAMOK
TENNESSEE
HOUSTON
NEW ORLEANS
ST PETERSBURG
LA HABANA
ANTILLA-TENGER
HONDURAS
NICARAGUA
JAMAICA
KINGSTON
87

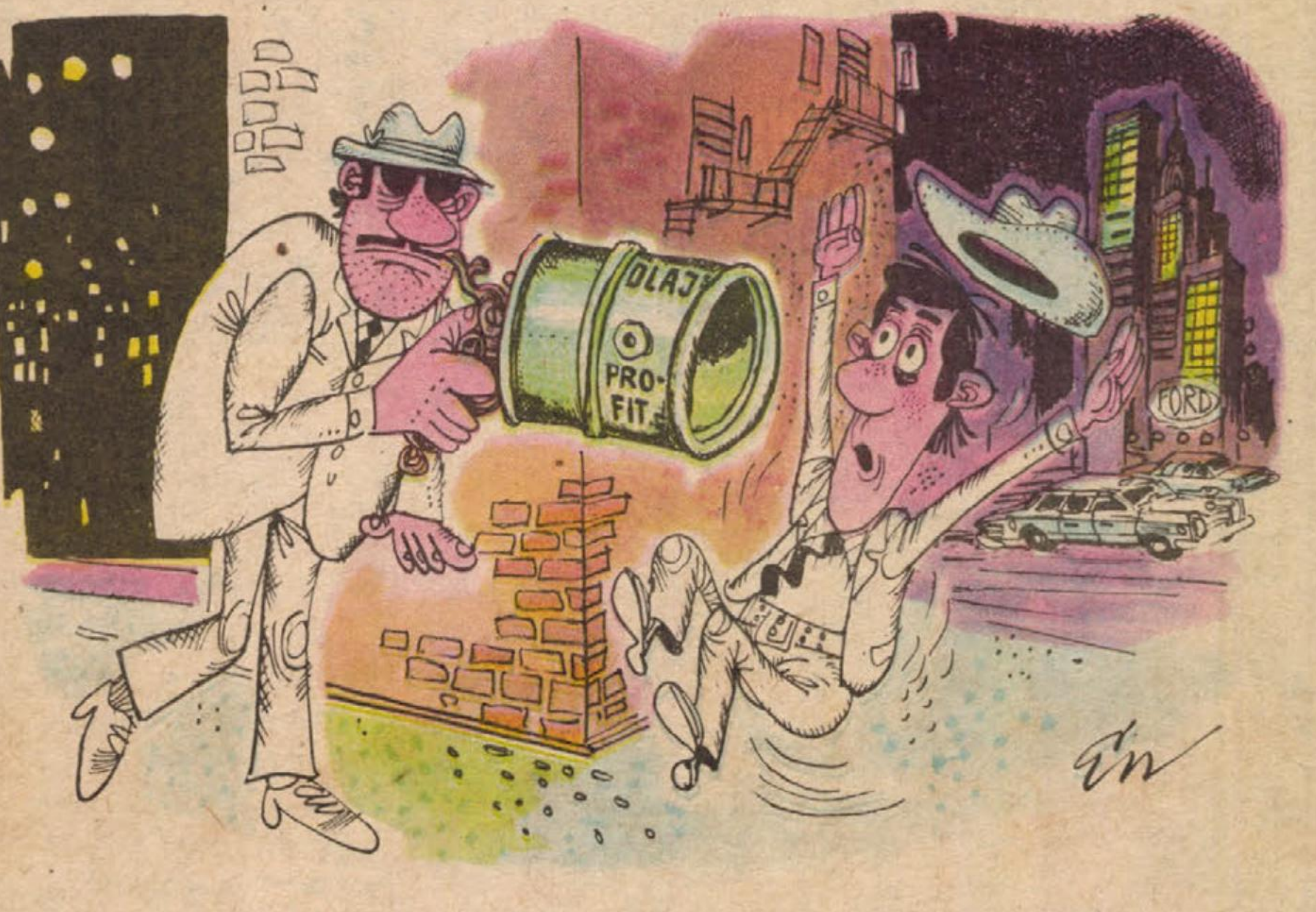
OLAJ
PROFIT
FORD

– Ide a dohányt, apuskám!